

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. december 12.
(OR. en)

15896/22

**Intézményközi referenciaszám:
2022/0408(COD)**

**JUSTCIV 168
ECOFIN 1316
COMPET 1020
JAI 1666
CODEC 1981
IA 220**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. december 8.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 702 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a fizetéseképtelenségi jog egyes vonatkozásainak harmonizálásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 702 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 702 final

Brüsszel, 2022.12.7.
COM(2022) 702 final

2022/0408 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE
a fizetéseképtelenségi jog egyes vonatkozásainak harmonizálásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 434 final} - {SWD(2022) 395 final} - {SWD(2022) 396 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2020 szeptemberében bejelentett jelen kezdeményezés része a Bizottság azon prioritásának, hogy támogassa a tőkepiaci uniót (a továbbiakban: CMU), amely az Európai Unió pénzügyi és gazdasági integrációjának előmozdítását célzó kulcsfontosságú projekt¹.

A harmonizált fizetéseképtelenségi rendszerek hiányát már régóta az EU-n belüli szabad tőkemozgás és az EU tőkepiacainak nagyobb fokú integrációja előtt álló egyik fő akadályként tartják számon. 2015-ben az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) közösen a „valódi” tőkepiaci unió megvalósításának kulcsfontosságú területeként jelölte meg a fizetéseképtelenségi jogot². Ez volt a nemzetközi intézmények – például a Nemzetközi Valutaalap (a továbbiakban: IMF) és számos szellemi műhely – következetes álláspontja is. 2019-ben az IMF az átláthatóság és a szabályozás minősége mellett a fizetéseképtelenségi gyakorlatokat az „európai tőkepiaci integráció három fő akadályának” egyikeként határozta meg. Az EKB többször hangsúlyozta, hogy „a fizetéseképtelenségről, a szerkezetátalakításról és a második esélyről szóló irányelvtervezetten túl [...] a fizetéseképtelenségi keretek közötti jelentős hiányosságokat és eltéréseket kezelni kell, mivel a hatékonyabb és harmonizált fizetéseképtelenségi jogszabályok [más intézkedésekkel együtt] javíthatják a befektetők biztonságát, csökkenthetik a költségeket és megkönnyíthetik a határokon átnyúló befektetéseket, miközben a kockázati tőkét is vonzóbbá és hozzáférhetőbbé teszik a vállalatok számára³”.

A fizetéseképtelenségi szabályok nemzeti szinten széttagoltak. Ennek eredményeképpen a tagállamok eltérő eredményeket érnek el, és különösen a vállalat felszámolásához szükséges idő és a végül visszanyerhető érték tekintetében eltérő hatékonysággal működnek. Ennek következtében egyes tagállamokban hosszadalmasak a fizetéseképtelenségi eljárások és a felszámolási ügyekben alacsony az átlagos megtérülési érték. A nemzeti rendszerek közötti különbségek a fizetéseképtelenségi eljárások kimenetelét illetően is jogbizonytalanságot okoznak, és a más tagállambeli hitelezők számára a csak belföldön működő hitelezőkhöz képest magasabb tájékoztatási és tanulási költségeket eredményeznek.

A fizetéseképtelenségi eljárások eredményei jelentősen eltérnek az egyes tagállamokban, az átlagos behajtási idő 0,6 és 7 év között van, a bírósági költségek pedig 0 és több mint 10 % között mozognak. A vállalati hitelek visszaszerzési értékének átlaga az EU-ban 2018-ban a nemteljesítés időpontjában fennálló összeg 40 %-a, a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetében pedig 34 %-a volt⁴. Az alacsony megtérülési értékek, a hosszú fizetéseképtelenségi

¹ COM(2020) 590 final.

² Az öt elnök jelentése (https://ec.europa.eu/info/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_en), az Európai Parlament 2015. július 9-i állásfoglalása a tőkepiaci unió kiépítéséről (2015/2634(RSP)) és 2020. október 8-i állásfoglalása a tőkepiaci unió (CMU) továbbfejlesztéséről (2020/2036(INI)).

³ Európai Központi Bank: „Pénzügyi integráció Európában”, 2018. május, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.financialintegrationineurope201805.en.pdf> és „Pénzügyi integráció és szerkezet az euróövezetben”, 2022. április, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.fie202204~4c4f5f572f.en.pdf>

⁴ Az adatok az Európai Bankfelügyeleti Hatóság által végzett benchmarkolási gyakorlatból származnak. Lásd: Európai Bankfelügyeleti Hatóság: „Report on the benchmarking of national loan enforcing frameworks” [Jelentés a nemzeti hitelvégrehajtási keretrendszerek összehasonlító teljesítményértékeléséről] című dokumentumát, 2020, EBA/REP/2020/29, https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Call%20for%20Advice/2020/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national

eljárások és az eljárások magas költségei nem csak egy vállalat felszámolásának hatékonyságára vannak hatással. A befektetők vagy hitelezők számára is elsődleges szempont, amikor meghatározzák, hogy mekkora kockázati prémiumot várnak egy befektetésből. Minél kevésbé hatékony a fizetéseketelenségi rendszer, annál magasabb prémiumot számítanak fel a befektetők, ha minden más tényező változatlan marad. A magas kockázatú prémium növeli a vállalat tőkeköltségét, és ha a kockázat különösen magas, elriasztja a befektetőket a hitelnyújtástól. Ez pedig korlátozza a vállalat rendelkezésére álló finanszírozási lehetőségek választékát, és általában véve korlátozza a vállalat azon képességét, hogy megfizethető finanszírozást szerezzen a tevékenysége bővítéséhez.

Az EU-ban évente lefolytatott 120 000–150 000 fizetéseketelenségi ügy 10–20 százaléka tartalmazott határon átnyúló hitelnyújtást. Az EU-n belüli eltérő fizetéseketelenségi rendszerek különösen nagy problémát jelentenek a határon átnyúló befektetők számára, akiknek potenciálisan 27 különböző fizetéseketelenségi rendszert kell figyelembe venniük, amikor egy befektetési lehetőséget értékelnek a saját tagállamukon kívül. A versenyfeltételek nem egyenlők, mivel a hatékonyabb fizetéseketelenségi rendszerrel rendelkező tagállamokban a hasonló befektetéseket vonzóbbnak tekintik, mint a kevésbé hatékony fizetéseketelenségi rendszerrel rendelkező tagállamokban, ami jelentős akadályt jelent a határon átnyúló tőkeáramlás és az EU egységes tőkepiacának működése számára. A hatékonyabb fizetéseketelenségi keretrendszerrel rendelkező tagállamok vállalatai valószínűleg olcsóbb finanszírozáshoz is hozzáférnek, ami versenyelőnyhöz juttatja őket más tagállamok vállalataihoz képest. Ezen túlmenően a tagállamok eltérő fizetéseketelenségi rendszerei visszatartják a befektetőket attól, hogy olyan tagállamokban fektessenek be, amelyek jogrendszerét a befektetők kevésbé ismerik. Ez különösen igaz azokra a befektetőkre, akik nem rendelkeznek a 27 különböző fizetéseketelenségi rendszer értékeléséhez szükséges erőforrásokkal. Ez csökkenti a határon átnyúló befektetések általános lehetőségeit az EU-ban, korlátozva az EU tőkepiacainak színvonalát és szélesebb körű kínálatát, és aláásva a tőkepiaci unió projekt általános sikerét.

A folyamatban lévő energiaválság és az állami támogatások korlátozott költségvetési mozgástere a jövőben a vállalkozások kivonulásának növekedését eredményezheti. Több vállalatnál is előfordulhat, hogy adósságszintjük fenntarthatatlannak bizonyul. Emellett a legutóbbi gazdasági fejlemények azt mutatják, hogy az EU gazdasága továbbra is érzékeny a jelentős gazdasági sokkokra és nehézségekre. Ha ez utóbbi bekövetkezne, az EU hatékonyabb és jobban összehangolt fizetéseketelenségi szabályai növelnék az ilyen sokkok abszorpciójának képességét. Ez segítene továbbá korlátozni a rendezetlen felszámolási műveletek negatív hatásait (és a befektetők költségeit). Az alapforgatókönyv szerint a fizetéseketelenségi ügyek továbbra is kihívás elé állítják az igazságszolgáltatási rendszerek kapacitását, de nem kerül sor olyan megoldások bevezetésére, amelyek a hosszú és nem hatékony eljárások, az alacsonyabb behajtási értékek és végső soron a hitelnyújtás és a gazdaság strukturális kiigazításának problémáit kezelnék.

A fizetéseketelenségi rendszerek nagyobb mértékű konvergenciájának hiánya azt jelenti, hogy a határon átnyúló befektetések és a határon átnyúló üzleti kapcsolatok nem aknázzák ki a bennük rejlő lehetőségeket.

[%20loan%20enforcement%20frameworks/962022/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks.pdf](#). A Világbank Doing Business (Vállalkozási környezet) fizetéseketelenségi mutatóihoz használt referenciamutató-forgatókönyvhöz becsléseket adó nemzeti fizetéseketelenségi szakértők rámutattak, hogy a behajtási idők 1,5–3,5 év, a bírósági költségek pedig 9–15 % között mozognak az EU tagállamaiban. Az EU-tagállamokban történő felszámolás esetén a behajtási arány 32 és 44 % között változott, az érintett tagállamok átlaga 38 % volt.

Uniósi szintű fellépésre van szükség a fizetésképtelenségi rendszerek széttagoltságának jelentős csökkentése érdekében. Ez támogatná a tagállamok fizetésképtelenségi szabályai célzott elemeinek konvergenciáját, és valamennyi tagállamban közös normákat hozna létre, megkönnyítve ezzel a határokon átnyúló befektetéseket.

Az uniósi szintű intézkedések egyenlő versenyfeltételeket biztosítanának, és elkerülnék a határokon átnyúló befektetési döntések torzulását, amelyet a fizetésképtelenségi rendszerekkel kapcsolatos információhiány és az azok kialakításában mutatkozó különbségek okoznak. Ez elősegítené a határokon átnyúló befektetéseket és a versenyt, miközben védené az egységes piac rendezett működését. Mivel a fizetésképtelenségi rendszerek közötti eltérések a határokon átnyúló befektetések egyik fő akadályát jelentik, ennek az akadálnak a kezelése kulcsfontosságú az EU egységes tőkepiacának megvalósításához.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat teljes mértékben összhangban van a szakpolitikai terület más uniósi jogszabályaival, nevezetesen az (EU) 2019/1023 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁵ és az (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶, mivel olyan problémákkal foglalkozik, amelyekre a többi meglévő jogszabály nem tér ki. Ez az uniósi fellépés tehát egy valódi jogalkotási hiányosságot pótol.

Az (EU) 2019/1023 irányelv a célzott harmonizáció eszköze, amely két konkrét eljárástípusra összpontosított: a fizetésképtelenséget megelőző eljárások; és adósságmentesítési eljárások a sikertelen vállalkozók számára. Mindkét eljárás új volt, és a tagállamok többségének nemzeti fizetésképtelenségi keretrendszeréből hiányzott. A megelőző szerkezetátalakítási eljárások (az (EU) 2019/1023 irányelv II. címe) olyan rendszerek, amelyek a pénzügyi nehézségekkel küzdő adósok rendelkezésére állnak, mielőtt fizetésképtelenné válnának, azaz amikor csak valószínűsíthető a fizetésképtelenség. Ezek azon a tényen alapulnak, hogy sokkal nagyobb az esély a gyengélkedő vállalkozások megmentésére, ha az adósságaik átstrukturálásának eszközei már nagyon korai szakaszban, még a végleges fizetésképtelenné válás előtt hozzáférhetőek számukra. A megelőző szerkezetátalakítási keretokről szóló (EU) 2019/1023 irányelv minimális harmonizációs előírásai csak a még nem fizetésképtelen vállalkozásokra vonatkoznak, és éppen azt a célt követik, hogy elkerüljék a fizetésképtelenségi eljárást a még életképesse tehető vállalkozások esetében. Nem foglalkoznak azzal a helyzettel, amikor egy vállalkozás fizetésképtelenné válik, és fizetésképtelenségi eljárásnak kell alávetnie magát. Hasonlóképpen, a sikertelen vállalkozók második esélyére vonatkozó minimumszabályok (az (EU) 2019/1023 irányelv III. címe) nem foglalkoznak a fizetésképtelenségi eljárások lefolytatásának módjával. Ehelyett a fizetésképtelen vállalkozók fizetésképtelenségből eredő adósságai alóli mentesítésre vonatkoznak, és a fizetésképtelenséget követő hatások szabályozásának nevezhetők, amely azonban nem harmonizálja magát a fizetésképtelenségi jogot.

Az (EU) 2015/848 rendeletet a polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés jogi alapján fogadták el (EUMSZ 81. cikk)⁷. Az (EU) 2015/848 rendelet egységes szabályokat vezetett be a nemzetközi joghatóságra és az alkalmazandó jogra

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1023 irányelve (2019. június 20.) a megelőző szerkezetátalakítási keretokről, az adósság alóli mentesítésről és az eltiltásokról, valamint a szerkezetátalakítási, fizetésképtelenségi és adósság alóli mentesítési eljárások hatékonyságának növelését célzó intézkedésekről, és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (Szerkezetátalakítási és fizetésképtelenségi irányelv) (HL L 172., 2019.6.26., 18. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetésképtelenségi eljárásról (HL L 141., 2015.6.5., 19. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetésképtelenségi eljárásról.

vonatkozóan, amelyek – a határokon átnyúló fizetésképtelenség esetén – meghatározzák, hogy a fizetésképtelenségi eljárást melyik tagállamban kell megindítani, és melyik jogot kell alkalmazni. Ezzel párhuzamosan egységes szabályok biztosították, hogy az ilyen ügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságok által hozott ítéleteket valamennyi tagállam területén elismerjék, és szükség esetén végrehajtsák. Az (EU) 2015/848 rendelet nincs hatással a nemzeti fizetésképtelenségi jog tartalmára. Meghatározza az alkalmazandó jogot, de nem írja elő annak jellemzőit vagy minimumszabályait. Ezért nem foglalkozik a tagállamok fizetésképtelenségi jogszabályai közötti eltérésekkel (és az ebből eredő problémákkal és költségekkel).

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat teljes mértékben összhangban van a Bizottságnak a tőkepiaci unió előmozdítására vonatkozó prioritásával, és különösen a tőkepiaci unió cselekvési terv 11. intézkedésével, valamint a tőkepiaci unióról szóló, ezt követő bizottsági közleménnyel. A tőkepiaci unió 2020-as cselekvési terve⁸ bejelentette, hogy a Bizottság jogalkotási vagy nem jogalkotási kezdeményezést tesz a minimális harmonizáció vagy a fokozott konvergencia érdekében a nem banki vállalati fizetésképtelenségi jog célzott területein, hogy a fizetésképtelenségi eljárások kimenetele kiszámíthatóbbá váljon. Von der Leyen elnök asszony 2021. szeptember 15-én a Parlamenthez és a Tanács elnökségéhez intézett szándéknyilatkozatában⁹ bejelentette a fizetésképtelenségi eljárásokra vonatkozó anyagi jog egyes vonatkozásainak harmonizálására irányuló kezdeményezést, amely szerepel a Bizottság 2022-es munkaprogramjában¹⁰. A Bizottság 2021 novemberében közzétett, a tőkepiaci unióról szóló közleménye bejelentette, hogy a vállalati fizetésképtelenség területén hamarosan irányelv születik, amelyet valószínűleg bizottsági ajánlás egészít ki¹¹.

A javaslat teljes mértékben összhangban van az európai szemeszter keretében a nemzeti fizetésképtelenségi rendszerek hatékonyságának és gyorsaságának javítására irányuló célzott országspecifikus ajánlásokkal is, amelyek néhány tagállamban fizetésképtelenségi reformokhoz vezettek.

A javaslat összhangban van a 2001/23/EK tanácsi irányelvvel¹² is, mivel nem sérti azt az elvet, hogy a munkavállalók nem tartják meg jogaikat, ha az átruházásra fizetésképtelenségi eljárás keretében kerül sor. A 2001/23/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy amennyiben a tagállamok másként nem rendelkeznek, a vállalkozás tulajdonjogának átruházása esetén a munkavállalók jogainak védelméről szóló 3. és a 4. cikk nem vonatkozik arra az esetre, ha az átadó csődeljárás vagy ezzel egyenértékű más olyan fizetésképtelenségi eljárás alatt áll, amely az átadó vagyoniának felszámolása céljából indult, és az illetékes hatóság felügyelete alatt zajlik. A javaslat teljes mértékben összhangban van ezzel a rendelkezéssel a „pre-pack eljárás” szabályozásakor¹³. Az Európai Unió Bíróságának a

⁸ COM(2020) 590 final.

⁹ Lásd 4. o.: state_of_the_union_2021_letter_of_intent_en.pdf (europa.eu).

¹⁰ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Bizottság 2022. évi munkaprogramja: Együtt erősebbé tesszük Európát, COM (2021) 645 final, cwp2022_en.pdf (europa.eu).

¹¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Tőkepiaci Unió – A cselekvési terv megvalósítása egy évvel később, COM(2021) 720 final, elérhető az EUR-Lex - 52021DC0720 – HU – EUR-Lex (europa.eu) oldalon.

¹² A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

¹³ A pre-pack eljárás során az adós vállalkozását vagy annak egy részét a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt bizalmasan megtárgyalta szerződés alapján, a bíróság által kijelölt vagyonfelügyelő

Heiploeg-ügyben hozott ítéletével¹⁴ összhangban ez a javaslat különösen azt tisztázza, hogy a pre-pack eljárás felszámolási szakaszát a 2001/23/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében az átadó vagyónának egy illetékes hatóság felügyelete alatt történő felszámolása céljából indított csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárásnak kell tekinteni.

A javaslat összhangban van a 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel is¹⁵, amelynek célja a környezeti felelősségek felhalmozódásának korlátozása és a „szennyező fizet” elv betartásának biztosítása. A 2004/35/EK irányelv arra kötelezi a tagállamokat, hogy intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy ösztönözzék a pénzügyi biztosítékok és azok piacának a megfelelő gazdasági és pénzügyi piaci szereplők általi fejlesztését, ideértve a fizetéseképtelenség esetében alkalmazandó pénzügyi mechanizmusokat is, azzal a céllal, hogy a gazdasági szereplők pénzügyi garanciákat vehessenek igénybe a 2004/35/EK irányelv alapján őket terhelő felelősség fedezésére. E mechanizmusok célja annak biztosítása, hogy a követeléseket akkor is teljesítsék, ha az adós fizetéseképtelenné válik. A javaslat nem sérti a 2004/35/EK irányelv szerinti intézkedéseket. Éppen ellenkezőleg, egy hatékonyabb fizetéseképtelenségi keretrendszer elősegítené a vagyonerő érték gyorsabb és hatékonyabb visszaszerzését, és így megkönnyítené a fizetéseképtelen vállalkozással szembeni környezetvédelmi követelések megtérítését, még a pénzügyi biztosítékok igénybevétele nélkül is, teljes összhangban a 2004/35/EK irányelv céljaival.

Végezetül, ez a javaslat hozzájárul ahhoz, hogy több vállalkozó részesüljön adósságmentesítésben, mivel a mikrovállalkozásokkal szembeni fizetéseképtelenségi eljárásokat könnyebben és hatékonyabban lehet majd megindítani. Ez összhangban van a Von der Leyen elnök asszony által 2022 szeptemberében, az Unió helyzetéről szóló beszédében bejelentett kkv-segélysomag célkitűzésével.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely lehetővé teszi a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadását, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A fizetéseképtelenségi jogok biztosítják a pénzügyi és gazdasági nehézségekkel küzdő vállalkozások szabályos felszámolását. Ezeket a pénzügyi befektetések költségének meghatározásakor az egyik legfontosabb tényezőnek tekintik, mivel lehetővé teszik a fizetéseképtelen vállalatokba történő befektetés végső visszaszerzési értékének megállapítását.

A nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások hatékonyságában mutatkozó nagy különbségek akadályozzák a tőke szabad mozgását és a belső piac megfelelő működését azzal, hogy csökkentik a határokon átnyúló befektetések vonzerejét, mivel a vállalati fizetéseképtelenségi eljárások kimenetele a különböző tagállamokban korlátozottan kiszámítható, és a határokon átnyúló befektetők számára az információszerzés költségei magasabbak. Ezek a különbségek továbbá azt eredményezik, hogy a fizetéseképtelen vállalkozásokba történő befektetések visszaszerzési értéke nagymértékben eltér az EU-n belül. A versenyfeltételek tehát nem egyenlőek az Unióban, mivel a hatékonyabb fizetéseképtelenségi jogszabályokkal rendelkező tagállamokban a hasonló befektetéseket vonzóbbnak tekintik, mint a kevésbé hatékony

felügyelete mellett értékesítik, majd rövid fizetéseképtelenségi eljárás következik, amelyben az előre megtárgyalt értékesítést hivatalosan engedélyezik és végrehajtják.

¹⁴ A Bíróság 2022. április 28-i ítélete, *Federatie Nederlandse Vakbeweging kontra Heiploeg Seafood International BV*, C-237/20, ECLI:EU:C:2022:321.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

fizetéseket illetően jogszabályokkal rendelkező tagállamokban. A hatékonyabb fizetéseket illetően jogszabályokkal rendelkező tagállamok vállalkozásai alacsonyabb tőkeköltséget élvezhetnek, mint a más tagállamok vállalkozásai, és így általában könnyebben juthatnak tőkéhez.

A javaslat célja a nemzeti fizetéseket illetően jogszabályok közötti különbségek csökkentése, és ezáltal az egyes tagállamok nem hatékony fizetéseket illetően jogszabályai problémájának megoldása, általában véve a fizetéseket illetően eljárások kiszámíthatóságának növelése és a tőke szabad mozgása előtt álló akadályok csökkentése. A fizetéseket illetően jogszabályok célzott vonatkozásainak harmonizálásával a javaslat célja különösen a határokon átnyúló befektetők tájékoztatási és tanulási költségeinek csökkentése. Az egységesebb fizetéseket illetően jogszabályok így az egész Unióban bővítenék a vállalkozások rendelkezésére álló finanszírozási lehetőségek körét.

Ez a javaslat nem az EUMSZ 81. cikkén alapul, mivel nem kizárólag a határokon átnyúló vonatkozású helyzetekkel foglalkozik. Míg a javaslat fő célja különösen a határokon átnyúló befektetések előtt álló akadályok felszámolása, a javaslat olyan nemzeti rendelkezések közelítésére törekszik, amelyeket változatlanul alkalmazni kellene mind az egy, mind a több tagállamban működő vállalkozásokra és vállalkozókra. A javaslat tehát a határokon átnyúló dimenzió nélküli helyzetekkel is foglalkozna, és a 81. cikk jogalként való alkalmazása nem lenne indokolt.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A nagymértékben eltérő nemzeti fizetéseket illetően rendszerekből eredő akadályok általában véve akadályozzák az EU egységes piacának megvalósítását, és különösen a CMU létrehozását, és ezért indokoltá teszik egy egységesebb uniós fizetéseket illetően szabályozási keret létrehozását. A tagállamok eltérő kiindulópontjai, jogi hagyományai és szakpolitikai preferenciái azonban azt jelentik, hogy a nemzeti szintű reformok ezen a területen valószínűleg nem vezetnek a fizetéseket illetően rendszerek teljes konvergenciájához, és így nem javítják azok általános hatékonyságát.

A nemzeti fizetéseket illetően jogszabályok harmonizációja az EU tőkepiacainak homogénebb működését eredményezheti, csökkentve a piac szétagoltságát és biztosítva a vállalati finanszírozáshoz való jobb hozzáférést. Az uniós szintű fellépés jobban alkalmas arra, hogy jelentősen csökkentse a nemzeti fizetéseket illetően rendszerek szétagoltságát, és olyan mértékben biztosítsa a tagállamok fizetéseket illetően szabályai célzott elemeinek konvergenciáját, amely megkönnyíti a határokon átnyúló befektetéseket valamennyi tagállamban. Az uniós szintű fellépés egyenlő versenyfeltételeket is biztosítana, és csökkentené a határokon átnyúló befektetési döntések torzításának kockázatát, amelyet a fizetéseket illetően rendszerek tényleges különbségei és az ezekről a különbségekről való tájékoztatás hiánya okoz.

- **Arányosság**

Ennek a javaslatnak az a célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez és megszüntesse az alapvető szabadságok, így például a tőke szabad mozgása és a letelepedés szabadsága gyakorlását akadályozó azon tényezőket, amelyek abból származnak, hogy eltérések vannak a vállalati fizetéseket illetően vonatkozó nemzeti jogok és eljárások között. E cél elérése érdekében ez a javaslat csak minimális harmonizációs követelményeket határoz meg, és csak a fizetéseket illetően anyagi jog azon célzott területein, amelyek valószínűleg a legjelentősebb hatást gyakorolják az ilyen eljárások hatékonyságára és időtartamára.

A javaslat elegendő rugalmasságot hagy a tagállamoknak ahhoz, hogy a hatályán kívül eső területeken intézkedéseket fogadjanak el, valamint hogy a harmonizált területeken további

intézkedéseket állapítsanak meg, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak e javaslat célkitűzésével. Így, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban ez a javaslat nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az EUMSZ 114. cikke rendelet és irányelv formájában teszi lehetővé jogi aktusok elfogadását. Az EU belső piacának integrációja a fizetésképtelenségi jog területén a jogszabályok irányelv útján történő harmonizáció útján történő közelítésével valósítható meg a legjobban, mivel az irányelv tiszteletben tartja a tagállamok eltérő jogi kultúráját és jogrendszereit a fizetésképtelenségi jog területén, és elegendő rugalmasságot biztosít az átültetési folyamat során a közös minimumszabályok e különböző rendszerekkel összeegyeztethető módon történő végrehajtásához.

Egy ajánlás nem lenne képes elérni a kívánt közelítést ezen a szakpolitikai területen, ahol a tagállamok kötelező erejű jogszabályaiban rögzített jelentős eltérések mutatkoztak. Ugyanakkor a rendelet útján történő közelítés nem hagyna elegendő rugalmasságot a tagállamok számára a helyi feltételekhez való alkalmazkodáshoz és az eljárási fizetésképtelenségi szabályok és a tágabb értelemben vett nemzeti jogrendszer közötti koherencia megőrzéséhez.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Nem alkalmazandó

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság e javaslat előkészítési folyamata során konzultált az érdekelt felekkel. Más kezdeményezések mellett a Bizottság különösen:

i. célzott nyilvános konzultációt tartott (2020. december 18. – 2021. április 16.);

ii. konzultált a nyilvánossággal egy bevezető hatásvizsgálatról (2020. november 11. – 2020. december 9.);

iii. 2022. március 22-én és 2022. október [25]-én célzott üléseket tartott a tagállami szakértőkkel;

iv. 2022. március 8-án külön megbeszélést tartott az érdekelt felekkel.

Az online nyilvános konzultációra 17 tagállamból és az Egyesült Királyságból 129 hozzászólás érkezett. A válaszok egyharmada a fizetésképtelenség területén érdekelt gyakorlati felek és szakemberek nevében érkezett (ebbe a kategóriába tartoznak a fizetésképtelenségi szakértők és az ügyvédek is). A válaszok mintegy 20 %-át a pénzügyi szektorban érdekelt felek, 12 %-át az üzleti és kereskedelmi szektorban érdekelt felek, 7 %-át a társadalmi és gazdasági érdekképviselői szervezetek, 5,5 %-át pedig az igazságszolgáltatás tagjai (bírák) szolgáltatták. Ezenkívül 10 válasz (7,75 %) érkezett 8 tagállam hatóságaitól, amelyek közül 7 válasz központi kormányzati szintről származott.

Az érdekelt az érdekeltek azt jelezték, hogy a tagállamok fizetésképtelenségi keretei közötti különbségek komoly problémákat okoznak a belső piac számára, és hogy a nemzeti fizetésképtelenségi keretek közötti különbségek visszatartják a határokon átnyúló beruházásokat és hitelezést. Az

érdekeltek szerint ezek a különbségek különösen a következők tekintetében befolyásolják a belső piac működését: 1. megtámadási keresetek, 2. a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartozó vagyontárgyak nyomon követése és a kihelyezett eszközök visszaszerzése, 3. az igazgatók kötelezettségei és felelőssége fizetésképtelenség közelsége esetén, és 4. a fizetésképtelenségi eljárás megindításának módja. Következésképpen az érdekeltek túlnyomó többsége támogatta, hogy az EU lépéseket tegyen a konvergencia javítása érdekében ezen a szakpolitikai területen, akár célzott jogszabály (37,21 %), akár ajánlás (23,26 %), akár a kettő kombinációja (27,13 %) formájában.

A Bizottság külön találkozót is szervezett a kiválasztott érdekelt felek egy csoportjával. A meghívottak között voltak a pénzügyi szektor, az üzleti és kereskedelmi szektor képviselői, a munkavállalók, a fogyasztók, a fizetésképtelenségi eljárásokban dolgozó érdekelt gyakorlati felek és szakemberek, valamint tudományos szakemberek és szellemi műhelyek tagjai. A találkozón az érdekelt felek proaktívan vettek részt a nemzeti fizetésképtelenségi keretek széttagozottságából és az eltérő teljesítményszintjeikből eredő gyakorlati nehézségekről szóló beszámolókkal. Kifejezték továbbá, hogy támogatják a fizetésképtelenségi eljárások jogi környezetének nagyobb mértékű konvergenciáját az EU-ban.

A kezdeményezés előkészítését a szerkezetátalakítási és fizetésképtelenségi joggal foglalkozó szakértői csoport támogatta. Ezt a szakértői csoportot eredetileg a Bizottság hozta létre, hogy előkészítse az (EU) 2019/1023 irányelvhez vezető javaslatot. A csoportot ezután kibővítették 10 egyéni szakértővel, akiket egy adott szakpolitikai terület közös érdekeinek képviselőiként neveztek ki (a képviselt érdekcsoportok a következők voltak: pénzügyi hitelezők, kereskedelmi hitelezők, fogyasztói hitelezők, munkavállalói hitelezők, fizetésképtelen vagy túlzottan eladósodott adósok).

A javaslat előkészítése során a Bizottság két, a fizetésképtelenség egyes területeivel foglalkozó külső tanulmányt kért. Mindkét tanulmány elkészítésére a Tipik és a Spark Legal Network konzorcium kapott megbízást. Az első tanulmány, amely az (EU) 2015/848 rendelet 2015. évi módosításait követően a fizetésképtelenségi eljárásokban az igazságszolgáltatási fórum megválasztásának visszaélészerűen alkalmazott gyakorlatát értékeli, azt a kérdést is vizsgálja, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi keretrendszerek közötti különbségek milyen mértékben ösztönzik az érdekelteket az igazságszolgáltatási fórum visszaélészerű megválasztására. A második tanulmány a fizetésképtelenségi eljárásokban a vagyontárgyak nyomon követése és a követelés beszedése témakörét elemzi. Mindkét tanulmány empirikus elemzést is tartalmaz, amelyhez a szerződő fél által végzett adatgyűjtés nyilvános online felmérésekre és strukturált interjúkra is kiterjedt az összes tagállam számos érdekelt felével. A Bizottság emellett a Deloitte/Grimaldi megbízásából külön tanulmányt készített a célzott vállalati fizetésképtelenségi intézkedéseknek az értékviszanyerésre és a fizetésképtelenségi eljárások hatékonyságára gyakorolt hatásáról. A három tanulmány elérhető a Bizottság honlapján.

A Bizottság a javaslat előkészítése során több alkalommal is konzultált a tagállamokkal. A kezdeményezést több alkalommal is megvitatták azon tagállamok pénzügyminiszterei, amelyek támogatásukról biztosították a kezdeményezést. A Tanács (ECOFIN) 2020. december 3-i, a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervről¹⁶ szóló következtetése arra ösztönözték a Bizottságot, hogy valósítsa meg ezt a kezdeményezést. Ezeket a következtetéseket a 2020. december 11-i euróvezeti csúcstalálkozó nyilatkozata megerősítette¹⁷. 2021 áprilisában az eurócsoporthoz tartozó miniszterei arra a következtetésre jutottak, hogy a fizetésképtelenségi rendszerek nemzeti reformjainak a tőkepiaci unióra vonatkozó

¹⁶ A Tanács következtetése a bizottsági cselekvési tervről, dokumentumsz.: 12898/1/20 REV 1.

¹⁷ Dokumentumsz.: EURO 502/20.

cselekvési tervben vállalt, az uniós intézmények által vezetett párhuzamos munkafolyamatokkal összhangban kell haladniuk¹⁸. Az euróövezeti csúcstalálkozó 2021. június 25-i ülésének nyilatkozata megerősítette, hogy „azonosítani és kezelni kell a tőkepiacok integrációjával és fejlődésével kapcsolatos strukturális kihívásokat, különösen a vállalati fizetésképtelenségi jogszabályok célzott területein”¹⁹. Hasonlóképpen, az Európai Parlament támogatását fejezte ki a hatékonyabb és harmonizált fizetésképtelenségi rendszerek iránt, és felszólította a Bizottságot, hogy határozottabban kötelezze el magát az e területen való tényleges előrelépés mellett, amely a Parlament szerint még mindig jelentős akadályt jelent az EU tőkepiacainak valódi integrációja előtt²⁰.

Ugyanakkor, tekintettel a fizetésképtelenségi jogszabályok és a nemzeti jog más területei (például a vagyoni jog és a munkajog) közötti szoros kapcsolatra, valamint a fizetésképtelenségi jog fő szakpolitikai célkitűzései közötti különbségekre, egyes tagállamok fenntartásait fejezték ki a fizetésképtelenségi jogot harmonizáló kötelező erejű jogszabályokkal szemben, többek között a Bizottságnak 2021. április 1-jén küldött levelükben.

A Bizottság 2022. március 22-én a tagállamok kormányzati szakértőinek részvételével külön munkaértekezletet szervezett. A tagállamok hangsúlyozták a mélyreható és részletes problémaelemzés szükségességét, valamint annak fontosságát, hogy világos diagnózis készüljön a problémák nagyságrendjéről, az érintett szereplőkről és a belső piacra gyakorolt tényleges hatásokról. Hasonlóképpen, a jövőbeli uniós szintű intézkedések jellegét illetően néhány tagállam úgy vélte, hogy óvatos megközelítésre van szükség, és azt javasolta, hogy az intézkedéseknek a fizetésképtelenségi eljárások hatékonyságának javítására kellene összpontosítaniuk.

A Bizottság 2022. október 25-én egy második munkaértekezletet szervezett a tagállamok kormányzati szakértői számára, hogy tájékoztassa őket a hatásvizsgálatban szereplő szakpolitikai lehetőségekről és a javaslat előkészítésének jelenlegi állásáról.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A fentiek mellett a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szakirodalmi kutatásra, és különösen a következő tanulmányokra és szakvéleményekre támaszkodik²¹:

¹⁸ Lásd a Bizottság megjegyzését a lefolytatott megbeszéléshez a következő címen: <https://www.consilium.europa.eu/media/49192/20210416-eg-com-note-on-insolvency-frameworks.pdf>. A megbeszélést összefoglaló levél a következő címen érhető el: <https://www.consilium.europa.eu/media/49366/20210416-summing-up-letter-eurogroup.pdf>

¹⁹ Dokumentumsz.: EURO 502/21.

²⁰ Az Európai Parlament 2020. október 8-i állásfoglalása a tőkepiaci unió (CMU) továbbfejlesztéséről: a tőkepiaci finanszírozáshoz való hozzáférés, különösen a kkv-k számára, és a lakossági befektetők tőkepiaci részvételének növelése (2020/2036(INI)).

²¹ E kezdeményezés előkészítése során a Bizottság megbízásából más tanulmányok is készültek: 1. Európai Bizottság: „Improving the evidence base on transfer of business in Europe: annex C: case study on the cross-border dimension of business transfers” [Az európai vállalatátruházásokra vonatkozó tényadatbázis javítása: C. melléklet: esettanulmány a vállalatátruházások határokon átnyúló dimenziójáról], Kis- és Középvállalkozások Végrehajtó Ügynöksége, Kiadóhivatal, 2021. február, elérhető az alábbi címen: 2. Steffek, F.: „Analysis of individual and collective loan enforcement laws in the EU Member States” [Az EU-tagállamok egyéni és kollektív hitelérvényesítési jogszabályainak elemzése], Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatósága, 2019. november, elérhető az alábbi címen: 3. McCormack, G. *et al.*: „Study on a new approach to business failure and insolvency, comparative legal analysis of the Member States’ relevant provisions and practices” [Tanulmány a vállalkozások csődjének és fizetésképtelenségének új megközelítéséről, a tagállamok vonatkozó rendelkezéseinek és gyakorlatának összehasonlító jogi elemzése], Jogérvényesülési és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság, 2016. január, elérhető az alábbi címen:

· Deloitte/Grimaldi (2022): Tanulmány a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok konvergenciáját növelő potenciális uniós kezdeményezés hatásvizsgálatának elkészítéséhez nyújtott támogatásról, *Zárójelentés-tervezet, Jogérvényesülési és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság*, 2022. március.

· Spark, Tipik: „Study on the issue of abusive forum shopping in insolvency proceedings” [Tanulmány a fizetéseképtelenségi eljárásokban az igazságszolgáltatási fórum visszaélészerű megválasztása kérdéséről], Jogérvényesülési és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság, 2022. február (egyedi szerződésszám: JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0160).

· Spark, Tipik: „Study on tracing and recovery of debtor’s assets by insolvency practitioners” [Tanulmány az adós vagyonának a fizetéseképtelenségi szakemberek általi nyomon követéséről és a követelés visszaszerzéséről], Jogérvényesülési és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság, 2022. március (egyedi szerződésszám: JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0172).

A hatásvizsgálathoz összegyűjtött és felhasznált dokumentumok általában tényszerű információkat tartalmaztak vagy megbecsülésnek örvendő, elismert, az adott szakterületen referenciának tekinthető forrásokból származtak. Az érdekeltek által a konzultáció során szolgáltatott nem tényszerű információkat a Bizottság általában véleménynek tekintette.

• **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat a fizetéseképtelenségi jog három kulcsfontosságú dimenzióját elemezte: i. a kihelyezett eszközök visszaszerzése a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont, felszámolt vagyontól, ii. az eljárások hatékonysága, és iii. a visszaszerzett érték kiszámítható és méltányos elosztása a hitelezők között. Ez a három dimenzió különösen az adóelkerüléssel kapcsolatos kérdéseket, a vagyontárgyak nyomon követését, az igazgatók kötelezettségeit és felelősségét, a vállalkozás „pre-pack eljárás” keretében történő eladását, a fizetéseképtelenséget kiváltó okot, a mikro- és kisvállalkozásokra vonatkozó különleges fizetéseképtelenségi rendszert, a követelések rangsorolását és a hitelezői választmányokat érinti. A lehetőségeket a szerkezetátalakítási és fizetéseképtelenségi joggal foglalkozó szakértői csoport, egy külön tanulmány és az érdekelt felekkel folytatott eszmecsere alapján határozták meg. Ezeket három célkitűzés szempontjából elemezték, nevezetesen, hogy: i. magasabb hasznosítási értéket tesznek-e lehetővé, ii. rövidebb időtartamú fizetéseképtelenségi eljáráshoz vezetnek-e, és iii. csökkentik-e a jogbizonytalanságot és a tájékozási költségeket, különösen a határokon átnyúló befektetők számára.

A javaslat és a felülvizsgált hatásvizsgálat figyelembe veszi a Szabályozói Ellenőrzési Testületől kapott észrevételeket, amely 2022. június 24-i első véleményében arra a következtetésre jutott, hogy a hatásvizsgálat kiigazítására van szükség a kezdeményezés folytatása előtt. További bizonyítékokat gyűjtöttek arról, hogy a jelenlegi fizetéseképtelenségi eljárások hogyan befolyásolják negatívan a határokon átnyúló beruházásokat az egységes piacon, és hogyan viszonyul ez más tényezőkhöz. Az alapszöveg és az 5. melléklet további információkkal egészült ki a fizetéseképtelenségi szabályok országok közötti eltéréseiről. Az (EU) 2019/1023 irányelv, az (EU) 2015/848 rendelet és az e javaslat közötti különbségeket részletesebben kifejtették. További elemzést végeztek a különböző intézkedések igazságszolgáltatási kapacitásra gyakorolt hatásáról, valamint arról, hogy az érdekelt felek hogyan ítélték meg a különböző intézkedéseket. A szakpolitikai lehetőségek közötti kompromisszumokat egyértelműbben fogalmazták meg, és az érdekelt felek véleményét részletesebben ismertették.

4. EBH-jelentés a nemzeti hitelérvényesítési keretrendszerek teljesítményértékeléséről, Válasz az Európai Bizottság tanácsadói felhívására a nemzeti hitelérvényesítési keretrendszerek (beleértve a fizetéseképtelenségi keretrendszereket is) banki hitelezők szempontjából történő teljesítményértékeléséről, Európai Bankhatóság, 2020. november, EBA/Rep/2020/29.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület megvizsgálta a felülvizsgált hatásvizsgálatot, és 2022. október 10-én fenntartások nélküli pozitív második véleményt adott ki. A testület megállapította, hogy a hatásvizsgálat jelentősen javult, és csak kevés javaslatot tett a további javításokra.

Ez a javaslat enyhén pozitív hatással van a digitalizációra, különösen a mikrovállalkozásokra vonatkozó egyszerűsített felszámolási eljárás magasabb fokú automatizálása és a digitális portál (e-igazságügyi portál) használata révén, amely felhasználóbarát tájékoztatást nyújt a fizetéseképtelenségi rendszerek fő jellemzőiről és a követelések rangsorolásáról.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A fizetéseképtelenségi eljárások hatékonyságának növelése hozzájárul a fizetéseképtelenségi eljárások időtartamának csökkentéséhez és a fizetéseképtelenségi ügyek visszaszerzési értékének növeléséhez, aminek következtében csökkennének a vállalkozások felszámolásának költségei, a hitelezők és befektetők számára pedig magasabb visszaszerzési arányt eredményezne.

A javaslat célja továbbá a kkv-k üzleti környezetének javítása. A kkv-kkal és más vállalkozásokkal szemben kitett hitelezők és befektetők várható visszaszerzési arányának növelésével a javaslat célja, hogy csökkentse a kkv-kba történő befektetés észlelt kockázatát, ami minden más tényező változatlansága esetén várhatóan a kkv-k alacsonyabb finanszírozási költségeiben fog tükröződni. Eközben a javaslat nem ró kötelezettségeket vagy megfelelési költségeket a gazdaságilag aktív kkv-kra, és egyszerűsíti az eljárásokat azok számára, akik fizetéseképtelenséggel szembesülnek.

Ez a javaslat egy különleges eljárást is bevezet a mikrovállalkozások felszámolásának megkönnyítése és felgyorsítása érdekében, ami költséghatékonyabb fizetéseképtelenségi eljárást tesz lehetővé e mikrovállalkozások számára. Ezek a rendelkezések a „vagyonatlan” mikrovállalkozások szabályos felszámolását is támogatják, kezelve azt a problémát, hogy egyes tagállamok elutasítják a fizetéseképtelenségi eljáráshoz való hozzáférést, ha a tervezett visszaszerzési érték nem éri el a bírósági költségeket. Azzal, hogy minden mikrovállalkozásnak lehetőséget biztosít arra, hogy eljárást indíthasson pénzügyi nehézségeinek kezelésére, ez a javaslat biztosítja, hogy az alapító vállalkozók az (EU) 2019/1023 irányelvben foglalt rendelkezésekkel összhangban részesülhessenek adósságmentesítésben és lehetőséget kapjanak az újrakezdésre.

- **Alapjogok**

A javaslat tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogokat és szabadságokat, és ennek megfelelően kell végrehajtani. Ez a javaslat különösen tiszteletben tartja a 7. cikkben (a magán- és a családi élet tiszteletben tartása), a 8. cikkben (a személyes adatok védelme), a 15. cikkben (a foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog), a 16. cikkben (a vállalkozás szabadsága), a 17. cikkben (tulajdonhoz való jog), a 27. cikkben (a munkavállalók joga a tájékoztatáshoz és konzultációhoz) és a 47. cikk (2) bekezdésében (tiszteséges eljáráshoz való jog) foglalt jogokat és szabadságokat.

A javaslat hozzáférést biztosít a kijelölt bíróságok számára a nemzeti bankszámla-nyilvántartásokhoz és az elektronikus adat-visszanyerési rendszerekhez, valamint a központi bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréhez, a bankszámla-nyilvántartások egységes hozzáférési pontjához. A javaslat a fizetéseképtelenségi szakértők számára hozzáférést biztosít az eljárás megindításának helye szerinti tagállamban létrehozott tényleges tulajdonosi nyilvántartáshoz, valamint a tényleges tulajdonosi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerhez, a BORIS-hoz is.

A nemzeti bankszámla-nyilvántartások és az elektronikus adat-visszanyerési rendszerek, valamint a tényleges tulajdonosi nyilvántartások központosítják a személyes adatokat. Az e nyilvántartásokhoz és rendszerekhez, valamint az egységes hozzáférési pontokhoz való hozzáférés kiterjesztése ezért hatással lesz az érintettek alapvető jogaira, különösen a magánélethez való jogra és a személyes adatok védelméhez való jogra. A Charta által elismert jogok és szabadságok gyakorlása ebből eredő korlátozásainak meg kell felelniük a Chartában, különösen az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

A korlátozásról jogszabálynak kell rendelkeznie, és az kell, hogy indokolja, hogy a folyamatban lévő fizetéseképtelenségi eljárások során – akár határokon átnyúló esetben is – hatékonyan meg kell erősíteni az eszközök nyomon követhetőségét annak érdekében, hogy a hitelezők számára a fizetéseképtelen társaságból való értékviasszaszerzés maximalizálható legyen. Ezenkívül tiszteletben tartják a szóban forgó jogok és szabadságok lényegét, és a korlátozások arányosak a kitűzött céllal. A hatás viszonylag korlátozott lesz, mivel a hozzáférhető és kereshető adatok csak az e javaslatban, valamint az említett rendszereket létrehozó uniós jogi aktusokban meghatározott azon adatok körére terjednek ki, amelyek feltétlenül szükségesek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartozó vagyontárgyak nyomon követéséhez. Ez a javaslat biztosítja, hogy ezen adatok feldolgozása során tiszteletben tartják az alkalmazandó uniós adatvédelmi szabályokat. A személyes adatoknak az uniós intézmények és szervek általi, ezen javaslat alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2018/1725 rendeletet²² kell alkalmazni.

A javaslat meghatározza különösen a személyes adatok feldolgozásának céljait, és előírja a tagállamok számára, hogy jelöljék ki azokat a fizetéseképtelenségi bíróságokat, amelyek jogosultak közvetlenül a nemzeti bankszámla-nyilvántartásokból és elektronikus adat-visszanyerési rendszerekből információkat kérni. A javaslat az arról való gondoskodásra is kötelezi a tagállamokat, hogy a kijelölt bíróságok dolgozói magas szakmai színvonalú adatvédelmet biztosítsanak, hogy technikai és szervezési intézkedésekkel biztosítsák az adatok biztonságának magas technológiai színvonalú védelmét a bankszámla-információkhoz való hozzáférésre és azok lekérdezésére vonatkozó hatáskör kijelölt bíróságok általi gyakorlása céljából, és hogy a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető hatóságok minden egyes alkalommal rögzítsék, amikor egy kijelölt bíróság hozzáfér a bankszámla-információkhoz és lekérdezi azokat.

A javaslat továbbá egyértelműen meghatározza a fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatói által hozzáférhető tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban tárolt információk körét.

Végül pedig a javaslat meghatározza, hogy a Bizottság nem tárol személyes adatokat a nemzeti elektronikus árverési rendszerek összekapcsolása tekintetében, és rendelkezéseket tartalmaz az adatok Bizottság általi ellenőrzésére vonatkozóan.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat költségekkel és adminisztratív terhekkel jár a Bizottság számára. Ezek a költségek és terhek a jelen javaslat 51. cikkében meghatározott azon kötelezettségből erednek, hogy az európai e-igazságügyi portálon keresztül létre kell hozni a nemzeti elektronikus árverési rendszereket összekötő rendszert. Az e-igazságügyi portál más összekapcsolási projektjeivel kapcsolatos tapasztalatok alapján a Bizottság végrehajtási költségei a jelenlegi hosszú távú

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

költségvetésben (többéves pénzügyi keret) 1,75 millió EUR-ra becsülhetők²³. A többletköltségeket a Jogérvényesülés programon belüli újraelosztással fedezik.

E javaslat pénzügyi és költségvetési vonzatát az ehhez a javaslatához csatolt pénzügyi kimutatás ismerteti részletesen.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az intézkedések végrehajtását követő 5 év elteltével a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásainak megfelelően értékelés várható. Az értékelés célja többek között annak felmérése, hogy az irányelv mennyire volt hatékony és eredményes a szakpolitikai célkitűzések elérésében, és annak eldöntése, hogy szükség van-e új intézkedésekre vagy módosításokra. A tagállamoknak meg kell adniuk a Bizottságnak az értékelés elkészítéséhez szükséges információkat.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Ez a javaslat a fizetéseképtelenségi jog három kulcsfontosságú dimenzióját célozza: i. a kihelyezett eszközök visszaszerzése a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont, felszámolt vagyontól, ii. az eljárások hatékonysága, és iii. a visszaszerzett érték kiszámítható és méltányos felosztása a hitelezők között. Az építőelemek gondos kiválasztása a szerkezetátalakítási és fizetéseképtelenségi irányelv tárgyalása során szerzett tapasztalatok, a szakértői csoport tanácskozásai és végső ajánlásai, a nyilvános konzultáció eredményei, egy külső tanácsadó által készített tanulmány és az érdekelt felekkel folytatott széles körű párbeszéd alapján történt.

E javaslat célja, hogy a fizetéseképtelen vállalkozásból a hitelezők a lehető legnagyobb mértékben szerezzék vissza az értéket. E célból az adóelkerülési intézkedésekre és a vagyon nyomon követésére vonatkozó rendelkezések kölcsönösen erősítik egymást. Ezt azáltal érik el, hogy bevezetik a megtámadási keresetek indítására vonatkozó harmonizált minimumfeltételeket, és a fizetéseképtelenségi szakértők bankszámla-információkhoz, tényleges tulajdonlási információkhoz és egyes nemzeti vagyonyilvántartásokhoz – beleértve más tagállamok vagyonyilvántartásait is – való hozzáférésének javítása révén megerősítik a vagyon nyomon követhetőségét. Ezek a rendelkezések azzal a lehetőséggel párosulnak, hogy a vállalkozás visszaszerzési értékét már korai szakaszban maximalizálni lehet a pre-pack eljárás révén, és az igazgatók kötelesek haladéktalanul kérelmet benyújtani a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására, hogy elkerüljék a hitelezők esetleges vagyoneérték-vesztését.

A javaslat célja továbbá az eljárási hatékonyság növelése, különösen a fizetéseképtelen mikrovállalkozások felszámolása tekintetében. Fontos biztosítani, hogy az új szabályok az EU-ban működő mikrovállalkozások számára is jól működjenek. A rendes fizetéseképtelenségi eljárások költségei e vállalkozások számára megfizethetetlenül magasak, és az adósságmentesítés lehetősége lehetővé tenné számukra, hogy a vállalkozói tőkéket új projektekre szabadítsák fel. Ezt kiegészíti a hitelezők számára a fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti jog főbb jellemzőinek – beleértve a fizetéseképtelenséget kiváltó okot is – nagyobb átláthatósága.

²³ Ezeket a költségeket a 2028-as költségvetési évben további 1,6 millió EUR végrehajtási költséggel kell kiegészíteni. Az európai e-igazságügyi portál összekapcsolási rendszerének becsült éves karbantartási költsége 2029-től 600 000 EUR.

Végül, a visszaszerzett értékek hitelezők közötti méltányos és kiszámítható felosztásának biztosítása érdekében a javaslat a hitelezői választmányok révén a hitelezők érdekképviseletének javítását szolgáló követelményeket vezet be. Ezt kiegészíti a hitelezők számára a követelések rangsorolására vonatkozó szabályok nagyobb átláthatósága.

A javasolt irányelv kilenc címre tagolódik.

Az I. cím az alkalmazási körre és a fogalommeghatározásokra vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmazza.

A megtámadási keresetekről szóló II. cím olyan minimális harmonizációs szabályokat tartalmaz, amelyek célja a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon védelme a fizetésképtelenségi eljárás megindítását megelőzően végrehajtott jogellenes vagyonelevonással szemben. A cél annak biztosítása, hogy a tagállamok fizetésképtelenségi eljárásokra vonatkozó jogszabályai minimális védelmi szintet biztosítsanak az olyan jogügyletek semmisségével, megtámadhatóságával vagy végrehajthatatlanságával kapcsolatban, amelyek a hitelezők összességét hátrányosan érintik. Ugyanakkor a tagállamok olyan szabályokat vezethetnek be vagy tarthatnak fenn, amelyek magasabb szintű hitelezői védelmet biztosítanak, például több megtámadási ok előírásával. Az e címbe foglalt rendelkezések meghatározzák a jogügylet semmissé nyilvánításának általános előfeltételeit, a megtámadási okokat és a megtámadási cselekmények jogkövetkezményeit.

A 4. cikk meghatározza a megtámadási keresetek általános előfeltételeit, kimondva, hogy minden jogügylet – beleértve a mulasztásokat is – megtámadható, feltéve, hogy az a hitelezők összességére nézve hátrányos volt, és a következő cikkekben meghatározott megtámadási okok bármelyike fennáll.

Az 5. cikk egyértelművé teszi, hogy a megtámadási keresetekre vonatkozó rendelkezések minimális harmonizációs szabályok, és ezért a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek magasabb szintű hitelezői védelmet biztosítanak.

A 6. cikk határozza meg az első konkrét megtámadási okot („előnyben részesítés”). Ezek olyan jogügyletek, amelyek egy hitelező (vagy hitelezők egy csoportja) javára történtek, és amelyeket a fizetésképtelenségi eljárás iránti kérelem benyújtását megelőző 3 hónapon belül vagy a kérelem benyújtását követően hajtottak végre („gyanús időszak”). Mivel ezt a megtámadási okot pusztán a jogügylet megtétele váltja ki, a gyanús időszak itt a legrövidebb a többi megtámadási ok gyanús időszakához képest. Továbbá „kongruens fedezetek” (azaz a hitelező követelésével teljes mértékben összhangban álló teljesítések, például az esedékes követelés szokásos fizetési eszközökkel történő kielégítése) esetében a jogügyletek csak akkor nyilváníthatók semmisnek ezen az alapon, ha a hitelező tudta vagy tudnia kellett volna, hogy az adós nem képes megfizetni tartozását, vagy hogy fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelmet nyújtottak be. Végül a rendelkezés felsorol bizonyos típusú olyan jogügyleteket, amelyek ezen az alapon nem nyilváníthatók semmisnek.

A 7. cikk határozza meg a második konkrét megtámadási okot: alulértékelt jogügyletek. Ez az ok nemcsak az ajándékokra vagy egyéb adományokra terjed ki, hanem a szokatlanul alacsony ellenszolgáltatás ellenében történő jogügyletekre is. Ez jelentős szerepet játszik a megtámadási keresetek jogában, mivel (többek között) hatékony jogorvoslatot jelent az adós azon esetleges törekvéseivel szemben, hogy az eszközöket harmadik személyekre – például családtagokra vagy vagyonkezelő szervezetekre – történő átruházással a hitelezők számára elérhetetlenné tegye, miközben továbbra is lehetséges van ezen eszközök használatára.

A 8. cikk határozza meg a harmadik és egyben utolsó megtámadási okot, a szándékosan csalárd, azaz a hitelezőket megtevesztő jogügyleteket.

A 9. cikk meghatározza a megtámadási keresetek általános következményeit. Ezek közé tartozik a semmissé nyilvánított jogügyletből eredő követelések végrehajthatatlansága, valamint a jogügyletből részesülő fél azon kötelezettsége, hogy az okozott kárért teljes mértékben kártalanítsa a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyont. A cikk egyértelművé teszi, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyont terhelő kártalanítási kötelezettség nem számolható el a semmissé nyilvánított jogügylet másik felének követeléseivel szemben.

A 10. cikk a semmisnek nyilvánított jogügylet másik felének jogaira vonatkozó rendelkezéseket állapít meg. Különösen előírja, hogy a semmissé nyilvánított jogügylettel kielégített követelések újraélednek, amennyiben a fél kártalanítja a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyont.

A 11. cikk a harmadik felek felelősségével foglalkozik: a semmissé nyilvánított jogügylet másik felének bármely örököse vagy egyetemes jogutódja e fél helyébe lép, a megtámadási keresetek jogkövetkezményei tekintetében is. Az egyéni jogutódok csak akkor felelősek, ha az eszközt áron alul szerezték meg, vagy ha ismerték vagy ismerniük kellett volna a megtámadási kereset alapjául szolgáló körülményeket.

A 12. cikk megerősíti az (EU) 2019/1023 irányelv 17. és 18. cikke által bevezetett szerkezetátalakítási jogosultságot. Kijelenti, hogy az e címben szereplő, a megtámadási keresetre vonatkozó szabályok nem érintik az (EU) 2019/1023 irányelv 17. és 18. cikkének alkalmazását.

A fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartozó eszközök felkutatásáról szóló III. cím célzott beavatkozás, amelyet az (EU) 2015/848 rendelettel összefüggésben kell vizsgálni, amely előírja, hogy a fizetéseképtelenségi szakértő főszabályként más tagállamokban is gyakorolhatja azokat a hatásköröket, amelyeket annak a tagállamnak a joga ruházott rá, ahol a fizetéseképtelenségi főeljárást megindították, és ahol őt kijelölték. Az említett címben szereplő célzott szabályok középpontjában az áll, hogy a fizetéseképtelenségi szakértők hozzáférhessenek azokhoz a különböző nyilvántartásokhoz, amelyek olyan eszközökre vonatkozó releváns információkat tartalmaznak, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartoznak vagy ahhoz kellene hogy tartozzanak. Egyes nemzeti elektronikus nyilvántartások nyilvánosak, vagy akár az EU által létrehozott egységes összekapcsolási platformokon keresztül is elérhetők, mint például a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása (IRI)²⁴. A javasolt irányelv rendelkezései kiterjesztik a fizetéseképtelenségi szakértők által hozzáférhető nyilvántartások körét néhány olyan nyilvántartásra, amelyek nem nyilvánosak, mint például az eredetileg az EU pénzmosás elleni keretrendszerében létrehozott nyilvántartások (nemzeti központi bankszámla-nyilvántartások vagy a tagállamok tényleges tulajdonosi nyilvántartásaiban szereplő, bizalmi vagyonkezelésekre vonatkozó információk). A III. cím arra is kötelezi a tagállamokat, hogy a nem belföldi fizetéseképtelenségi szakértők számára közvetlen és gyors hozzáférést biztosítsanak a mellékletben felsorolt nyilvántartásokhoz (amennyiben azok a tagállamban már rendelkezésre állnak).

A 13. cikk előírja a tagállamok számára, hogy jelöljék ki a területükön működő azon fizetéseképtelenségi bíróságokat, amelyek közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikke alapján létrehozott nemzeti központi automatizált mechanizmusokhoz, például a központi bankszámla-nyilvántartásokhoz vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszerekhez²⁵. Az (EU) 2015/849 irányelv arra kötelezte a tagállamokat,

²⁴ https://e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-en.do

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és

hogy hozzanak létre olyan központi automatizált mechanizmusokat, amelyek képesek azonosítani minden olyan természetes vagy jogi személyt, aki vagy amely fizetési számlákat és IBAN-számlával azonosított bankszámlákat, valamint hitelintézet által tartott széfeket tart vagy ellenőriz. A pénzmosás elleni irányelv a tagállamok pénzügyi hírszerző egységei számára is azonnali és szüretlen hozzáférést biztosít ezekhez a nyilvántartásokhoz. A 2019/1153 irányelv²⁶ közvetlen és azonnali hozzáférést biztosít a nemzeti bankszámla-nyilvántartásokhoz a tagállamok által erre a célra kijelölt bűnüldöző hatóságok számára, amennyiben ez a hozzáférés szükséges a súlyos bűncselekmények elleni küzdelemmel kapcsolatos feladataik ellátásához. A 2019/1153 irányelv értelmében a vagyon-visszaszerzési tisztviselőknek is közvetlen hozzáférést kell biztosítani. A 12. cikk biztosítja, hogy csak a megfelelően kijelölt és a Bizottságnak bejelentett fizetéseképtelenségi bíróságok férhetnek hozzá közvetlenül a bankszámla-nyilvántartásokhoz vagy az elektronikus adat-visszanyerési rendszerekhez.

A 14. és 15. cikk tisztázza a kijelölt bíróságok bankszámla-nyilvántartásokhoz való hozzáféréseinek különleges feltételeit. A kijelölt bíróságok a bankszámla-nyilvántartások (BAR) egységes hozzáférési pontján keresztül hozzáférnek saját tagállamuk és más tagállamok nemzeti központi bankszámla-nyilvántartásaihoz, amikor a tagállamok központi nyilvántartásainak összekapcsolási rendszere létrejön és működésbe lép²⁷.

A 16. cikk a bankszámla-nyilvántartásokból történő lekérdezések naplózásával foglalkozik.

A 17. cikk a fizetéseképtelenségi szakértőknek a tényleges tulajdonlási információk nyilvántartásokhoz való hozzáféréseire vonatkozó rendelkezéseket állapít meg. Ez magában foglalja mind az abban a tagállamban létrehozott nemzeti tényleges tulajdonosi nyilvántartás(ok)hoz való hozzáférést, ahol az eljárást megindították, mind pedig a tényleges tulajdonosi nyilvántartásokat összekapcsoló rendszerhez való hozzáférést. E nyilvántartások jogalapját az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikkének (3) bekezdése és 31. cikkének (3a) bekezdése határozza meg. E nyilvántartások összekapcsolásának jogalapját az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikkének (10) bekezdése és 31. cikkének (9) bekezdése határozza meg. A tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban szereplő információk minimális köre nyilvánosan hozzáférhető a vállalati és egyéb jogi személyek számára. A bizalmi vagyongazdálkodás és hasonló jogi konstrukciók esetében az e minimális információkészlethez történő hozzáférés nem nyilvános, hanem jogos érdek igazolásához kötött. A 17. cikk egyértelművé teszi, hogy jogos érdek áll fenn, ha a bizalmi vagyongazdálkodásra és hasonló jogi konstrukciókra vonatkozó információkat a fizetéseképtelenségi szakértő az eszközök azonosítása és felkutatása céljából kéri azon fizetéseképtelenségi eljáráshoz, amelyben őt kijelölték, és a hozzáférés az információk előre meghatározott körére korlátozódik.

A 18. cikk a fizetéseképtelenségi szakértőnek az eszközökre vonatkozó információkat tartalmazó nemzeti nyilvántartásokhoz való közvetlen és gyors hozzáféréseire vonatkozó szabályokat állapít meg. A vagyonnyilvántartásoknak ebben az összefüggésben magukban kell foglalniuk az irányelvtervezet mellékletében felsorolt nyilvántartásokat, feltéve, hogy

tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 0849., 2018.7.9., 1. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 122. o.).

²⁷ A nemzeti központi bankszámla-nyilvántartások uniós szintű összekapcsolását (CBAR) az Európai Bizottság a 6. pénzmosás elleni irányelvre vonatkozó javaslatában vetette fel. Lásd a javaslat 14. és 15. cikkét (COM(2021) 423 final, 2021.7.20.). A javaslatot jelenleg vitatja meg az Európai Parlament és a Tanács.

ezek a nyilvántartások az érintett tagállamban rendelkezésre állnak. A rendelkezés azt is előírja, hogy a más tagállamokban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőknek ugyanazokkal a hozzáférési feltételekkel kell rendelkezniük, mint a vagyonyilvántartás helye szerinti tagállamban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőknek.

A pre-pack eljárásokról szóló IV. cím célja annak biztosítása, hogy ezek az eljárások, amelyeket általában a hitelezők számára az értékviszasszerzés szempontjából hatékonyak tartanak, valamennyi tagállam fizetésképtelenségi rendszereiben strukturált módon rendelkezésre álljanak. A pre-pack eljárás során az adós vállalkozásának (vagy annak egy részének) értékesítését a fizetésképtelenségi eljárás hivatalos megindítása előtt készítik elő és tárgyalják meg. Ez röviddel a vállalat felszámolására irányuló hivatalos fizetésképtelenségi eljárás megindítása után lehetővé teszi az értékesítés végrehajtását és a bevétel megszerzését. Ez a javaslat számos biztosítékot tartalmaz annak elérése érdekében, hogy a potenciális vevők megszólításra kerüljenek, és hogy a versenyeztetett értékesítési eljárás eredményeként a lehető legjobb piaci értéket éri el. Ezeket a biztosítékokat úgy alakították ki, hogy a tagállamok választhassanak a (rendszerint bizalmas) „előkészítési szakaszban” lefolytatott értékesítési eljárás versenyképességének, átláthatóságának és tisztességességének biztosítása, illetve a „felszámolási szakaszban” a hivatalos eljárás megindítását követő gyors nyilvános árverés lefolytatása között.

A 19. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy fizetésképtelenségi rendszerükbe foglalják bele a pre-pack eljárást, amely két egymást követő szakaszból (az „előkészítési szakaszból” és a „felszámolási szakaszból”) áll.

A 20. cikk a javasolt irányelv és más uniós jogi aktusok közötti kapcsolatról szól. Megállapította, hogy a felszámolási szakasz az (EU) 2015/848 rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott fizetésképtelenségi eljárásnak minősül. Meghagyja továbbá a tagállamoknak azt a lehetőséget, hogy a vagyonfelügyelőket az (EU) 2015/848 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetésképtelenségi szakembereknek tekintsék. A rendelkezés utolsó bekezdése tisztázza a javasolt irányelv és a 2001/23/EK tanácsi irányelv közötti kapcsolatot, összhangban az Európai Unió Bíróságának a Heiploeg-ügyben hozott ítéletével. A rendelkezés kimondja, hogy a 2001/23/EK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából a pre-pack eljárás felszámolási szakaszát olyan fizetésképtelenségi eljárásnak kell tekinteni, amelyet az átadó vagyónak az illetékes hatóság felügyelete mellett történő felszámolása érdekében indítottak.

A 21. cikk a pre-pack eljárásra vonatkozó joghatósági szabályokat állapítja meg. Ez a cikk egyértelművé teszi, hogy az adós fizetésképtelenségi főeljáráására nemzetközi joghatósággal rendelkező bíróság a pre-pack eljárásra is joghatósággal rendelkezik.

A 22. cikk a pre-pack eljárás „előkészítő szakaszának” főszereplőjére, a „vagyonfelügyelőre” vonatkozó szabályokat állapítja meg. A cikk felsorolja azokat a feladatokat, amelyeket a vagyonfelügyelőnek el kell végeznie az értékesítési eljárás irányítása és a potenciális vevők megtalálása érdekében. Mint „leendő fizetésképtelenségi szakértőnek”, a vagyonfelügyelőnek meg kell felelnie minden olyan alkalmassági feltételnek, amelyet a pre-pack eljárás megindításának helye szerinti tagállam fizetésképtelenségi jogszabályai előírnak a fizetésképtelenségi szakértő kinevezéséhez, ezáltal biztosítva, hogy ugyanaz a személy töltsen be a két szerepet a pre-pack eljárás egymást követő két szakaszában.

A 23. cikk (a szükséges módosításokkal) kiterjeszti az (EU) 2019/1023 irányelv 6. és 7. cikkében meghatározott, az adóssal szembeni egyedi végrehajtási intézkedések felfüggesztésére vonatkozó szabályok alkalmazását a pre-pack eljárás előkészítő szakaszára, feltéve, hogy az adós fizetésképtelenségének valószínűségére vagy fizetésképtelenné nyilvánítására vonatkozó feltétel teljesül.

A 24. cikk az adós vállalkozása értékesítésének eljárására alkalmazandó elvekkel foglalkozik. A vagyonfelügyelőnek biztosítania kell, hogy az előkészítési szakaszban – általában bizalmasan – lefolytatott értékesítési eljárás versenyképes, átlátható és tisztességes legyen, és megfeleljen a piaci előírásoknak. Ezeket az elveket csak akkor lehet figyelmen kívül hagyni, ha egy tagállam úgy dönt, hogy egy olyan kötelezettséget vezet be, mely szerint a felszámolási szakasz megnyitása után a bíróságnak gyors nyilvános árverést kell lefolytatnia.

A 25. cikk biztosítja, hogy a vagyonfelügyelőt fizetéseképtelenségi szakértőként jelöljék ki, amikor megnyitják a pre-pack eljárás felszámolási szakaszát.

A 26. cikk az adós vállalkozása értékesítésének a felszámolási szakaszban a fizetéseképtelenségi bíróság által történő engedélyezésének eljárásával foglalkozik. Az (1) bekezdés értelmében a bíróságnak azt kell értékelnie, hogy az előkészítési szakaszban lefolytatott értékesítési eljárás megfelelt-e az alkalmazandó elveknek és feltételeknek. Ha a bíróság nem erősíti meg a vállalkozásnak a vagyonfelügyelő által javasolt felvásárló részére történő értékesítését, a felszámolási szakasz elején indított fizetéseképtelenségi eljárás a pre-pack értékesítés megvalósítása nélkül folytatódik. A (2) bekezdés utasítja azokat a tagállamokat, amelyek úgy döntenek, hogy a felszámolási szakasz elején nyilvános árverést írnak elő, hogy az előkészítési szakaszban beérkezett legjobb ajánlatot „fedezékként szolgáló” ajánlatként használják, azaz a vételár alsó határaként szolgáló kezdeti ajánlatként, hogy a többi ajánlattevő ne tudja alullicitálni a vételárat. Ez azt is megköveteli, hogy a fedezékként szolgáló ajánlattevőnek nyújtott védelem arányos legyen, és olyan mértékben kerüljön alkalmazásra, hogy az ne fojtsa el a valódi versenyt.

A 27. cikk a teljesítésbe nem ment szerződések, azaz az adós és a másik fél közötti olyan szerződések engedményezésére vonatkozó rendelkezéseket állapít meg, amelyek alapján a feleknek a fizetéseképtelenségi eljárás megindításakor még teljesítendő kötelezettségeik vannak. Az ilyen szerződéseket főszabály szerint a vállalkozás vásárlójára kell engedményezni, akár az üzleti partner beleegyezése nélkül is.

A 28. cikk kimondja, hogy a pre-pack értékesítéssel a vállalkozást vagy annak egy részét adósságoktól és kötelezettségektől mentesen szerzik meg.

A 29. cikk biztosítja, hogy az engedélyezett pre-pack értékesítés elleni jogorvoslatok ne késleltessék az értékesítési megállapodás végrehajtását és ezáltal az eszközértékesítést. A rendelkezés szerint az ilyen jogorvoslatoknak csak akkor lehet halasztó hatása az adásvétel megvalósítására, ha a jogorvoslatot kérő megfelelő biztosítékot nyújt a felfüggesztés következtében esetlegesen elszenvedett károk fedezésére. A 29. cikk ugyanakkor mérlegelési jogkört biztosít a jogorvoslatot elbíráló bíróság számára, hogy a jogorvoslatot kérő természetes személy felet részben vagy egészben mentesítse a biztosíték nyújtása alól, ha az adott ügy körülményeire tekintettel a mentességet indokoltnak tartja.

A 30. cikk egyértelművé teszi, hogy a legjobb ajánlat kiválasztására szolgáló kritériumoknak meg kell felelniük a szokásos fizetéseképtelenségi eljárásokban a versengő ajánlatok közötti kiválasztásra használt kritériumoknak.

A 31. cikk a pre-pack eljárás vagyonfelügyelőjét és fizetéseképtelenségi szakértőjét teszi személyesen felelőssé a kötelezettségeik be nem tartásával okozott károkért.

A 32. cikk további biztosítékokat állapít meg azokra az esetekre, amikor a leendő vevő az adóssal szoros kapcsolatban álló fél. A további biztosítékok közé tartozik a fizetéseképtelenségi szakértő azon kötelezettsége, hogy olyan helyzetekben, amikor az egyetlen ajánlat egy szoros kapcsolatban álló féltől származik, értékelje, hogy az ajánlat megfelel-e a hitelezői érdekek tiszteletben tartása kritériumának. Ha az értékelés negatív eredményre vezet, a fizetéseképtelenségi szakértőnek el kell utasítania az ajánlatot.

A 33. cikk különböző rendelkezéseket tartalmaz, amelyek célja az eladásra kerülő vállalkozás értékének maximalizálása. Ez biztosítja, hogy az átmeneti finanszírozás a lehető legalacsonyabb költséggel történjen, és hogy az átmeneti finanszírozást nyújtók bizonyos biztosítékokat élvezzenek. Ez a cikk tiltja azt is, hogy elővásárlási jogokat biztosítsanak az ajánlattevőknek, mivel az ilyen jogok gyakorlásának lehetősége ártana a versenynek az értékesítési eljárás során. Egy másik rendelkezés a hitelezői ajánlatok lehetőségét az adóssal szembeni biztosított követelés összegének egy részére korlátozza.

A 34. cikk a hitelezők érdekeit védi a pre-pack eljárás során. Ez magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot az eljárás során, valamint azt, hogy a hitelbiztosítékok felszabadítására vonatkozó követelményeket általában a nemzeti jog szerinti fizetésképtelenségi eljárásokban alkalmazandó követelményekhez igazítják.

A 35. cikk azokkal a helyzetekkel foglalkozik, amikor a vállalkozás pre-pack eljárás keretében történő megvásárlása versenyhatósági határozattól függ.

Az igazgatók kötelezettségeiről szóló V. cím a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékének maximalizálását célzó intézkedések közé tartozik. Bár a javasolt irányelv nem ad harmonizált meghatározást az igazgatóra, az e címben foglalt rendelkezések átültetésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy az igazgató fogalmát tágan kell értelmezni. Ez összhangban van az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága (UNCITRAL) fizetésképtelenségi jogról szóló jogalkotási útmutatójának²⁸ javaslatával, amely szerint „általános iránymutatásként [...] egy személy akkor tekinthető igazgatónak, ha a társaság vezetésével kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatalával megbízzák, illetve ténylegesen meghozza vagy meg kellene hoznia azokat”. Az igazgatók általában az elsők között veszik észre, ha egy vállalkozás a fizetésképtelenség küszöbéhez közeledik vagy már túl is jutott azon. Ezért kötelesek kellő időben megindítani a fizetésképtelenségi eljárást. A javasolt irányelv polgári jogi felelősséggel járó határidőt ír elő e kötelezettség teljesítésére. Az e címben szereplő rendelkezések minimális harmonizációs szabályok, így a tagállamok a fizetésképtelenséghez közel álló vállalkozások igazgatóira vonatkozóan szigorúbb kötelezettségeket is fenntarthatnak vagy bevezethetnek.

A VI. cím a mikrovállalkozások egyszerűsített felszámolási eljárásaira vonatkozó szabályokat tartalmazza. A nemzeti fizetésképtelenségi keretek nem mindig alkalmasak a fizetésképtelen mikrovállalkozások megfelelő és arányos kezelésére. A mikrovállalkozások ritkán nyújtanak be a szokásos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó kérelmet, és ha mégis, akkor ez gyakran már túl késő az értékük megőrzéséhez. Számos tagállamban nem kerül sor az ilyen vállalkozások szabályos felszámolására, mivel a szokásos fizetésképtelenségi eljárás nem hozzáférhető, vagy az ilyen eljárás megindítását elutasítják. Ez akkor fordul elő, ha a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonban nincsenek eszközök, vagy ha a vagyon értéke nem fedezi az eljárás adminisztratív költségeit. A javasolt irányelv célja ezért annak biztosítása, hogy a mikrovállalkozások – még a vagyonnal nem rendelkező vállalkozások is – rendezett módon, gyors és költséghatékony eljárás keretében kerüljenek felszámolásra. A VI. cím rendelkezéseinek fő célja az eljárás egyszerűsítése és a kapcsolódó adminisztratív költségek csökkentése. Például általában nem szabad fizetésképtelenségi szakértőt kijelölni az eljáráshoz, mivel a fizetésképtelenségi szakértő közreműködése a fizetésképtelenségi eljárás fő költségtenyezője, és e vállalkozások üzleti tevékenysége általában nem olyan összetett, hogy fizetésképtelenségi szakértőre lenne szükség. Hasonlóképpen, a javasolt irányelv kimondja, hogy főszabályként az adósnak az eljárás során a vállalkozás vagyonának és

²⁸ UNCITRAL: Fizetésképtelenségi jogról szóló jogalkotási útmutató, negyedik rész: Az igazgatók kötelezettségei a fizetésképtelenséghez közeledő időszakban (beleértve a vállalatcsoportokat is), 19. o. (15. bekezdés).

ügyeinek a birtokában kell maradnia. Egy másik költségcsökkentő tényező az a lehetőség, hogy a bíróság a vagyontárgyakat elektronikus árverési rendszeren keresztül értékesítheti, amelyet minden tagállamnak a mikrovállalkozásokra vonatkozó egyszerűsített eljárás keretében kell létrehoznia.

A 38. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy a fizetésképtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti jogukba foglaljanak bele olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik a mikrovállalkozások felszámolását a VI. címben meghatározott előírásoknak megfelelő egyszerűsített eljárás alkalmazásával. Ez a rendelkezés az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításához szükséges fizetésképtelenség feltételével és a „vagyontalan” esetek kezelésével is foglalkozik.

A 39. cikk egyértelművé teszi, hogy a fizetésképtelenségi szakértő kijelölése az egyszerűsített felszámolási eljárás során a kivételek közé tartozik.

A 40. cikk előírja a tagállamok számára, hogy tegyék lehetővé az elektronikus kommunikációs eszközök használatát az illetékes hatóság és adott esetben a fizetésképtelenségi szakértő, valamint az eljárásban részt vevő felek közötti valamennyi kommunikáció során.

A 41. cikk kimondja, hogy egyszerűsített felszámolási eljárás a mikrovállalkozás vagy a hitelező kérelmére indítható. A bejelentési eljárás egyszerűsítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusa alapján szabványos formanyomtatványt hoznak létre.

A 42. cikk az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításáról szóló határozattal foglalkozik, beleértve azokat az indokokat, amelyek alapján az illetékes hatóság elutasíthatja az eljárás megindítását.

A 43. cikk kimondja, hogy főszabályként az adósnak az eljárás során a vagyonának és ügyeinek a birtokában kell maradnia.

A 44. cikk kimondja, hogy az adós számára biztosítani kell az egyedi végrehajtási intézkedésekre vonatkozó moratóriumot. Az illetékes hatóság azonban előre meghatározott körülmények között eseti alapon mentesíthet bizonyos követeléseket.

A 45. cikk biztosítja az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításának nyilvánosságát.

A 46. cikk az egyszerűsített felszámolási eljárás során a követelések hitelezők általi benyújtásával és elismerésével foglalkozik. A rendelkezés feltételezi, hogy a követelések többségét az adós által benyújtott írásbeli nyilatkozat alapján jelentik be. Az e nyilatkozatban szereplő követeléseken kívül a hitelezők további követeléseket is bejelenthetnek. Az elismerési eljárás egyszerűsítése érdekében az adós nyilatkozatában felsorolt követelések elismertnek tekintendők, kivéve, ha a hitelező kifejezetten tiltakozik ellenük.

A 47. cikk konkrét rendelkezéseket tartalmaz a mikrovállalkozások egyszerűsített felszámolási eljárásának részeként indított megtámadási keresetek megindítására és lefolytatására vonatkozóan.

A 48. cikk a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon létrehozásával foglalkozik azáltal, hogy meghatározza, mely eszközök tartoznak bele, és biztosítja, hogy az illetékes hatóságok egyértelműen meghatározzák, mely eszközök nem tartoznak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonba, amelyeket az adós – ha vállalkozó – megtarthat.

A 49. cikk kimondja, hogy a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon létrehozását követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy a) folytatja-e az eszközértékesítést, vagy b) azonnal lezárja-e az egyszerűsített felszámolási eljárást, mert a vagyontárgyak értéke miatt az értékesítés ésszerűtlen. A rendelkezés azt is előírja, hogy az adós vagyontárgyait

elektronikus nyilvános árverésen kell értékesíteni, kivéve, ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az eszközök jellegére vagy az eljárás körülményeire tekintettel más eszközök alkalmazása megfelelőbb az eszközök értékesítésére.

Az 50. cikk kötelezi a tagállamokat egy vagy több elektronikus árverési felület létrehozására és működtetésére a fizetésképtelenségi eljárás során a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékesítésére. A rendelkezés azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy úgy rendelkezzenek, hogy az ilyen felületek használói ajánlatot tehetnek az adós vállalkozásának működő üzemmódot történő megvásárlására. A felület(ek)nek az egyszerűsített felszámolási eljárásokban kell rendelkezésre állnia, bár a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a használatát más fizetésképtelenségi eljárásokra is kiterjesztik. A rendelkezés arra kötelezi a tagállamokat, hogy a felület(ek)et hozzáférhetővé tegyék minden uniós lakos vagy olyan személy számára, amely az EU területén bejegyzett székhellyel rendelkezik.

Az 51. cikk a decentralizált elektronikus nyilvántartásokat összekapcsoló más uniós projektek (pl. az üzleti nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer (BRIS), a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása (IRI)) példáját követve előírja, hogy a Bizottság hozzon létre egy olyan rendszert, amely az európai e-igazságügyi portálon keresztül összekapcsolja a nemzeti elektronikus árverési rendszereket, és amelynek központi elektronikus hozzáférési pontként kell szolgálnia. Az ilyen összekapcsolási rendszer hozzáadott értéke az, hogy az összes árverés egyetlen, az EU valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre álló platformon keresztül érhető el. Az összekapcsolási rendszer műszaki leírását végrehajtási jogi aktus(ok) határozza/határozzák meg. Az informatikai fejlesztést és beszerzési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

Az 52. cikk az elektronikus árverési rendszerek létrehozásának és összekapcsolásának költségeivel foglalkozik, míg az 53. cikk a Bizottság feladatait határozza meg a személyes adatoknak az elektronikus árverési felületek összekapcsolási rendszerében történő kezelésével kapcsolatban.

Az 54. cikk az egyszerűsített felszámolási eljárás során fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon elektronikus árverés útján történő értékesítésére vonatkozó szabályokat állapítja meg.

Az 55. cikk szabályozza az egyszerűsített felszámolási eljárás lezárásáról szóló határozatot, és előírja, hogy ebben a határozatban meg kell határozni az adósságmentesítéshez vezető időtartamot.

Az 56. cikk rögzíti azt az elvet, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás lezárása következtében nemcsak a vállalkozó adósok, hanem a korlátlan felelősségű mikro-vállalkozások alapítói, tulajdonosai vagy tagjai is, akik személyesen felelnek az adós tartozásaiért, ténylegesen hozzáférhetnek a teljes adósságmentesítéshez. Az adósságmentesítéshez vezető eljárás feltételeit, indokait, időtartamát és egyéb körülményeit az (EU) 2019/1023 irányelv III. címének szabályaival összhangban kell meghatározni.

Az 57. cikk egyértelművé teszi, hogy a mikro-vállalkozások üzleti szükségleteinek kielégítésére nyújtott személyes garanciákkal kapcsolatos eljárásokat össze kell hangolni vagy össze kell vonni ugyanazon mikro-vállalkozás vonatkozó egyszerűsített felszámolási eljárásával.

A VII. cím a hitelezői választmányra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A hitelezői választmány kulcsfontosságú eszköz annak biztosításában, hogy a fizetésképtelenségi eljárást úgy folytassák le, hogy az védje a hitelezők érdekeit, és biztosítsa az olyan egyedi hitelezők részvételét, akik egyébként a korlátozott erőforrások vagy a földrajzi közelség hiánya miatt nem vennének részt az eljárásban. Az említett címben szereplő rendelkezések célja tehát a

hitelezők helyzetének megerősítése az eljárásban. Ennek érdekében a hitelezői választmány akkor hozza létre, ha a hitelezők közgyűlése egyetért, és minimális harmonizációs szabályokat írnak elő olyan kulcsfontosságú szempontok tekintetében, mint a tagok kinevezése és a bizottság összetétele, a munkamódszerek, a bizottság funkciója, valamint a bizottság tagjainak személyes felelőssége.

Az 58. cikk a hitelezői választmány létrehozásának követelményeivel foglalkozik, megállapítva azt az elvet, hogy a hitelezői választmány létrehozására vonatkozó döntést a hitelezők közgyűlésén kell meghozni. Ez a cikk azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a hitelezők már a fizetéseképtelenségi bejelentésétől kezdve (és az eljárás megindítását megelőzően) létrehozassák a hitelezői választmányt, biztosítva ugyanakkor, hogy a hitelezők első közgyűlését összehívják, hogy döntsenek a bizottság működésének folytatásáról és annak összetételéről. Ezen túlmenően a tagállamok a nemzeti jogban mérlegelési jogkört kapnak a hitelezői választmány létrehozása lehetőségének kizárására a fizetéseképtelenségi eljárásokban, ha a bizottság létrehozásának és működtetésének költségei nem állnak arányban az általa létrehozott értékkel.

Az 59. cikk meghatározza a hitelezői választmány tagjainak kinevezésére vonatkozó eljárást és a hitelezőknek a bizottságban való méltányos képviselésére vonatkozó követelményeket.

A 60. cikk kimondja azt az elvet, hogy a hitelezői választmány kizárólag a hitelezők összességének érdekeit képviseli, és a fizetéseképtelenségi szakértőtől függetlenül jár el. E cikk alapján továbbá a tagállamok megtarthatják azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik egynél több, a hitelezők különböző csoportjait képviselő hitelezői választmány felállítását. A 61. és 62. cikk meghatározza a tagok számát, valamint a hitelezői választmány tagjainak felmentésére és leváltására vonatkozó követelményeket.

A 63. cikk meghatározza a hitelezői választmány minimális működési szabályait, beleértve a szavazási eljárásokat is.

A 64. cikk meghatározza a hitelezői választmány funkcióját, valamint minimális jogait, kötelességeit és hatáskörét, például a fizetéseképtelenségi eljárásban való meghallgatáshoz való jogot, a fizetéseképtelenségi szakértő felügyeletének kötelezettségét és azt a jogkört, hogy bizonyos kérdésekben külső tanácsadást kérjen.

A 65. cikk meghatározza a hitelezői választmány jogainak gyakorlása és feladatainak ellátása során felmerülő költségekre, valamint a tagok díjazására vonatkozó követelményeket.

A 66. cikk szerint a hitelezői választmány tagjaira különleges felelősségi rendelkezések is vonatkoznak.

Végül pedig a 67. cikk biztosítja a hitelezői választmány határozatai elleni fellebbezés jogát, amennyiben a hitelezői választmányt a nemzeti jog alapján a határozatok jóváhagyására vonatkozó hatáskörrel ruházzák fel.

A VIII. cím a fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti jogszabályok átláthatóságát erősítő intézkedésekkel foglalkozik. Arra kötelezi a tagállamokat, hogy készítsenek és rendszeresen frissítsenek a befektetők számára egy világosan meghatározott, szabványos tájékoztatót, amely gyakorlati információkat tartalmaz a fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti joguk főbb jellemzőiről. Ezt a tájékoztatót elérhetővé kell tenni az európai igazságügyi portálon. Az Európai Igazságügyi Hálózat által polgári és kereskedelmi ügyekben nyújtott tartalom²⁹ részeként az európai igazságügyi portálon már elérhető néhány információ

²⁹ A Tanács határozata (2001. május 28.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben (2001/470/EK). A nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályokra vonatkozó, az

a tagállamok nemzeti fizetéseképtelenségi rendszereiről. E meglévő nemzeti oldalak tartalma azonban nincs olyan módon összehangolva, hogy a befektetők könnyen össze tudják hasonlítani a különböző rendszereket.

A 68. cikk meghatározza a kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató tartalmára és közzétételére vonatkozó követelményeket, amelynek ki kell terjednie a fizetéseképtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti jog alapvető jellemzőire.

A IX. cím a javasolt irányelv záró rendelkezését tartalmazza. A 69. cikk az (EU) 2019/1023 irányelv 30. cikkében említett szerkezetátalakítási és fizetéseképtelenségi bizottság szerepére vonatkozó követelményeket vezet be. A 70. cikk felülvizsgálati záradékot vezet be, a 71. cikk pedig meghatározza a javasolt irányelv átültetésének feltételeit. A 72. cikk meghatározza a javasolt irányelv hatálybalépésének időpontját, a 73. cikk pedig azt, hogy a javasolt irányelvnek kik a címzettjei.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a fizetéseképtelenségi jog egyes vonatkozásainak harmonizálásáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³⁰,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³¹,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez és megszüntesse az alapvető szabadságok, így például a tőke szabad mozgása és a letelepedés szabadsága gyakorlását akadályozó azon tényezőket, amelyek abból származnak, hogy eltérések vannak a fizetéseképtelenségre vonatkozó nemzeti jogok és eljárások között.
- (2) Az (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet³² által elismert, a fizetéseképtelenségre vonatkozó anyagi jogszabályok közötti jelentős különbségek a határokon átnyúló befektetések vonzerejének csökkentése révén akadályokat állítanak a belső piac elé, ami hatással van a tőke Unión belüli, illetve harmadik országokba irányuló és onnan kiinduló, határokon átnyúló mozgására.
- (3) A fizetéseképtelenségi eljárások biztosítják a pénzügyi és gazdasági nehézségekkel küzdő vállalkozások vagy vállalkozók szabályos felszámolását vagy szerkezetátalakítását. Ezek az eljárások kulcsfontosságúak a pénzügyi befektetések esetében, mivel ezek határozzák meg az ilyen befektetések végső megtérülését. A tagállamok eltérő szabályai hozzájárultak a fizetéseképtelenségi eljárások kimenetelével kapcsolatos jogbizonytalanság és kiszámíthatatlanság növekedéséhez, ami a belső piacon különösen a határokon átnyúló befektetések előtt gátolja az akadályokat. A behajtási érték és a fizetéseképtelenségi eljárások lezárásához szükséges idő tekintetében az Unión belül tapasztalható jelentős eltérések határokon átnyúló helyzetekben negatívan hatnak a belső piacon a hitelezőkre és befektetőkre a költségek kiszámíthatósága tekintetében.

³⁰ HL C [...], [...], [...].

³¹ HL C [...], [...], [...].

³² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/848 rendelete (2015. május 20.) a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 141., 2015.6.5., 19. o.).

- (4) A belső piac ezen irányelv által megvalósított integrációja a fizetésképtelenségi jog területén kulcsfontosságú eszköz az Európai Unió tőkepiacainak hatékonyabb működéséhez, beleértve a vállalati finanszírozáshoz való jobb hozzáférést is. Ezért minimumkövetelményeket kell meghatározni a nemzeti fizetésképtelenségi eljárások célzott területein, amelyek jelentős hatással vannak az ilyen eljárások hatékonyságára és hosszára, különösen a határokon átnyúló fizetésképtelenségi eljárásokra.
- (5) A fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékének a hitelezők részére történő megőrzése érdekében a nemzeti fizetésképtelenségi jogszabályoknak olyan hatékony szabályokat kell tartalmazniuk, amelyek lehetővé teszik a hitelezőkre nézve hátrányos és a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt teljesült jogügyletek megsemmisítését (megtámadási keresetek). Tekintettel arra, hogy a megtámadási keresetek célja a jogügylet vagyonra gyakorolt káros hatásainak visszafordítása, indokolt a károsodás okának teljesülésére, mint releváns időpontra hivatkozni, azaz a jogügylet teljesedésbe menésére, nem pedig a jogügylet elvégzésére. Például elektronikus pénzáttalás esetében a releváns időpont nem az, amikor az adós utasítja a pénzügyintézetet, hogy utalja át a pénzt a hitelezőnek (a jogügylet elvégzése), hanem amikor a hitelező számláján jóváírásra kerül (a jogügylet teljesedése). A megtámadási keresetekre vonatkozó szabályoknak lehetővé kell tenniük azt is, hogy a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyont kompenzálják az ilyen jogügyletek által a hitelezőknek okozott kárért.
- (6) A megtámadási keresetekre vonatkozó szabályok alapján megtámadható jogügyletek körét tágan kell meghatározni, hogy az minden, joghatással járó emberi magatartásra kiterjedjen. A hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve azt jelenti, hogy a jogügyleteknek a mulasztásokra is ki kell terjedniük, mivel nincs jelentős különbség, ha a hitelezők egy cselekmény vagy az érintett fél passzivitása következtében szenvednek hátrányt. Nem számít például, hogy az adós aktívan lemond-e a kötelezettjével szembeni követeléséről, vagy passzív marad, és elfogadja, hogy a követelés elévül. Megtámadási kereset tárgyát képezheti továbbá például a hátrányos bírósági vagy hatósági ítélet vagy egyéb határozat megtámadásának elmulasztása, vagy a szellemi tulajdonjogok bejegyzésének elmulasztása. Ugyanezen okból a megtámadási szabályok nem korlátozódhatnak az adós által elkövetett jogügyletekre, hanem ki kell terjedniük az üzleti partner vagy harmadik fél által elkövetett jogügyletekre is. Másrészt csak olyan jogügyletekre kell alkalmazni a megtámadási szabályokat, amelyek a hitelezők összességére nézve hátrányosak.
- (7) Az adós üzleti partnere jogos elvárásainak védelme érdekében a jogügylet érvényességébe vagy végrehajthatóságába való beavatkozásnak arányosnak kell lennie azokkal a körülményekkel, amelyek között az adott aktus teljesedése megtörtént. E körülmények közé tartoznak az adós szándéka, az üzleti partner tudása vagy a jogügylet teljesedése és a fizetésképtelenségi eljárás megindítása közötti időtartam. Ezért a megtámadási keresetek általános előfeltételei mellett meg kell különböztetni a közös és tipikus tényállási mintákon alapuló különféle konkrét megtámadási okokat. Minden beavatkozásnak tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt alapvető jogokat is.
- (8) A megtámadási keresetekkel összefüggésben különbséget kell tenni az olyan jogügyletek között, amelyek esetében az üzleti partner követelése esedékes és érvényesíthető volt, és az esedékes módon teljesült (kongruens fedezetek), valamint azok között, amelyek esetében a teljesítés nem volt teljes mértékben összhangban a hitelező követelésével (inkongruens fedezet). Az inkongruens fedezetek közé tartoznak különösen az idő előtti kifizetések, a szokatlan fizetési eszközökkel történő

kielégítés, az eddig fedezetlen követelés utólagos biztosítékként történő fedezése, amelyről az eredeti adósságmegállapodásban még nem állapodtak meg, a rendkívüli felmondási jog vagy egyéb, az alapul szolgáló szerződésben nem szereplő módosítások engedélyezése, a jogi védekezésekről vagy kifogásokról való lemondás vagy a vitatott tartozások elismerése. Kongruens fedezetek esetében a preferenciák megtámadási okára csak akkor lehet hivatkozni, ha a semmissé nyilvánítható jogügylet hitelezőjének az ügylet időpontjában tudta vagy tudnia kellett volna, hogy az adós fizetéseképtelen.

- (9) Mentésíteni kell a semmissnek nyilvánítható jogügyletek köréből bizonyos kongruens fedezeteket, nevezetesen azokat a jogügyleteket, amelyeket tisztességes ellenszolgáltatás ellenében közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon javára valósítottak meg. E jogügyletek célja az adós vállalkozása rendes napi üzleti tevékenységének támogatása. Az e kivétel hatálya alá tartozó jogügyleteknek szerződéses alapon kell történniük, és a kölcsönös teljesítések közvetlen cseréjét kell megkövetelniük, de nem feltétlenül a teljesítések egyidejű cseréjét, mivel bizonyos esetekben a gyakorlati körülmények elkerülhetetlen késedelemmel járhatnak. Ez a mentesség azonban nem terjed ki a hitelnyújtásra. Továbbá az említett jogügyletekben a teljesítésnek és az ellenszolgáltatásnak egyenértékűnek kell lenniük. Ugyanakkor az ellenteljesítésnek a vagyon javát kell szolgálnia, nem pedig egy harmadik félét. E kivételnek ki kell terjednie különösen az áruk, bérek vagy szolgáltatási díjak – különösen jogi vagy gazdasági tanácsadók – azonnali megfizetésére; az adós napi tevékenységéhez szükséges áruk készpénzzel vagy kártyával történő kifizetésére; áruk, termékek vagy szolgáltatások ellenérték fejében történő átadására; kölcsön folyósítása ellenében történő biztosítéki jog alapítására; közterhek ellenérték fejében történő azonnali megfizetésére (pl. közterületre vagy közintézményekbe való belépés).
- (10) A szerkezetátalakítási kísérlet során – beleértve az (EU) 2019/1023 európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ II. címe szerinti megelőző fizetéseképtelenségi eljárást is – nyújtott új vagy átmeneti finanszírozás számára a későbbi fizetéseképtelenségi eljárásokban védelmet kell biztosítani. Következésképpen az ilyen új vagy átmeneti finanszírozás nyújtói javára történő kifizetések vagy a részükre történő biztosítéknyújtás ellen nem engedélyezhető az előnyben részesítésre alapozott megtámadási kereset, ha ezeket a kifizetéseket vagy biztosítéknyújtásokat a nyújtók követeléseinek megfelelően teljesítik. Az ilyen kifizetéseket vagy biztosítéknyújtást ezért olyan jogügyleteknek kell tekinteni, amelyeket közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon javára, tisztességes ellenérték fejében hajtottak végre.
- (11) A jogügylet semmissé nyilvánításának fő következménye a megtámadási eljárásban az, hogy a semmissé nyilvánított jogügylet kedvezményezettje köteles megtéríteni a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon javára az ilyen jogügylet által okozott kárt. A kompenzációnak adott esetben magában kell foglalnia a javadalmazásokat és a kamatokat, az alkalmazandó általános polgári joggal összhangban. A kompenzáció a kapott teljesítés értékével megegyező összeg kifizetését jelenti, ha az természetben nem juttatható vissza a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonba.
- (12) Az adóssal szoros kapcsolatban álló felek – például rokonok, ha az adós természetes személy, vagy jogi személy adós vonatkozásában meghatározó szerepet betöltő

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1023 irányelve (2019. június 20.) a megelőző szerkezetátalakítási keretéről, az adósság alóli mentesítésről és az eltiltásokról, valamint a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és adósság alóli mentesítési eljárások hatékonyságának növelését célzó intézkedésekről, és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (Szerkezetátalakítási és fizetéseképtelenségi irányelv) (HL L 172., 2019.6.26., 18. o.).

szereplők – általában információk előnyt élveznek az adós pénzügyi helyzetét illetően. A visszaélések megelőzése érdekében további biztosítékokat kell bevezetni. Következésképpen a megtámadási keresetekkel összefüggésben jogi vélelmeket kell bevezetni a megtámadás feltételeinek alapjául szolgáló körülmények ismeretére vonatkozóan, ha a semmissé nyilvánítható jogügyletben részt vevő másik fél az adóssal szoros kapcsolatban álló fél. Ezeknek a vélelmeknek megdönthetőnek kell lenniük, és a bizonyítási teher megfordítását kell célozniuk a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon javára.

- (13) A fizetéseképtelenségi szakértők lehetőségeinek javítása a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartozó eszközök azonosítására és nyomon követésére alapvető fontosságú a vagyon értékének maximalizálása szempontjából. Feladataik ellátása során a fizetéseképtelenségi szakértők már most is hozzáférhetnek a részben az uniós jog által létrehozott és európai szinten összekapcsolt nyilvános adatnyilvántartásokban – például az üzleti nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerben (BRIS), a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolásai rendszerében (IRI) vagy a tényleges tulajdonosi nyilvántartásokat összekapcsoló rendszerben (BORIS) – tárolt információkhoz. A nyilvános adatbázisokban tárolt információkhoz való hozzáférés azonban gyakran nem elegendő a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe tartozó, vagy az oda kellene, hogy tartozó fontos eszközök azonosításához és nyomon követéséhez. A fizetéseképtelenségi szakértők különösen akkor szembesülnek gyakorlati nehézségekkel, amikor külföldön található vagyonyilvántartásokhoz próbálnak hozzáférni.
- (14) Ezért olyan rendelkezéseket kell megállapítani, amelyek biztosítják, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás során a fizetéseképtelenségi szakértők a feladataik ellátása során közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessenek a nyilvánosan nem hozzáférhető adatbázisokban tárolt információkhoz.
- (15) A központi bankszámla-nyilvántartásokhoz vagy adat-visszanyerési rendszerekhez való gyors és közvetlen hozzáférés gyakran elengedhetetlen a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékének maximalizálásához. Ezért olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárásokban hatáskörrel rendelkező kijelölt tagállami bíróságok számára közvetlen hozzáférést biztosítanak a központi bankszámla-nyilvántartásokban vagy adat-visszanyerési rendszerekben tárolt információkhoz. Amennyiben egy tagállam a bankszámla-információkhoz központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek révén biztosít hozzáférést, az említett tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az adat-visszanyerési rendszert üzemeltető hatóság azonnal és szűrés nélkül jelentse a keresési eredményeket a kijelölt bíróságoknak.
- (16) A személyes adatok védelméhez való jog és a magánélet tiszteletben tartása érdekében a bankszámla-nyilvántartásokhoz való közvetlen és azonnali hozzáférést csak a fizetéseképtelenségi eljárásokban hatáskörrel rendelkező, a tagállamok által erre a célra kijelölt bíróságoknak kell biztosítani. A fizetéseképtelenségi szakértők számára ezért csak közvetve kell lehetővé kell tenni a bankszámla-nyilvántartásokban tárolt információkhoz való hozzáférést, a tagállamuk kijelölt bíróságaihoz intézett, a keresések lefolytatása iránti kérelem útján.
- (17) [Az Európai Parlament és a Tanács (EU) ÉÉÉÉ/SZ] irányelve³⁴ [*Kiadóhivatal: az (EU) 2015/849 irányelv helyébe lépő irányelv*] előírja, hogy a központosított automatizált mechanizmusok a Bizottság által kifejlesztendő és működtetendő

³⁴

HL.

bankszámla-nyilvántartások (BAR) egységes hozzáférési pontján keresztül kapcsolódnak egymáshoz. Tekintettel a határokon átnyúló vonatkozású fizetésképtelenségi ügyek növekvő jelentőségére és a releváns pénzügyi információk fontosságára a fizetésképtelenségi eljárás során a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékének maximalizálása érdekében, a fizetésképtelenségi ügyekben hatáskörrel rendelkező kijelölt nemzeti bíróságoknak lehetővé kell tenni, hogy az (EU) ÉÉÉÉ/SZ irányelv [*Kiadóhivatal: az (EU) 2015/849 irányelv helyébe lépő irányelv*] alapján létrehozott bankszámla-nyilvántartások egységes hozzáférési pontján keresztül közvetlenül hozzáférjenek más tagállamok központosított bankszámla-nyilvántartásaihoz és azokban keresést végezzenek.

- (18) Az ezen irányelv alapján megszerzett személyes adatokat a kijelölt bíróságok és a fizetésképtelenségi szakértők csak az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban dolgozhatják fel, amennyiben az szükséges és arányos a folyamatban lévő fizetésképtelenségi eljárásokban az adós fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonához tartozó eszközök azonosítása és nyomon követése céljából.
- (19) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁵ biztosítja, hogy a jogos érdeküket igazolni tudó személyek az adatvédelmi szabályoknak megfelelően hozzáférjenek a bizalmi vagyonkezelésre és más típusú jogi konstrukciókra vonatkozó tényleges tulajdonlasi információkhoz. Ezek a személyek a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, illetőség szerinti államára és állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekelttség jellegére és mértékére vonatkozó információkhoz kapnak hozzáférést. Alapvető fontosságú, hogy a fizetésképtelenségi szakértők gyorsan és könnyen hozzáférhessenek ehhez az információhalmazhoz a folyamatban lévő fizetésképtelenségi eljárások során a vagyontárgyak nyomon követésére irányuló feladataik elvégzése érdekében. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetben a fizetésképtelenségi szakértők hozzáférése jogos érdeknek minősül. Ugyanakkor a fizetésképtelenségi szakértők által közvetlenül hozzáférhető adatok köre nem lehet szélesebb, mint a jogos érdekekkel rendelkező más felek által hozzáférhető adatok köre.
- (20) Annak biztosítása érdekében, hogy a határokon átnyúló fizetésképtelenségi eljárások során a vagyontárgyak hatékonyan nyomon követhetők legyenek, a valamely tagállamban kijelölt fizetésképtelenségi szakértők számára akkor is gyors hozzáférést kell biztosítani a vagyonyilvántartásokhoz, ha ezek a nyilvántartások egy másik tagállamban találhatóak. Ezért a külföldi fizetésképtelenségi szakértőkre vonatkozó hozzáférési feltételek nem lehetnek szigorúbbak, mint a hazai fizetésképtelenségi szakértőkre vonatkozó feltételek.
- (21) A fizetésképtelen felszámolással összefüggésben a nemzeti fizetésképtelenségi jogszabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy a vállalkozás vagyonának értékesítése a vállalkozás vagy annak egy része működő üzemként történő folytatásával történjen. A működő üzemként történő értékesítés ebben az összefüggésben a vállalkozás egészének vagy egy részének a felvásárlóra történő átruházását jelenti oly módon, hogy a vállalkozás (vagy annak egy része) gazdaságilag termelő egységként működhet tovább. A működő üzemként történő értékesítés a vállalkozás eszközeinek darabonkénti eladásával (darabonkénti felszámolás) ellentétes módszer.

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (22) Általában azt feltételezik, hogy a felszámolás során több érték nyerhető vissza a vállalkozás (vagy annak egy része) működő üzemenként történő értékesítésével, mint a darabonkénti felszámolással. A felszámolás során a működő üzemenként történő értékesítés előmozdítása érdekében a nemzeti fizetésképtelenségi rendszereknek tartalmazniuk kell egy pre-pack eljárást, amelynek során a pénzügyi nehézségekkel küzdő adós egy „vagyonfelügyelő” segítségével felkutatja a lehetséges érdeklődő felvásárlókat, és a fizetésképtelenségi eljárás hivatalos megindítása előtt előkészíti a vállalkozás működő üzemenként történő értékesítését, hogy a vagyontárgyakat röviddel a hivatalos fizetésképtelenségi eljárás megindítása után gyorsan értékesíteni lehessen. A pre-pack eljárásnak két szakaszból kell állnia: előkészítési szakaszból és felszámolási szakaszból.
- (23) A pre-pack eljárás hatékony lefolytatása érdekében annak a bíróságnak, amely előtt az ilyen eljárást megindítják, jogosultnak kell lennie arra is, hogy a vállalkozás vagy annak egy része pre-pack értékesítéséhez szorosan kapcsolódó kérdésekben döntsön.
- (24) A pre-pack eljárásnak biztosítania kell, hogy az előkészítő szakaszban kijelölt vagyonfelügyelő az értékesítési eljárás során kapott legjobb ajánlatot csak akkor javasolhassa a bíróság jóváhagyására, ha kijelenti, hogy véleménye szerint a darabonkénti felszámolás nem biztosítana nyilvánvalóan nagyobb értéket a hitelezők számára, mint a vállalkozásért (vagy annak egy részéért) működő üzemenként történő értékesítéssel kapott piaci ár. A működő üzemenként számított érték főszabályként magasabb, mint a darabonkénti felszámolási érték, mivel tükrözi azt a tényt, hogy a vállalkozás a lehető legkisebb zavart elszenvedve folytatja a tevékenységét, bírja pénzügyi hitelezőinek, részvényeseinek és ügyfeleinek bizalmát és továbbra is bevételt termel. Ezért a vagyonfelügyelő nyilatkozatának nem kell minden esetben előírnia egy értékbecslés készítését. A vagyonfelügyelőnek csak azt az észszerű következtetést kell levonnia, hogy az eladási ár nem lényegesen alacsonyabb, mint az a bevétel, amelyet a darabonkénti felszámolással lehetne visszaszerezni. Ugyanakkor fokozott ellenőrzést kell megkövetelni a vagyonfelügyelőtől vagy a fizetésképtelenségi szakértőtől azokban az esetekben, amikor az egyetlen létező ajánlatot az adóshoz szorosan kapcsolódó fél teszi. Ilyen helyzetekben a vagyonfelügyelőnek vagy a fizetésképtelenségi szakértőnek el kell utasítania az ajánlatot, ha az nem felel meg a hitelezői érdekek tiszteletben tartása kritériumának.
- (25) Annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozás a legjobb piaci értéken kerüljön értékesítésre a pre-pack eljárás során, a tagállamoknak vagy magas szintű versenyképességet, átláthatóságot és tisztességes eljárást kell biztosítaniuk az előkészítő szakaszban lefolytatott értékesítési eljárás során, vagy rendelkezniük kell arról, hogy a bíróság az eljárás felszámolási szakaszának megnyitását követően rövid nyilvános árverést tartson.
- (26) Ha egy tagállam úgy dönt, hogy az előkészítési szakaszban magas szintű követelményeket támaszt, akkor az (később a felszámolási szakaszban a fizetésképtelenségi eljárás lefolytatására kijelölt) vagyonfelügyelőnek kell gondoskodnia arról, hogy az értékesítési eljárás versenyképes, átlátható és tisztességes legyen, és megfeleljen a piaci előírásoknak. A piaci előírásoknak való megfelelés ebben az összefüggésben megköveteli, hogy a folyamat összeegyeztethető legyen az érintett tagállam fúziókra és felvásárlásokra vonatkozó általános szabályaival és gyakorlatával, amely magában foglalja a potenciálisan érdekelt felek meghívását az értékesítési eljárásban való részvételre, ugyanazon információk nyilvánosságra hozatalát a potenciális vevők számára, az érdekelt felvásárlók számára az átvilágítás

lehetővé tételét, valamint az érdekelt felek ajánlatainak strukturált eljárás keretében történő beszerzését.

- (27) Ha egy tagállam úgy dönt, hogy a bíróság a felszámolási szakasz megnyitását követően nyilvános árverést tart, akkor a vagyonfelügyelő által az előkészítési szakaszban kiválasztott ajánlatot kell az árverés során első ajánlatként („fedezékként szolgáló ajánlat”) felhasználni. Az adósnak képesnek kell lennie arra, hogy ösztönzőket kínáljon a „fedezékként szolgáló ajánlattevőnek”, különösen költségtérítés vagy visszalépési díj vállalásával arra az esetre, ha a nyilvános árverésen egy jobb ajánlatot választanak. A tagállamoknak mindazonáltal biztosítaniuk kell, hogy az adósok által az előkészítési szakaszban a „fedezékként szolgáló ajánlattevőnek” nyújtott ilyen ösztönzők arányosak legyenek, és ne riasszanak el más potenciálisan érdekelt ajánlattevőket attól, hogy a felszámolási szakaszban részt vegyenek a nyilvános árverésen.
- (28) A fizetéseképtelenségi eljárás megindítása nem eredményezheti olyan szerződések idő előtti megszüntetését, amelyek alapján a feleknek még teljesítési kötelezettségeik vannak (teljesítésbe nem ment szerződések), és amelyek szükségesek az üzleti tevékenység folytatásához. Az ilyen megszüntetés indokolatlanul veszélyeztetné a pre-pack eljárás során értékesíteni kívánt vállalkozás vagy annak egy része értékét. Ezért biztosítani kell, hogy ezeket a szerződéseket az adós vállalkozásának vagy annak egy részének felvásárlójára engedményezzék, akár az adós e szerződésekben részt vevő üzleti partnerének beleegyezése nélkül. Mindazonáltal vannak olyan helyzetek, amikor a teljesítésbe nem ment szerződések engedményezése észszerűen nem várható el, például amikor a felvásárló a szerződésben szereplő üzleti partner versenytársa. Hasonlóképpen a bíróság egy teljesítésbe nem ment szerződés egyedi értékelése során arra a következtetésre juthat, hogy a megszüntetése jobban szolgálná az adós üzleti érdekeit, mint annak engedményezése, például ha a szerződés engedményezése aránytalan terhet jelentene a vállalkozás számára. A bíróság azonban nem engedheti meg, hogy a szellemi és ipari tulajdonjogok használatára vonatkozó, teljesítésbe nem ment szerződéseket megszüntesse, mivel ezek általában az eladásra kerülő vállalkozás működésének kulcsfontosságú elemei.
- (29) Az elővásárlási jogok érvényesítésének lehetősége az értékesítési eljárás során torzítaná a versenyt a pre-pack eljárásokban. Előfordulhat, hogy a potenciális ajánlattevők olyan jogok miatt tartózkodnak az ajánlattételtől, amelyek a jogosult szabad belátása tárgyává tennék az ajánlatukat, függetlenül az abba befektetett időtől és erőforrásoktól, valamint az ajánlat gazdasági értékétől. Annak biztosítása érdekében, hogy a nyertes ajánlat a piacon elérhető legjobb árat tükrözze, az ajánlattevőknek nem szabad elővásárlási jogot biztosítani, és az ilyen jogokat az ajánlattételi eljárás során nem szabad érvényesíteni. A pre-pack eljárás megindítása előtt biztosított elővásárlási jog jogosultjait – elővásárlási joguk érvényesítése helyett – fel kell kérni az ajánlattételben való részvételre.
- (30) A tagállamoknak lehetővé kell tenniük a biztosítékkal rendelkező hitelezők számára, hogy részt vegyenek a pre-pack eljárás ajánlattételi folyamatában azáltal, hogy biztosított követeléseik összegét ajánlják fel azon eszközök megvásárlásának ellenértékéeként, amelyek felett biztosítékkal rendelkeznek (hitelezői ajánlattétel). A hitelezői ajánlattétel azonban nem alkalmazható oly módon, hogy a biztosítékkal rendelkező hitelezők indokolatlan előnyhöz jussanak az ajánlattételi eljárásban, például ha az adós eszközeivel szembeni biztosított követelésük összege meghaladja a vállalkozás piaci értékét.

- (31) Ez az irányelv nem sértheti az uniós versenyjog, különösen a 139/2004/EK tanácsi rendelet³⁶ alkalmazását, és nem akadályozhatja a tagállamokat a nemzeti összefonódás-ellenőrzési rendszerek érvényesítésében. A legjobb ajánlat kiválasztásakor a vagyongfelügyelő számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegye a versenyhatóságok engedélyét igénylő ajánlatok szabályozási kockázatait, és konzultálhat e hatóságokkal, ha az alkalmazandó szabályok ezt lehetővé teszik. Továbbra is az ajánlattevők felelőssége marad, hogy minden szükséges információt megadjanak e kockázatok értékeléséhez, és hogy időben kapcsolatba lépjenek az illetékes versenyhatóságokkal e kockázatok csökkentése érdekében. A sikeres eljárások valószínűségének növelése érdekében az ilyen kockázatokat felvető ajánlatok esetén a vagyongfelügyelőnek olyan módon kell ellátnia szerepét, amely megkönnyíti az alternatív ajánlatok benyújtását.
- (32) Az igazgatók felügyelik egy jogi személy ügyeinek intézését, és a legjobb rálátással rendelkeznek annak pénzügyi helyzetére. Az igazgatók ezért az elsők között vesznek észre, ha egy jogi személy a fizetési képtelenség küszöbéhez közeledik vagy már túl is jutott azon. Az igazgatók által késve benyújtott fizetési képtelenségi kérelem alacsonyabb megtérülési értékeket eredményezhet a hitelezők számára. A tagállamoknak ezért arra kell kötelezniük az igazgatókat, hogy meghatározott határidőn belül benyújtsák a fizetési képtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelmet. A tagállamoknak azt is meg kell határozniuk, hogy az igazgatók kötelezettségei kikre vonatkoznak, ugyanis az „igazgató” fogalmát olyan tágan kell értelmezni, hogy az kiterjedjen minden olyan személyre, aki felelős a jogi személy irányításával kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozataláért, illetve ténylegesen meghozza vagy meg kellene hoznia azokat.
- (33) Annak biztosítása érdekében, hogy az igazgatók ne a saját érdekében járjanak el azáltal, hogy a fizetési képtelenségre utaló jelek ellenére késlekednek a fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásával, a tagállamoknak olyan rendelkezéseket kell megállapítaniuk, amelyek az igazgatókat polgári jogilag felelőssé teszik az ilyen kérelem benyújtására vonatkozó kötelezettség megszegéséért. Ebben az esetben az igazgatóknak kártalanítaniuk kell a hitelezőket a jogi személy megtérülési értékének romlásából eredő károkért ahhoz képest, mintha a kérelmet időben benyújtották volna. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb nemzeti szabályokat fogadjanak el vagy tartsanak fenn az igazgatók fizetési képtelenség iránti kérelemmel kapcsolatos polgári jogi felelősségére vonatkozóan.
- (34) A mikrovállalkozások gyakran egyéni vállalkozások vagy kis társulások formájában működnek, amelyek alapítói, tulajdonosai vagy tagjai nem élveznek korlátozott felelősségi védelmet, és így korlátlan felelősséggel tartoznak az üzleti adósságokért. Ahol a mikrovállalkozások korlátozott felelősségű szervezetként működnek, a korlátozott felelősség védelme általában illuzórikus a mikrovállalkozások tulajdonosai számára, mivel gyakran elvárják tőlük, hogy a mikrovállalkozások üzleti tartozásait személyes vagyonukkal mint biztosítékkal biztosítsák. Ráadásul, mivel a mikrovállalkozások nagymértékben függenek az ügyfelek fizetésétől, gyakran szembesülnek pénzforgalmi problémákkal és egy jelentős üzleti partner elvesztéséből vagy az ügyfelek késedelmes fizetéséből fakadó magasabb nemteljesítési kockázattal. A mikrovállalkozások emellett szűkös működőtőkével, magasabb kamatlábakkal és nagyobb biztosítéki követelményekkel is szembesülnek, ami – különösen pénzügyi

³⁶ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

nehézségek esetén – megnehezíti, vagy akár lehetetlenné teszi a finanszírozás megszerzését. Ennek következtében a nagyobb vállalkozásoknál gyakrabban válhatnak fizetésképtelenné.

- (35) A nemzeti fizetésképtelenségi szabályok nem mindig alkalmasak a fizetésképtelen mikrovállalkozások megfelelő és arányos kezelésére. Figyelembe véve a mikrovállalkozások egyedi jellemzőit és a pénzügyi nehézségekkel kapcsolatos sajátos szükségleteiket, különösen a gyorsabb, egyszerűbb és megfizethető eljárások iránti igényt, nemzeti szinten külön fizetésképtelenségi eljárásokat kell kidolgozni ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban. Bár ezen irányelv egyszerűsített felszámolási eljárásokra vonatkozó rendelkezései csak a mikrovállalkozásokra vonatkoznak, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy azok alkalmazását a nem mikrovállalkozásoknak minősülő kis- és középvállalkozásokra is kiterjesszék.
- (36) Indokolt azt biztosítani, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárások lefolytatását és felügyeletét a tagállamok egy illetékes hatóságra bízassák, amely lehet bíróság vagy közigazgatási szerv. A választás többek között a tagállamok közigazgatási és jogi rendszerétől, valamint a bíróságok kapacitásától továbbá a költséghatékony és gyors eljárások biztosításának szükségességétől függ.
- (37) A tagállamok esetében a szokásos fizetésképtelenségi eljárás megindításának két általános kiváltó oka az illikviditási- és a mérlegteszt. A mérlegteszt azonban kivitelezhetetlen lehet a mikrovállalkozás adósok esetében, különösen, ha az adós egyéni vállalkozó, a megfelelő nyilvántartás, valamint a személyes eszközök és kötelezettségek, illetve az üzleti eszközök és kötelezettségek közötti egyértelmű megkülönböztetés esetleges hiánya miatt. Ezért szükséges, hogy az adósságok esedékességekori megfizetésére való képtelenség legyen az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításának kritériuma. A tagállamoknak meg kell határozniuk azokat a konkrét feltételeket is, amelyek alapján ez a kritérium teljesül, feltéve, hogy ezek a feltételek világosak, egyszerűek és az érintett mikrovállalkozás számára könnyen megállapíthatók.
- (38) A mikrovállalkozások költséghatékony és gyors egyszerűsített felszámolási eljárásának kialakítása érdekében rövid határidőket kell bevezetni. Hasonlóképpen minimalizálni kell az összes eljárási lépéssel kapcsolatos alaki követelményeket, beleértve az eljárás megindítását, a követelések bejelentését és befogadását, a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon megállapítását és a vagyoni eszközök értékesítését. Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásához egységes formanyomtatványt kell használni, és az illetékes hatóság – továbbá adott esetben a fizetésképtelenségi szakértő – és az eljárásban részt vevő felek közötti valamennyi kommunikációt elektronikus úton kell lebonyolítani.
- (39) Minden mikrovállalkozás számára lehetővé kell tenni, hogy eljárást indíthasson pénzügyi nehézségeinek kezelése és az adósság alóli mentesítés érdekében. Az egyszerűsített felszámolási eljáráshoz való hozzáférés nem függhet attól, hogy a mikrovállalkozás képes-e fedezni az eljárás adminisztratív költségeit. A tagállamok jogszabályainak az egyszerűsített felszámolási eljárás igazgatási költségeinek fedezésére vonatkozó szabályokat kell bevezetniük, amennyiben az adós vagyona és bevételi forrásai nem elegendők e költségek fedezésére.
- (40) Az egyszerűsített felszámolási eljárásokban általában nincs szükség fizetésképtelenségi szakértő kijelölésére, mivel a mikrovállalkozások által végzett egyszerű üzleti tevékenységek lehetővé és elégséggé teszik az illetékes hatóság általi felügyeletüket. Ezért továbbra is az adósnak kell ellenőrzést gyakorolnia eszközei és a

vállalkozás szokásos napi működése felett. Ugyanakkor az egyszerűsített felszámolási eljárás hatékony és eredményes lefolytatásának biztosítása érdekében az adósnak az eljárás megindításakor és az eljárás során végig pontos, megbízható és teljes körű tájékoztatást kell nyújtania pénzügyi helyzetéről és üzleti ügyeiről.

- (41) A mikrovállalkozásnak minősülő adós számára lehetővé kell tenni az egyedi végrehajtási intézkedések ideiglenes felfüggesztését a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékének megőrzése, és az eljárás tisztességes és szabályos lefolytatásának biztosítása érdekében. A tagállamok azonban engedélyezhetik az illetékes hatóságoknak, hogy jól meghatározott körülmények között bizonyos követeléseket kizárjanak a felfüggesztés hatálya alól.
- (42) A vitatott követeléseket úgy kell kezelni, hogy az ne nehezítse szükségtelenül a mikrovállalkozások egyszerűsített felszámolási eljárásának lefolytatását. Ha a vitatott követeléseket nem lehet gyorsan elintézni, a követelés vitatásának lehetősége szükségtelen késedelmek okozására is felhasználható. A vitatott követelés kezeléséről szóló döntés során az illetékes hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy csak a nem vitatott követelések tekintetében engedélyezze az egyszerűsített felszámolási eljárás folytatását.
- (43) Egyszerűsített felszámolási eljárás keretében megtámadási keresetet csak a hitelező, vagy – amennyiben ilyet kijelöltek – a fizetéseképtelenségi szakértő nyújthat be. Az egyszerűsített felszámolási eljárás rendes fizetéseképtelenségi eljárássá történő átalakítására vonatkozó döntés meghozatalakor az illetékes hatóságnak különböző megfontolásokat kell mérlegelnie, beleértve a felszámolási eljárás várható költségeit, időtartamát és összetettségét, a vagyon sikeres behajtásának valószínűségét és az összes hitelező számára várható előnyöket.
- (44) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásokban a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon eszközei nyilvános online bírósági árverés útján is értékesíthetők legyenek, ha az illetékes hatóság az eszközök értékesítésnek e módját tartja megfelelőnek. Ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy területükön e célból egy vagy több elektronikus árverési rendszert tartsanak fenn. Ez a kötelezettség független attól, hogy egyes tagállamokban több felület létezik, amelyek bizonyos típusú eszközök online bírósági árveréseit bonyolítják le.
- (45) Az egyszerűsített felszámolási eljárásokban az adósok vagyonának értékesítése céljából működtetett árverési rendszereket az európai igazságügyi portálon keresztül össze kell kapcsolni. Az európai igazságügyi portálnak központi elektronikus hozzáférési pontként kell szolgálnia a nemzeti rendszerben vagy rendszerekben működő online bírósági árverési folyamatokhoz, keresési funkciót kell biztosítania a felhasználók számára, és oda kell irányítani őket a megfelelő nemzeti online felületekhez, ha részt kívánnak venni az ajánlattételben. Az említett összekapcsolási rendszer műszaki leírásának végrehajtási jogi aktus útján történő meghatározásakor a Bizottságnak – a Bizottság „kétpilléres megközelítésével”³⁷ összhangban – be kell mutatnia a Bizottság által már rendelkezésre bocsátott meglévő megoldásokra vonatkozó elemzés eredményét – ezek újrafelhasználási lehetőségeivel együtt –, vagy piaci átvilágítást kell végeznie az olyan potenciális készen kapható kereskedelmi

³⁷ A digitális megoldások esetében a kétpilléres megközelítés azt jelenti, hogy először a meglévő megoldásokat – köztük a moduláris informatikai rendszert – használják fel újra, mielőtt fontolóra vennék a kész piaci megoldásokat. Az egyedi fejlesztés a legutolsó lehetőség. Lásd: Commission digital strategy Next generation digital Commission [Az Európai Bizottság digitális stratégiája – Az új generációs digitális Bizottság], C(2022) 4388 final, 13. o.

megoldások tekintetében, amelyeket adott állapotukban vagy kismértékű testesztelés után fel lehet használni.

- (46) Korlátlan felelősségű mikrovállalkozás adós fizetési képtelensége esetén az adós tartozásaiért személyesen felelős magánszemélyek nem felelhetnek személyesen az adós fizetési képtelenségi eljárás alá vont vagyonának felszámolását követően kielégítetlenül maradó követelésekért. Ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásokban a vállalkozó adósok, valamint a korlátlan felelősségű mikrovállalkozás alapítói, tulajdonosai vagy tagjai, akik személyesen felelnek az egyszerűsített felszámolási eljárás alá vont mikrovállalkozás tartozásaiért, teljes mértékben mentesüljenek tartozásaik alól. Az ilyen mentesítés megadása céljából a tagállamoknak értelemszerűen alkalmazniuk kell az (EU) 2019/1023 irányelv III. címét.
- (47) Fontos az adós és a hitelezők érdekei közötti méltányos egyensúly biztosítása a fizetési képtelenségi eljárásokban. A hitelezői választmányok lehetővé teszik a hitelezők jobb bevonását a fizetési képtelenségi eljárásokba, különösen akkor, ha a hitelezők egyébként a korlátozott erőforrások, követeléseik gazdasági jelentősége vagy a földrajzi közelség hiánya miatt nem tudnák ezt egyénileg megtenni. A hitelezői választmányok különösen a más tagállamokbeli hitelezők számára nyújthatnak segítséget jogaik jobb gyakorlásában és az őket megillető tisztességes bánásmód biztosítása tekintetében. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük a hitelezői választmány létrehozását az eljárás megindítását követően. Hitelezői választmányt csak akkor szabad létrehozni, ha a hitelezők egyetértenek. A tagállamok a választmány létrehozását a fizetési képtelenségi eljárás megindítása előtt és a fizetési képtelenségi kérelem benyújtása után is engedélyezhetik. Ebben az esetben azonban a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a hitelezők a közgyűlésen hozzájáruljanak a választmány működése folytatásához és annak összetételéhez. Ha a hitelezők nem értenek egyet az összetétellel, új hitelezői választmányt is létrehozhatnak.
- (48) A hitelezői választmány létrehozása és működtetése költségeinek arányban kell állniuk az általa létrehozott értékkel. Hitelezői választmány létrehozása nem indokolt azokban az esetekben, amikor a választmány felállításának és működésének költségei jelentősen meghaladják az általa hozható döntések gazdasági jelentőségét. Ez akkor fordulhat elő, ha túl kevés a hitelező, ha a hitelezők nagy többsége kis részesedéssel rendelkezik az adóssal szembeni követelésben, vagy ha a fizetési képtelenségi eljárás során a fizetési képtelenségi eljárás alá vont vagyonból várhatóan befolyó összeg jelentősen alacsonyabb, mint a hitelezői választmány létrehozásának és működésének költségei. Ez különösen a mikrovállalkozások fizetési képtelenségi ügyeiben fordul elő.
- (49) A tagállamoknak tisztázniuk kell a hitelezői választmány tagjainak kijelölésére vonatkozó követelményeket, feladatokat és eljárásokat, valamint a hitelezői választmányra ruházott feladatokat. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani annak eldöntésére, hogy a kijelölést a hitelezők közgyűlése vagy a bíróság végezze. A hitelezői választmány felállítása indokolatlan késedelmének elkerülése érdekében a tagokat gyorsan ki kell jelölni. A tagállamoknak gondoskodniuk kell a hitelezők méltányos képviseléről a választmányban, és biztosítaniuk kell, hogy a hitelezői választmányban való részvételből ne zárják ki azokat a hitelezőket, akiknek a követelését még nem fogadták el, vagy akiknek a lakóhelye egy másik tagállamban található.

- (50) A hitelezők méltányos képvisellete a hitelezői választmányban különösen fontos a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak minősülő, biztosíték nélküli hitelezők tekintetében, amelyek egy nagyvállalkozásnak minősülő adós fizetése képtelensége esetén szintén fizetése képtelenségnek vannak kitéve, ha nem fizetik ki őket azonnal (dominóhatás). Az ilyen hitelezők megfelelő képvisellete a hitelezői választmányban biztosíthatja, hogy a behajtott bevétel elosztása során gyorsabban megkapják a rájuk eső részt.
- (51) A hitelezői választmány fontos feladata annak ellenőrzése, hogy a fizetése képtelenségi eljárást a hitelezők érdekeit védő módon folytatják-e le. A választmány csak akkor láthatja el hatékonyan az eljárás tisztességessége és integritása ellenőrzésében betöltött szerepét, ha a hitelezői választmány és tagjai a fizetése képtelenségi szakértőtől függetlenül járnak el, és csak a választmányt létrehozó hitelezőknek tartoznak elszámolással.
- (52) A hitelezői választmány tagjai számának egyrészt kellően nagyoknak kell lennie ahhoz, hogy az biztosítsa a választmányban a nézetek és érdekek sokféleségét, másrészt pedig viszonylag korlátozottan kell maradnia ahhoz, hogy a választmány hatékonyan és időben el tudja látni a feladatait. A tagállamoknak világossá kell tenniük, mikor és hogyan szükséges módosítani a választmány összetételét, ami akkor történhet meg, ha a képviselők már nem képesek eljárni, többek között a hitelezők érdekeinek megfelelően, vagy ha vissza kívánnak lépni. Tisztázniuk kell továbbá a következetesen a hitelezők érdekei ellen fellépő tagok eltávolításának feltételeit.
- (53) A hitelezői választmány tagjai mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a munka megszervezésében, amennyiben a munkamódszerek jogszerűek, átláthatóak és hatékonyak. A tagállamoknak ezért elő kell írniuk, hogy a hitelezői választmány határozza meg a munkamódszereket, meghatározva az ülések lebonyolításának módját, azt, hogy kik vehetnek részt és szavazhatnak, valamint azt, hogy hogyan biztosítják a bizottság munkájának pártatlanságát és a titoktartást. Ezeknek a munkamódszereknek meg kell határozniuk továbbá a munkáltatók képviselőinek szerepét, illetve a többi hitelezővel szembeni átláthatóságot. A hitelezők számára lehetővé kell tenni, hogy elektronikus úton vegyenek részt és szavazzanak, vagy szavazati jogukat harmadik személyre ruházzák át, feltéve, hogy ez a személy megfelelő felhatalmazással rendelkezik. Ez a lehetőség különösen előnyös a más tagállamokban lakóhellyel rendelkező hitelezők számára.
- (54) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bíróság hatáskörrel rendelkezzen a hitelezői választmány munkamódszereinek meghatározására, ha azok rövid úton nem jönnek létre. A Bizottságnak szabványos munkamódszereket kell kidolgoznia, amelyek megkönnyítik a hitelezői választmány feladatát, és csökkentik a bíróságok beavatkozásának szükségességét a munkamódszerek hiánya esetén.
- (55) A hitelezői választmánynak elegendő jogot kell biztosítani ahhoz, hogy hatékonyan és eredményesen láthassa el a feladatait. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelezői választmány szükség szerint kapcsolatba léphessen a fizetése képtelenségi szakértőkkel, a bíróságokkal, az adóssal, külső tanácsadókkal és az általa képviselt hitelezőkkel annak érdekében, hogy a választmány kialakíthassa és közölhesse álláspontját a hitelezőket közvetlenül érdeklő és érintő kérdésekben, és hogy ezt az álláspontot az eljárás során megfelelően figyelembe vegyék. A tagállamok arra is felhatalmazhatják a hitelezői választmányt, hogy döntéseket hozzon.
- (56) Mivel a hitelezői választmány működése költségekkel jár, a tagállamoknak előre meg kell határozniuk, hogy ki fizeti ezeket. A tagállamoknak biztosítékokat kell

létrehozniuk annak megakadályozására is, hogy a hitelezői választmány költségei aránytalanul csökkentsék a fizetésképtelenségi vagyontörlesztési értékét.

- (57) A hitelezők arra történő ösztönzése érdekében, hogy a hitelezői választmány tagjaivá váljanak, a tagállamoknak korlátozniuk kell egyéni polgári jogi felelősségüket, amikor ezen irányelv szerinti feladatokat látnak el. Mindazonáltal a hitelezői választmány azon tagjai, akik az e feladatok ellátása során csalárd módon vagy gondatlanul járnak el, eltávolíthatók, és felelősségre vonhatók tetteikért. Ezekben az esetekben a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a tagok egyénileg felelősek a kötelességzegésükkel okozott kárért.
- (58) A nemzeti fizetésképtelenségi eljárások fő jellemzőinek átláthatóbbá tétele érdekében, és különösen, hogy a más tagállamokbeli hitelezők könnyebben fel tudják mérni, mi történne, ha befektetéseik fizetésképtelenségi eljárás alá kerülnének, a befektetőknek és a potenciális befektetőknek könnyű hozzáférést kell biztosítani az előre meghatározott, összehasonlítható és felhasználóbarát formátumú információkhoz. A tagállamoknak egy szabványosított, kiemelt információkat tartalmazó tájékoztatót kell készíteniük és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenniük. Ez a dokumentum kulcsfontosságú lehet a potenciális befektetők számára az adott tagállam fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó szabályainak áttekintő értékeléséhez. Ennek elegendő magyarázatot kell tartalmaznia ahhoz, hogy az olvasó más dokumentumok igénybevétele nélkül is megértse a benne foglalt információkat. A legfontosabb tudnivalókat tartalmazó tájékoztatónak különösen a fizetésképtelenséget kiváltó okokra, valamint a fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezéséhez vagy a követelés benyújtásához szükséges lépésekre vonatkozó gyakorlati információkat kell tartalmazniuk.
- (59) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (60) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a nemzeti fizetésképtelenségi keretek eltérései miatt, amelyek továbbra is akadályozzák a tőke szabad mozgását és a letelepedés szabadságát, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (61) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különösen a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot (a Charta 7. cikke), valamint a személyes adatok védelméhez való jogot (a Charta 8. cikke), a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot (a Charta 15. cikke), a vállalkozás szabadságát (a Charta 16. cikke), a tulajdonhoz való jogot (a Charta 17. cikke), a munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogát (a Charta 27. cikke), valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot (a Charta 47. cikkének (2) bekezdése).
- (62) Ezen irányelv alkalmazásában a személyes adatok kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁸ szabályozza. A személyes adatoknak az uniós

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

intézmények és szervek általi, ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁹ alkalmazandó.

- (63) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal, aki ...-án/-én [*Kiadóhivatal: közzététel időpontjának hozzáadása*] véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. cím **ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv közös szabályokat állapít meg a következőkre vonatkozóan:
- a) a megtámadási keresetek;
 - b) a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonhoz tartozó eszközök felkutatása;
 - c) a pre-pack eljárás;
 - d) az igazgatók azon kötelezettsége, hogy kérelmezzék a fizetésképtelenségi eljárás megindítását;
 - e) a mikrovállalkozásokra vonatkozó egyszerűsített felszámolási eljárás;
 - f) a hitelezői választmányok;
 - g) a fizetésképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jog egyes elemeire vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató tagállamok általi elkészítése.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében említett eljárásokra, amennyiben azok olyan adósokat érintenek, amelyek:
- a) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkének 1. és 4. pontjában meghatározott biztosítók és viszontbiztosítók;
 - b) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek;
 - c) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. és 7. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások vagy kollektív befektetési formák;
 - d) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő felek;
 - e) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktárak;
 - f) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében felsorolt egyéb pénzügyi intézmények és szervezetek;
 - g) a nemzeti jog alapján létrehozott közjogi szervek;

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- h) természetes személyek, kivéve a vállalkozókat és – az adósság alóli mentesítési eljárások tekintetében – az adós korlátlan felelősségű mikroállalkozások alapítóit, tulajdonosait vagy tagjait, akik személyükben felelnek az adós tartozásaiért.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „fizetéseképtelenségi szakértő”: az (EU) 2019/1023 irányelv 26. cikkében említett, az igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi vagy adósság alóli mentesítési eljárásokban kijelölt szakértő;
- b) „bíróság”: valamely tagállam igazságügyi hatósága;
- c) „illetékes hatóság”: az egyszerűsített felszámolási eljárások ezen irányelv VI. címének megfelelő lefolytatásáért vagy felügyeletéért, vagy mindkettőért felelős tagállami igazságügyi vagy közigazgatási hatóság;
- d) „központi bankszámla-nyilvántartások”: az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott központi automatizált mechanizmusok, mint például a központi nyilvántartások és a központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek;
- e) „tényleges tulajdonosi nyilvántartás”: a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak az (EU) 2015/849 irányelv 30. és 31. cikkében említett nemzeti központi nyilvántartásai;
- f) „jogügylet”: minden olyan emberi magatartás, beleértve a mulasztást is, amely joghatással jár;
- g) „teljesítésbe nem ment szerződés”: egy adós és egy vagy több fél közötti szerződés, amelynek értelmében a IV. cikk szerinti felszámolási szakaszban a fizetéseképtelenségi eljárás megindításakor a feleknek vannak még teljesítendő kötelezettségeik;
- h) „a hitelezői érdekek tiszteletben tartásának kritériuma”: egy olyan teszt, amelynek alapján egyetlen hitelező sem járna rosszabbul a pre-pack eljárásban történő felszámolással, mint abban az esetben járt volna, ha részletekben történő felszámolás során a szokásos kielégítési sorrendet alkalmazták volna,
- i) „átmeneti finanszírozás”: már meglévő vagy új hitelező által biztosított bármilyen új pénzügyi segítségnyújtás, amely magában foglalja legalább az ahhoz észszerűen és haladéktalanul szükséges pénzügyi segítségnyújtást, hogy az adós vállalkozása vagy annak egy része a pre-pack eljárás során is folytathassa működését, vagy hogy megőrizze vagy növelje az említett vállalkozás értékét;
- j) „mikroállalkozás”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete szerinti mikroállalkozás;
- k) „korlátlan felelősségű mikroállalkozás”: olyan külön jogi személyiséggel rendelkező vagy azzal nem rendelkező mikroállalkozás, amely nem biztosítja a korlátozott felelősség védelmét alapítóit, tulajdonosait vagy tagjait számára;

- l) „vállalkozó”: az (EU) 2019/1023 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott vállalkozó;
- m) „adósság alóli teljes mentesítés”: az a helyzet, amikor i. kizárt a fennálló elengedhető adósságoknak a vállalkozóval vagy a korlátlan felelősségű mikrovállalkozás tartozásaiért személyében felelős alapítójával, tulajdonosával vagy tagjával szembeni behajtása, vagy ii. egyszerűsített felszámolási eljárás keretében törlik a rendezetlen, elengedhető adósságokat;
- n) „visszafizetési terv”: meghatározott összegek meghatározott időpontokban történő kifizetéseinek programja, amelyeket az adósság alóli teljes mentesítésben részesülő természetes személy teljesít a hitelezők javára, vagy az érintett természetes személy rendelkezésére álló jövedelem meghatározott részének a hitelezők részére történő rendszeres átutalása az adósság alóli mentesítési időszak alatt;
- o) „hitelezői választmány”: a fizetéseképtelenségi eljárásokra alkalmazandó joggal összhangban kijelölt hitelezői képviseleti testület, amely az említett jogban meghatározott konzultációs és egyéb jogkörökkel rendelkezik;
- p) „pre-pack eljárás”: gyorsított felszámolási eljárás, amely lehetővé teszi, hogy az adós vállalkozását teljes egészben vagy részben működő üzemenként értékesítse a legjobb ajánlattevő részére azzal a céllal, hogy az adós eszközei fizetéseképtelenségének megállapítását követően értékesítésre kerüljenek;
- q) „az adóssal szoros kapcsolatban álló fél”: olyan személyek, beleértve a jogi személyeket is, akik elsőbbségi hozzáféréssel rendelkeznek az adós ügyeivel kapcsolatos nem nyilvános információkhoz.

Ha az adós természetes személy, a vele szoros kapcsolatban álló felek közé tartoznak különösen a következők:

- i. az adós házastársa vagy élettársa;
- ii. az adós vagy a házastárs vagy élettárs felmenő ági rokonai, leszármazói és testvérei, valamint e személyek házastársai vagy élettársai;
- iii. az adós háztartásában élő személyek;
- iv. azok a személyek, beleértve a tanácsadókat, könyvelőket vagy közjegyzőket, akik az adósnak dolgoznak olyan munkaszerződés keretében, amely alapján hozzáférnek az adós ügyeivel kapcsolatos nem nyilvános információkhoz, vagy egyéb módon olyan feladatokat látnak el, amelyek révén hozzáférnek az adós ügyeivel kapcsolatos nem nyilvános információkhoz;
- v. azok a jogi személyek, amelyekben az adós vagy az ezen albekezdés i–iv. pontjában említett személyek egyike tagja az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeknek, vagy olyan feladatokat lát el, amelyek az adós ügyeivel kapcsolatos nem nyilvános információkhoz való hozzáférést biztosítanak.

Ha az adós jogi személy, a vele szoros kapcsolatban álló felek közé tartoznak különösen a következők:

- i. az adós igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeinek bármely tagja;

- ii. az adósban ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkező tőketulajdonosok;
- iii. azok a személyek, akik az i. alpont szerinti személyek által ellátottakhoz hasonló feladatokat látnak el;
- iv. azok a személyek, akik a második albekezdés értelmében szoros kapcsolatban állnak az ezen albekezdés i., ii. és iii. pontjában felsorolt személyekkel.

3. cikk

A szoros kapcsolatban állás tekintetében releváns időpont

A következő időpontot kell figyelembe venni annak megállapítása céljából, hogy valamely fél szoros kapcsolatban áll-e az adóssal:

- a) a II. cím alkalmazásában az a nap, amikor a megtámadási kereset tárgyát képező jogügylet teljességbe ment, vagy a jogügylet teljességbe menését három hónappal megelőző nap;
- b) a IV. cím alkalmazásában az előkészítő szakasz kezdetének napja vagy az előkészítő szakasz kezdetét három hónappal megelőző nap.

II. cím MEGTÁMADÁSI KERESETEK

1. fejezet

A megtámadási keresetekre vonatkozó általános rendelkezések

4. cikk

A megtámadási keresetek általános előfeltételei

A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési képtelenségi eljárás megindítását megelőzően teljességbe ment azon jogügyletek, amelyek a hitelezők összességére nézve károsak, az e cikk 2. fejezetében meghatározott feltételek mellett semmisnek nyilváníthatók legyenek.

5. cikk

Kapcsolat a nemzeti rendelkezésekkel

Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a fizetési képtelenségi eljárás keretében a hitelezők összességének kárt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára vagy végrehajthatatlanságára vonatkozó rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn, amennyiben ezek a rendelkezések az e cím 2. fejezetében meghatározottaknál nagyobb védelmet biztosítanak a hitelezők összessége számára.

2. fejezet

A megtámadási keresetek egyedi feltételei

6. cikk

Előnyben részesítés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy, hogy a hitelezőt vagy hitelezői csoportot kielégítéssel, biztosítékkal történő fedezéssel vagy más módon előnyben részesítő jogügyletek semmisnek nyilváníthatók legyenek, ha azok:
- a) a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül mentek teljességbe, feltéve, hogy az adós nem tudta kifizetni a lejárt tartozásait; vagy
 - b) a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását követően mentek teljességbe.

Ha ugyanazon adóssal szemben több személy nyújtott be fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet, az első albekezdés a) pontjában említett három hónapos időszak kezdetének az első elfogadható kérelem benyújtásának időpontját kell tekinteni.

- (2) Ha valamely hitelező esedékes követelését kongruens módon elégitették ki vagy biztosították, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogügylet kizárólag akkor legyen semmisnek nyilvánítható, ha:
- a) az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek; valamint
 - b) a hitelező tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az adós nem tudja megfizetni a lejárt tartozásait, vagy hogy fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be.

A hitelezőnek az első albekezdés b) pontjában említett tudomását vélelmezni kell, ha a hitelező az adóssal szoros kapcsolatban álló fél.

- (3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a következő jogügyletek ne lehessen semmisnek nyilváníthatók:
- a) közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon javára, méltányos ellenérték ellenében végrehajtott jogügyletek;
 - b) váltóval vagy csekkel történő fizetés, amennyiben a váltókra vagy csekkekre irányadó jog kizárja a forgatmányos váltóból vagy csekkből eredő követeléseinek érvényesítését más váltó- vagy csekkadóssokkal, például a forgatókkal, a kibocsátóval vagy a címzettel szemben, ha azok megtagadják a tartozás megfizetését;
 - c) olyan jogügyletek, amelyek a 98/26/EK és a 2002/47/EK irányelv szerint nem képezhetik megtámadási kereset tárgyát.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdés b) pontjában említett, váltóval vagy csekkel történő fizetés esetében az utolsó forgató, vagy ha az utóbbi egy harmadik fél nevében forgatta a váltót, ez a harmadik fél megtérítse a váltóval vagy csekkel fizetett összeget, ha az utolsó forgató vagy a harmadik fél tudta vagy tudnia kellett volna, hogy az adós nem tudja megfizetni a lejárt tartozásait, vagy hogy a váltó forgatásakor vagy a forgatási megbízásakor fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be. Ezt a tudomást vélelmezni kell, ha az utolsó forgató vagy a harmadik fél az adóssal szoros kapcsolatban álló fél.

7. cikk

Ellenérték nélkül vagy nyilvánvalóan nem megfelelő ellenértékért végzett jogügyletek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adós által ellenérték nélkül vagy nyilvánvalóan nem megfelelő ellenértékért végzett jogügyletek semmisnek nyilváníthatók legyenek, ha azok a fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző egy éven belül vagy az ilyen kérelem benyújtását követően mentek teljességbe.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a szimbolikus értékű ajándékokra és adományokra.
- (3) Ha ugyanazon adóssal szemben több személy nyújtott be fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet, az (1) bekezdésben említett egyéves időszak kezdetének az első elfogadható kérelem benyújtásának időpontját kell tekinteni.

8. cikk

A hitelezők számára szándékosan kárt okozó jogügyletek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adós azon jogügyletei, amelyek szándékosan kárt okoztak a hitelezők összességének, semmisnek nyilváníthatók legyenek mindkét alábbi feltétel teljesülése esetén:
 - a) az említett jogügyletek a fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző négy éven belül, vagy az ilyen kérelem benyújtását követően mentek teljességbe;
 - b) a jogügyletben érintett másik fél tudott vagy tudnia kellett volna arról, hogy az adósnak szándékában áll kárt okozni a hitelezők összességének.

Az első albekezdés b) pontjában említett tudomást vélelmezni kell, ha a jogügyletben érintett másik fél az adóssal szoros kapcsolatban álló fél.

- (2) Ha ugyanazon adóssal szemben több személy nyújtott be fizetési képtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet, az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett négyéves időszak kezdetének az első elfogadható kérelem benyújtásának időpontját kell tekinteni.

3. fejezet

A megtámadási keresetek következményei

9. cikk

Általános következmények

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az e cím 2. fejezete alapján semmisnek nyilvánított jogügyletekből eredő követelések, jogok vagy kötelezettségek ne legyenek érvényesíthetők az érintett fizetési képtelenségi eljárás alá vont vagyonból történő kielégítés érdekében.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a semmisnek nyilvánított jogügyletekből hasznot húzó fél köteles legyen teljes mértékben megtéríteni az érintett fizetési képtelenségi eljárás alá vont vagyonban az említett jogügylet által a hitelezőknek okozott kárt.

Kizárólag akkor lehet hivatkozni arra a tényre, hogy a semmisnek nyilvánított jogügyletből eredő gazdagodás már nem található meg a jogügyletekből hasznot húzó fél vagyonában („a gazdagodás megszűnése”), ha az említett félnek nem volt tudomása, és nem is kellett, hogy tudomása legyen a megtámadási kereset alapjául szolgáló körülményekről.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a másik féllel szemben semmisnek nyilvánítható jogügyletből eredő valamennyi követelés elévülési ideje a fizetésképtelenségi eljárás megindításának időpontjától számított három év legyen.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés első albekezdése szerinti teljes kártalanítás iránti igény a hitelezőre vagy harmadik félre engedélyezhető legyen.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy az a fél, amely a (2) bekezdés első albekezdése alapján köteles megtéríteni a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonban bekövetkezett kárt, ezt a kötelezettséget ne tudja beszámítani a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonnal szembeni követeléseibe.
- (6) Ez a cikk nem érinti a semmisnek nyilvánítható jogügylet következtében a hitelezőket érő károk megtérítésére irányuló, az általános polgári és kereskedelmi jogon alapuló kereseteket.

10. cikk

A semmisnek nyilvánított jogügyletekből hasznot húzó felet érintő következmények

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben és amilyen mértékben a semmisnek nyilvánított jogügyletekből hasznot húzó fél megtéríti a jogügylet által a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonban okozott kárt, az e félnek az adott jogügylettel kielégített követelései újraéledjenek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a semmisnek nyilvánított jogügyletből hasznot húzó fél által e jogügylet keretében az adós teljesítését követően vagy közvetlenül annak fejében nyújtott ellenszolgáltatást a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonból vissza kelljen téríteni, amennyiben az ellenszolgáltatás a vagyonban továbbra is rendelkezésre áll a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon többi részétől elkülöníthető formában, vagy a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értéke továbbra is annak értékével gazdagodott.

Minden olyan esetben, amelyre az első albekezdés nem terjed ki, a semmisnek nyilvánított jogügyletből hasznot húzó fél az ellenszolgáltatás megtérítésére irányuló követelést terjeszthet elő. A fizetésképtelenségi eljárásban a követelések kielégítési sorrendben elfoglalt helye szempontjából úgy kell tekinteni, hogy ez a követelés a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt keletkezett.

11. cikk

Harmadik felek felelőssége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a [9.](#) cikkben megállapított jogok érvényesíthetők legyenek a semmisnek nyilvánított jogügyletből hasznot húzó fél örökösével vagy más egyetemes jogutódjával szemben.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a [9.](#) cikkben megállapított jogok a semmisnek nyilvánított jogügyletben érintett másik fél egyedi jogutódjával szemben is érvényesíthetők legyenek az alábbi feltételek egyikének teljesülése esetén:
 - a) a jogutód ellenérték nélkül vagy nyilvánvalóan nem megfelelő ellenérték fejében szerezte meg az eszközt;
 - b) a jogutódnak tudomása volt, vagy tudomása kellett volna legyen a megtámadási kereset alapjául szolgáló körülményekről.

Az első albekezdés b) pontjában említett tudomást vélelmezni kell, ha az egyedi jogutód a semmisnek nyilvánított jogügyletből hasznot húzó féllel szoros kapcsolatban álló fél.

12. cikk

Kapcsolat egyéb jogi eszközökkel

- (1) E cím rendelkezései nem érintik az (EU) 2019/1023 irányelv 17. és 18. cikkét.

III. cím

A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS ALÁ VONT VAGYONHOZ TARTOZÓ ESZKÖZÖK FELKUTATÁSA

1. fejezet

A kijelölt bíróságok bankszámla-információkhoz való hozzáférése

13. cikk

Kijelölt bíróságok

- (1) Minden tagállam kijelöli a szerkezetátalakítási, fizetési képtelenségi és adósság alóli mentesítési eljárásokkal kapcsolatos ügyek elbírálására illetékes bíróságai közül azokat a bíróságokat, amelyek jogosultak hozzáférni és lekérdezni az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikke alapján létrehozott nemzeti központi bankszámla-nyilvántartást (a továbbiakban: kijelölt bíróságok).
- (2) Minden tagállam [az átültetés határidejétől számított 6 hónap]-ig értesíti a Bizottságot a kijelölt bíróságairól, és értesíti a Bizottságot az azokat érintő bármely módosításról. A Bizottság az értesítéseket közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

14. cikk

A kijelölt bíróságok hozzáférése a bankszámla-információkhoz és az általuk azokban végzett keresések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a folyamatban lévő fizetési képtelenségi eljárásokban kijelölt fizetési képtelenségi szakértő kérésére a kijelölt bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (3) bekezdésében felsorolt bankszámla-információkhoz való közvetlen és azonnali hozzáférésre és az azokban végzett keresésre, amennyiben ez az adós fizetési képtelenségi eljárás alá vont vagyonaéhoz tartozó eszközök azonosítása és felkutatása céljából szükséges, ideértve a megtámadási kereset tárgyát képező eszközöket is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a folyamatban lévő fizetési képtelenségi eljárásokban kijelölt fizetési képtelenségi szakértő kérésére a kijelölt bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy közvetlenül és azonnal hozzáférjenek az (EU) YYYY/XX irányelv [Kiadóhivatal: az új pénzmosási irányelv] XX. cikkének megfelelően létrehozott bankszámla-nyilvántartások egységes hozzáférési pontján keresztül rendelkezésre álló, más tagállamokban található bankszámla-információkhoz és keresést végezzenek azokban, amennyiben ez az adós fizetési képtelenségi eljárás alá

vont vagyonaéhoz tartozó eszközök azonosítása és felkutatása céljából szükséges, ideértve a megtámadási kereset tárgyát képező eszközöket is.

- (3) A tagállamok által alapvető fontosságúnak ítélt és az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (4) bekezdése szerinti központi bankszámla-nyilvántartásokban rögzített további információk a kijelölt bíróságok számára nem lehetnek hozzáférhetők és kereshetők.
- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a hozzáférés és a keresések többek között akkor tekintendők közvetleneknek és azonnaliaknak, ha a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető nemzeti hatóságok a kijelölt bíróságoknak automatizált mechanizmus révén gyorsan továbbítják a bankszámla-információkat, feltéve, hogy egyetlen közvetítő intézmény sem tud beavatkozni a kért adatokba vagy a rendelkezésre bocsátandó információkba.

15. cikk

A kijelölt bíróságok általi hozzáférés és keresések feltételei

- (1) A bankszámla-információkhoz való, a [14.](#) cikkel összhangban történő hozzáférést és az azokban végzett kereséseket kizárólag eseti alapon végezhetik az egyes kijelölt bíróságok személyzetének azon tagjai, akiket kifejezetten kijelöltek és felhatalmaztak az említett feladatok elvégzésére.
- (2) A tagállamok biztosítják a következőket:
 - a) a kijelölt bíróságok személyzete megfelel a magas szakmai színvonalú titoktartás és az adatvédelem fenntartására vonatkozó előírásoknak, valamint feddhetetlen és kellően képzett;
 - b) olyan technikai és szervezési intézkedések vannak érvényben, amelyek biztosítják az adatok magas szintű technológiai szabványoknak megfelelő biztonságát a kijelölt bíróságok azon hatáskörének gyakorlása céljából, hogy a [14.](#) cikkel összhangban hozzáférnek a bankszámla-információkhoz és kereséseket végeznek azokban.

16. cikk

A kijelölt bíróságok általi hozzáférés és keresések nyomon követése

- (1) A tagállamok előírják, hogy a központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető hatóságok gondoskodjanak róla, hogy naplózzák a kijelölt bíróságoknak a bankszámla-információkhoz való minden egyes hozzáférését, valamint a kijelölt bíróságok által azokban végzett kereséseket. A naplónak különösen a következőket kell tartalmaznia:
 - a) az ügy hivatkozási száma;
 - b) a lekérdezés vagy keresés dátuma és időpontja;
 - c) a lekérdezés vagy keresés indításához használt adat típusa;
 - d) az eredmények egyedi azonosítója;
 - e) a nyilvántartást lekérdező kijelölt bíróság neve;
 - f) a kijelölt bíróság lekérdezést vagy keresést végző alkalmazottjának, valamint adott esetben a lekérdezést vagy keresést elrendelő bírónak az egyedi

felhasználói azonosítója, továbbá – amennyiben lehetséges – a keresés vagy lekérdezés eredményeit megkapó címzett egyedi felhasználói azonosítója.

- (2) A központi bankszámla-nyilvántartásokat működtető hatóságok rendszeresen ellenőrzik az (1) bekezdésben említett naplókat.
- (3) Az (1) bekezdésben említett naplók kizárólag az ezen irányelvnek és az alkalmazandó uniós adatvédelmi jogi eszközökből eredő kötelezettségeknek való megfelelés nyomon követésére használhatók fel. A nyomon követés során meg kell bizonyosodni a kérelem elfogadhatóságáról és a személyes adatok kezelésének jogszerűségéről, valamint arról, hogy biztosított-e a személyes adatok sértetlensége és bizalmas jellege. A naplókat megfelelő intézkedésekkel kell védeni a jogosulatlan hozzáféréstől és azokat öt évvel keletkezésük után törölni kell, kivéve, ha azok folyamatban lévő nyomonkövetési eljárás céljából szükségesek.

2. fejezet

A fizetéseképtelenségi szakértő hozzáférése a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz

17. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő hozzáférése a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetéseképtelenségi szakértők a releváns eszközök azonosítása és felkutatása során azokban a fizetéseképtelenségi eljárásokban, amelyekben kijelölték őket, kellő időben hozzáférjenek az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében és 31. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében említett, a tagállamokban létrehozott tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban tárolt információkhoz, amelyek az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikkének (10) bekezdése és 31. cikkének (9) bekezdése szerint létrehozott, a tényleges tulajdonosi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül hozzáférhetők.
- (2) A fizetéseképtelenségi szakértők e cikk (1) bekezdése szerinti információ-hozzáférése jogos érdekét képez minden olyan esetben, amikor az a folyamatban lévő fizetéseképtelenségi eljárás során az adós fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonához tartozó eszközök azonosításához és felkutatásához szükséges, és a következő információkra korlátozódik:
 - a) a jog szerinti tulajdonos neve, születési éve és hónapja, illetőség szerinti állama és állampolgársága;
 - b) a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke.

3. fejezet

A fizetéseképtelenségi szakértő hozzáférése a nemzeti eszköznyilvántartásokhoz

18. cikk

A fizetéseképtelenségi szakértő hozzáférése a nemzeti eszköznyilvántartásokhoz

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetésképtelenségi szakértők – függetlenül attól, hogy melyik tagállamban jelölték ki őket – közvetlen és gyors hozzáféréssel rendelkezzenek a mellékletben felsorolt, az adott tagállam területén található nemzeti eszköznyilvántartásokhoz, amennyiben azok rendelkezésre állnak.
- (2) A mellékletben felsorolt nemzeti eszköznyilvántartásokhoz való hozzáférés tekintetében minden tagállam gondoskodik arról, hogy a többi tagállamban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőkre ne vonatkozzanak de jure vagy de facto kedvezőtlenebb hozzáférési feltételek az adott tagállamban kijelölt fizetésképtelenségi szakértők számára biztosítottaknál.

IV. cím

A PRE-PACK ELJÁRÁS

1. fejezet

Általános rendelkezések

19. cikk

A pre-pack eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pre-pack eljárás a következő két egymást követő szakaszból álljon:
 - a) az előkészítési szakasz, amelynek célja, hogy megfelelő vevőt találjanak az adós vállalkozására vagy annak egy részére;
 - b) a felszámolási szakasz, amelynek az a célja, hogy jóváhagyják és végrehajtsák az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének értékesítését, és a bevételeket felosztják a hitelezők között.
- (2) A pre-pack eljárásnak meg kell felelnie az e címben meghatározott feltételeknek. Minden egyéb kérdésben, beleértve a követelések kielégítési sorrendben elfoglalt helyére és a bevételek felosztására vonatkozó szabályokat, a tagállamok a felszámolási eljárásra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák, feltéve, hogy azok összeegyeztethetők az uniós joggal, beleértve az e címben meghatározott szabályokat is.

20. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

- (1) A [19.](#) cikk (1) bekezdésében említett felszámolási szakaszt az (EU) 2015/848 rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott fizetésképtelenségi eljárásnak kell tekinteni.
A [22.](#) cikkben említett vagyonfelügyelőt az (EU) 2015/848 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott fizetésképtelenségi szakértőnek kell tekinteni.
- (2) A 2001/23/EK tanácsi irányelv⁴⁰ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a felszámolási szakasz az átadó vagyonának egy illetékes hatóság felügyelete alatt

⁴⁰ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

zajló felszámolása céljából indított csődeljárásnak vagy fizetésképtelenségi eljárásnak minősül.

21. cikk

Joghatóság a pre-pack eljárásban

A pre-pack eljárásban joghatósággal rendelkező bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik az adós vállalkozása vagy annak egy része pre-pack eljárásban történő értékesítés tárgyával és a [28.](#) cikkben említett tartozásokra és kötelezettségekre gyakorolt hatásaival kapcsolatos ügyekben.

2. fejezet Előkészítési szakasz

22. cikk

A vagyonfelügyelő

- (1) A tagállamok előírják, hogy az adós kérésére a bíróság vagyonfelügyelőt jelöljön ki.
A vagyonfelügyelő kijelölésével megkezdődik a [19.](#) cikk (1) bekezdésében említett előkészítési szakasz.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonfelügyelő:
 - a) dokumentálja az értékesítési eljárás egyes lépéseit és beszámol azokról;
 - b) megindokolja, hogy miért véli úgy, hogy az értékesítési eljárás versenyen alapuló, átlátható, tisztességes és megfelel a piaci normáknak;
 - c) a [30.](#) cikkel összhangban a legjobb ajánlattevőt ajánlja pre-pack vevőnek;
 - d) kifejti az álláspontját arról, hogy a legjobb ajánlat nem sérti-e nyilvánvalóan a hitelezői érdekek tiszteletben tartásának kritériumát.A vagyonfelügyelőnek az első albekezdésben felsorolt intézkedéseket írásban kell megtennie, továbbá digitális formátumban és kellő időben az előkészítési szakaszban részt vevő valamennyi fél rendelkezésére kell azokat bocsátania.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy csak azok a személyek legyenek vagyonfelügyelőnek kijelölhetők, akik mindkét alábbi feltételnek megfelelnek:
 - a) teljesítik a pre-pack eljárás megindításának helye szerinti tagállamban a fizetésképtelenségi szakértőkre alkalmazandó jogosultsági feltételeket;
 - b) a soron következő felszámolási szakaszban ténylegesen kinevezhetőek fizetésképtelenségi szakértőnek.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az előkészítési szakaszban az adós teljesen vagy legalább részben rendelkezessen saját eszközeivel és irányíthassa vállalkozása napi üzletmenetét.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonfelügyelő díjazásban részesüljön:
 - a) az adós részéről, ha a későbbi felszámolási szakaszra nem kerül sor;
 - b) a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonból soron kívüli eljárási költségként, ha a felszámolási szakaszra sor kerül.

23. cikk

Az egyedi végrehajtási intézkedéseket felfüggesztő moratórium

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a nemzeti jog értelmében az adós fizetése képtelen vagy a fizetése képtelensége valószínűsíthető, az előkészítési szakaszban az adós az (EU) 2019/1023 irányelv 6. és 7. cikkével összhangban élhessen az egyedi végrehajtási intézkedéseket felfüggesztő moratórium lehetőségével, ha ez elősegíti a pre-pack eljárás zökkenőmentes és hatékony lebonyolítását. A vagyonfelügyelőt az egyedi végrehajtási eljárásokat felfüggesztő határozat meghozatala előtt meg kell hallgatni.

24. cikk

Az értékesítési eljárásra vonatkozó elvek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az előkészítési szakaszban végrehajtott értékesítési eljárás versenyen alapuló, átlátható és tisztességes legyen, és megfeleljen a piaci normáknak.
- (2) Ha az értékesítési eljárás során csak egyetlen kötelező érvényű ajánlat érkezik, ezt az ajánlatot a vállalkozás piaci árát tükrözőnek kell tekinteni.
- (3) A tagállamok csak akkor térhetnek el az (1) bekezdéstől, ha a bíróság a [26.](#) cikkel összhangban a felszámolási szakaszban nyilvános árverést tart. Ilyen esetekben a [22.](#) cikk (2) bekezdésnek b) pontja nem alkalmazandó.

3. fejezet

Felszámolási szakasz

25. cikk

Fizetése képtelenségi szakértő kijelölése

A tagállamok biztosítják, hogy a felszámolási szakasz megindulásakor a bíróság a [22.](#) cikkben említett vagyonfelügyelőt fizetése képtelenségi szakértőként jelölje ki.

26. cikk

Az adós vállalkozása vagy annak egy része értékesítésének engedélyezése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a felszámolási szakasz megindulásakor a bíróság engedélyezze az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének a vagyonfelügyelő által javasolt vevő részére történő értékesítését, feltéve, hogy a vagyonfelügyelő olyan véleményt adott ki, amely megerősíti, hogy az előkészítési szakaszban zajló értékesítési eljárás megfelelt a [22.](#) cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a [24.](#) cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

A bíróság nem engedélyezi az értékesítést, ha a [22.](#) cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a [24.](#) cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott követelmények nem teljesülnek. A tagállamok biztosítják, hogy ez utóbbi esetben a bíróság folytassa a fizetése képtelenségi eljárást.

- (2) Amennyiben a tagállamok a [24.](#) cikk (3) bekezdését alkalmazzák, az abban a rendelkezésben említett nyilvános árverés legfeljebb négy hétig tarthat, és azt a felszámolási szakasz megindításától számított két héten belül kell megkezdeni. A nyilvános árverésen a vagyonfelügyelő által kiválasztott ajánlatot kell eredeti

ajánlatként felhasználni. A tagállamok biztosítják, hogy az előkészítő szakaszban az eredeti ajánlattevőnek biztosított védelem – például a költségtérítés vagy az elállási díj – megfelelő és arányos legyen, és ne tántorítsa el a potenciálisan érdekelt feleket attól, hogy a felszámolási szakaszban ajánlatot tegyenek.

27. cikk

A teljesítésbe nem ment szerződések engedményezése vagy megszüntetése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének vevője számára engedményezzék azokat a teljesítésbe nem ment szerződéseket, amelyek a vállalkozás napi üzletmenetének folytatásához szükségesek, és amelyeknek a felfüggesztése a vállalkozás leállításához vezetne. Az engedményezéshez nem szükséges az adós üzleti partnerének vagy partnereinek hozzájárulása.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének vevője az adós üzleti partnerének vagy partnereinek versenytársa.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a bíróság olyan döntést hozhasson, hogy megszünteti az (1) bekezdés első albekezdésében említett, teljesítésbe nem ment szerződéseket, feltéve, hogy az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:
- a) a megszüntetés az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének érdekében áll;
 - b) a teljesítésbe nem ment szerződés olyan közszolgáltatási kötelezettségeket tartalmaz, amelyek tekintetében az üzleti partner hatóság, és az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének vevője nem teljesíti az ilyen szerződésben előírt szolgáltatások nyújtására vonatkozó műszaki és jogi követelményeknek.

Az első albekezdés a) pontja nem alkalmazandó a szellemi tulajdon-jogokkal és iparjogvédelmi jogokkal kapcsolatos engedélyekre vonatkozó, teljesítésbe nem ment szerződésekre.

- (3) A teljesítésbe nem ment szerződések engedményezésére vagy megszüntetésére alkalmazandó jog annak a tagállamnak a joga, ahol a felszámolási szakaszt megindították.

28. cikk

A pre-pack eljárás útján megvásárolt vállalkozás tartozásai és kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy a vevő tartozásoktól és kötelezettségektől mentesen szerezzék meg az adós vállalkozását vagy annak egy részét, kivéve, ha a vevő kifejezetten hozzájárul ahhoz, hogy viselje a vállalkozás vagy annak egy része tartozásait és kötelezettségeit.

29. cikk

A fellebbezés felfüggesztő hatályára vonatkozó különös szabályok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adós vállalkozása vagy annak egy része értékesítésének engedélyezésével vagy az értékesítés végrehajtásával kapcsolatos bírósági határozatok elleni fellebbezésnek kizárólag akkor legyen halasztó hatálya,

ha a fellebbező olyan biztosítékot nyújt, amely elegendő az értékesítés megvalósításának felfüggesztése által okozott esetleges károk fedezésére.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fellebbezés ügyében eljáró bíróság mérlegelési jogkörrel rendelkezzen arra vonatkozóan, hogy teljesen vagy részben mentesítse a fellebbező természetes személyt a biztosíték nyújtása alól, ha ezt az adott ügy körülményeire tekintettel helyénvalónak ítéli.

4. fejezet

A pre-pack eljárás mindkét szakaszára vonatkozó rendelkezések

30. cikk

A legjobb ajánlat kiválasztásának kritériumai

A tagállamok biztosítják, hogy a pre-pack eljárásban a legjobb ajánlat kiválasztásának kritériumai azonosak legyenek a felszámolási eljárás során a versengő ajánlatok közötti választásra alkalmazott kritériumokkal.

31. cikk

A vagyonfelügyelő és a fizetéseképtelenségi szakértő polgári jogi felelőssége

A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonfelügyelő és a fizetéseképtelenségi szakértő felelősséggel tartozzon azon károkért, amelyeket az e cím szerinti kötelezettségei teljesítésének elmulasztásával okoz a hitelezőknek és a pre-pack eljárás által érintett harmadik feleknek.

32. cikk

Az adóssal szoros kapcsolatban álló felek az értékesítési eljárásban

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adóssal szoros kapcsolatban álló felek jogosultak legyenek megvásárolni az adós vállalkozását vagy annak egy részét, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- kellő időben tájékoztatják a felügyelőt és a bíróságot az adóssal fennálló kapcsolatukról;
 - az értékesítési eljárásban részt vevő többi fél megfelelő tájékoztatást kap az adóssal szoros kapcsolatban álló felek létezéséről és az adóssal való kapcsolatáról;
 - az adóssal szoros kapcsolatban nem álló felek elegendő időt kapnak az ajánlattételre.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben bizonyítást nyer az első albekezdés a) pontjában említett tájékoztatási kötelezettség megsértése, a bíróság visszavonja a [28.](#) cikkben említett kedvezményeket.

- (2) Amennyiben az adóssal szoros kapcsolatban álló fél ajánlata az egyetlen meglévő ajánlat, a tagállamok további biztosítékokat vezetnek be az adós vállalkozása vagy annak egy része értékesítésének engedélyezése vagy az értékesítés végrehajtása tekintetében. Ezek a biztosítékok tartalmazzák legalább a vagyonfelügyelő és a fizetéseképtelenségi szakértő azon kötelezettségét, hogy el kell utasítania az adóssal

szoros kapcsolatban álló fél ajánlatát, ha az ajánlat nem felel meg a hitelezői érdekek tisztelben tartása kritériumának.

33. cikk

Az adós vállalkozása vagy annak egy része értékének maximalizálására irányuló intézkedések

- (1) Amennyiben átmeneti finanszírozásra van szükség, a tagállamok biztosítják a következőket:
 - a) a vagyonfelügyelő vagy a fizetéseképtelenségi szakértő megteszi a szükséges lépéseket ahhoz, hogy a lehető legalacsonyabb költséggel átmeneti finanszírozást szerezzen;
 - b) az átmeneti finanszírozást nyújtókat felruházzák azzal a joggal, hogy egy későbbi fizetéseképtelenségi eljárás során elsőbbséggel kifizetéshez jussanak más olyan hitelezőkkel szemben, akiknek egyébként az övéknél előbbre sorolt vagy az övékével egyenértékű követelésük lenne;
 - c) a törlesztés biztosítása érdekében az értékesítésből származó bevételre biztosítékot lehet nyújtani a finanszírozást nyújtóknak;
 - d) az átmeneti finanszírozás beszámítható a nyertes ajánlat alapján fizetendő árba, amennyiben azt érdekelt ajánlattevők nyújtják.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az ajánlattevők ne kapjanak elővételi jogot.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pre-pack eljárás hatálya alá vont vállalkozást biztosíték terheli, e biztosíték kedvezményezettjei csak akkor számíthatják be követeléseiket az ajánlatukban, ha e követelések értéke jelentősen elmarad a vállalkozás piaci értékétől.

34. cikk

A hitelezők érdekeinek védelme

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezőknek, valamint az adós vállalkozásán belüli belüli sajáttőke-tulajdonsoknak joguk legyen ahhoz, hogy az adós vállalkozása vagy annak egy része értékesítésének engedélyezése vagy az értékesítés végrehajtása előtt a bíróság meghallgassa őket.

A tagállamok részletes szabályokat állapítanak meg az első albekezdés szerinti meghallgatáshoz való jog tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében.
- (2) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, a tagállamok a törvény erejénél fogva nem kötelesek biztosítani a meghallgatáshoz való jogot:
 - a) azon hitelezők vagy sajáttőke-tulajdonosok számára, akik a nemzeti jog értelmében a felszámolás során alkalmazott szokásos kielégítési sorrend szerint nem kapnának semmilyen pénzüsszeget vagy nem tartanának meg semmilyen részesedést;
 - b) a teljesítésbe nem ment szerződések azon hitelezői számára, akiknek az adóssal szembeni követelése az adós vállalkozása vagy annak egy része értékesítésének engedélyezését megelőzően merültek fel, és amelyeket a pre-pack ajánlat feltételei szerint teljes egészében ki kell fizetni.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pre-pack eljárás során a biztosítékokat ugyanazon követelmények teljesülése esetén szabadítsák fel, mint amelyek a felszámolási eljárás során alkalmazandók lennének.
- (4) Azok a tagállamok, amelyekben a biztosítékok felszabadításához a biztosított követelések jogosultjainak a felszámolási eljárás során adandó hozzájárulására van szükség, eltekinthetnek e hozzájárulás megkövetelésétől, amennyiben a biztosítékok olyan eszközökre vonatkoznak, amelyek az adós vállalkozása vagy annak egy része napi üzletmenetének folytatásához szükségesek, és az alábbi feltételek egyike teljesül:
- a biztosított követelések hitelezői nem tudják bizonyítani, hogy a pre-pack ajánlat nem felel meg a hitelezői érdekek tiszteltben tartása kritériumának;
 - a biztosított követelések hitelezői (közvetlenül vagy harmadik félen keresztül) nem nyújtottak be olyan alternatív, kötelező erejű vételi ajánlatot, amely lehetővé tenné a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonnak a javasolt pre-pack ajánlatnál kedvezőbb értékesítését.

35. cikk

A versenyjogi eljárások hatása az ajánlat időzítésére vagy sikerére

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben jelentős a kockázata, hogy késedelem következik be valamely versenyjogon alapuló eljárásból vagy az előkészítési szakaszban tett ajánlatot elutasító versenyhatósági határozatból eredően, a vagyonfelügyelő megkönnyítse alternatív ajánlatok benyújtását.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy kiváltképpen az információk ajánlattevők általi közzététele vagy adott esetben a versenyhatóságokkal való információcsere alóli mentesítés biztosítása révén a vagyonfelügyelő tájékoztatást kapjon azokról az alkalmazandó versenyjogi eljárásokról és azok kimenteléről, amelyek hatással lehetnek az ajánlat időzítésére vagy sikerére. E tekintetben a vagyonfelügyelőt teljes titoktartási kötelezettség terheli.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy ajánlat az (1) bekezdésben említett késedelem jelentős kockázatát hordozza magában, az ajánlat figyelmen kívül hagyható legyen, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:
- ez az ajánlat nem az egyetlen meglévő ajánlat;
 - a vállalkozás érintett ajánlattevő számára pre-pack eljárásban történő értékesítésének késedelmes lezárása kárt okozna az adós vállalkozásának vagy vállalkozása egy részének.

V. cím

AZ IGAZGATÓK POLGÁRI JOGI FELELŐSSÉGE, VALAMINT AZON KÖTELEZETTSÉGE, HOGY KÉRELMEZZÉK A FIZETÉSEKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁT

36. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére vonatkozó kötelezettség

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely jogi személy fizetéseképtelenné válik, annak igazgatói kötelesek legyenek fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtani a bírósághoz legkésőbb három hónappal azt követően, hogy az igazgatók tudomást szereztek a jogi személy fizetéseképtelenségéről, vagy észszerűen elvárható, hogy tudomást szerezzenek arról.

37. cikk

Az igazgatók polgári jogi felelőssége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetéseképtelen jogi személy igazgatói felelősséggel tartozzanak a [36.](#) cikkben meghatározott kötelezettségük teljesítésének elmulasztása miatt a hitelezőket érő károkért.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a [36.](#) cikkben meghatározott, a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtása tekintetében az igazgatókat terhelő kötelezettség megszegéséért fennálló polgári jogi felelősségre vonatkozó azon nemzeti szabályokat, amelyek az igazgatók felé szigorúbb előírásokat tartalmaznak.

VI. cím

A FIZETÉSKÉPTELEN MIKROVÁLLALKOZÁSOK FELSZÁMOLÁSA

1. fejezet

Általános szabályok

38. cikk

A mikrovállalkozások felszámolására vonatkozó szabályok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy fizetéseképtelenség esetén az e címbe megállapított rendelkezéseknek megfelelő, egyszerűsített felszámolási eljárást biztosítsanak a mikrovállalkozások számára.
- (2) Az egyszerűsített felszámolási eljárás alkalmazásában a mikrovállalkozás akkor minősül fizetéseképtelenné, ha általában nem tudja megfizetni esedékessé váló tartozásait. A tagállamok meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek megvalósulása esetén úgy tekinthető, hogy a mikrovállalkozás általában nem tudja megfizetni esedékessé váló tartozásait, és gondoskodnak arról, hogy ezek a feltételek egyértelműek, egyszerűek és az érintett mikrovállalkozás számára könnyen megállapíthatóak legyenek.
- (3) Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása és lefolytatása nem tagadható meg azon az alapon, hogy az adós nem rendelkezik eszközökkel, vagy eszközei nem elegendőek az egyszerűsített felszámolási eljárás költségeinek fedezésére.
- (4) A tagállamok a (3) bekezdésben meghatározott helyzetekben gondoskodnak az egyszerűsített felszámolási eljárás költségeinek fedezéséről.

39. cikk

Fizetéseképtelenségi szakértő

A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásban csak akkor lehessen fizetésképtelenségi szakértőt kijelölni, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) az adós, a hitelező vagy a hitelezők csoportja kéri a kijelölést;
- b) a fizetésképtelenségi szakértő eljárásának költségeit a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyomból finanszírozni lehet vagy a kijelölést kérő fél finanszírozza azokat.

40. cikk

Kommunikációs eszközök

A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás során az (EU) 2019/1023 irányelv 28. cikkével összhangban az egyrészről az illetékes hatóság és adott esetben a fizetésképtelenségi szakértő, másrészről az ilyen eljárásban részt vevő felek közötti valamennyi kommunikáció elektronikus úton is elvégezhető legyen.

2. fejezet

Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása

41. cikk

Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelem

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetésképtelen mikrovállalkozások egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet nyújthassanak be az illetékes hatósághoz.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetésképtelen mikrovállalkozás hitelezői egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet nyújthassanak be a mikrovállalkozással szemben az illetékes hatósághoz. Az érintett mikrovállalkozásnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kérelem vitatásával vagy az ahhoz való hozzájárulással válaszoljon a kérelemre.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a mikrovállalkozások formanyomtatvány felhasználásával terjeszthessék elő az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet.
- (4) A (3) bekezdésben említett formanyomtatvány lehetővé teszi többek között a következő információk feltüntetését:
 - a) ha a mikrovállalkozás jogi személy, az adós neve, nyilvántartási száma, bejegyzett székhelye, illetve – amennyiben az ettől eltérő – postai címe;
 - b) ha a mikrovállalkozás vállalkozó, az adós neve, adott esetben nyilvántartási száma, postai címe, vagy amennyiben a cím védett, születési helye és ideje;
 - c) a mikrovállalkozás eszközeinek jegyzéke;
 - d) a mikrovállalkozás hitelezőinek a kérelem benyújtásakor a mikrovállalkozás által ismert neve, címe vagy egyéb elérhetősége,
 - e) a mikrovállalkozással szembeni követelések jegyzéke, valamint az egyes követelés esetében azok összege, feltüntetve a tőke és adott esetben a kamatok összegét, valamint azok felmerülésének napját, és amennyiben eltérő az esedékessé válás napját;

- f) az, hogy követeléssel kapcsolatban van-e dologi biztosíték vagy tulajdonjog-fenntartás, és amennyiben igen, milyen eszközökre vonatkoznak biztosítékok.
- (5) A Bizottság a (3) bekezdésében említett formanyomtatványt végrehajtási jogi aktusok útján állapítja meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 69. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a hitelező egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet terjeszt elő, és a mikrovállalkozás hozzájárulását adta az eljárás megindításához, a mikrovállalkozás az e cikk (2) bekezdésében említett válasszal együtt köteles legyen benyújtani a (4) bekezdésben felsorolt információkat, amennyiben azok rendelkezésre állnak.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a hitelező egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet terjeszt elő, és az illetékes hatóság annak ellenére megindítja az eljárást, hogy a mikrovállalkozás vitatja a kérelmet vagy nem válaszolt arra, a mikrovállalkozás az eljárás megindításáról szóló értesítés kézhezvételétől számított két héten belül köteles legyen benyújtani (4) bekezdésben felsorolt információkat.

42. cikk

Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelemre vonatkozó határozat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételétől számított két héten belül határozatot hozzon az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelemről.
- (2) Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása csak akkor utasítható el, amennyiben a következő feltételek közül legalább egy teljesül:
- az adós nem mikrovállalkozás;
 - az adós ezen irányelv 38. cikkének (2) bekezdése értelmében nem fizetéseképtelen;
 - az illetékes hatóság, ahol a kérelmet előterjesztették, nem rendelkezik joghatósággal az ügyben;
 - az a tagállam, ahol a kérelmet előterjesztették, nem rendelkezik nemzetközi joghatósággal az ügyben.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a mikrovállalkozás vagy annak bármely hitelezője bíróság előtt megtámadhassa az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelemre vonatkozó határozatot. A megtámadásnak nincs halasztó hatálya az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítására, és azt a bíróságnak haladéktalanul el kell bírálnia.

43. cikk

A vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított feltételekre is figyelemmel – az egyszerűsített felszámolási eljárásban részt vevő adósok továbbra is rendelkezhessenek saját eszközeikkel és irányíthassák vállalkozásuk napi üzletmenetét.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy fizetéseképtelenségi szakértő kijelölése esetén az illetékes hatóság a kijelölésről szóló határozatban meghatározza, hogy az adós vagyონának kezelésére és az a feletti rendelkezésre vonatkozó jogok és kötelezettségek átszállnak-e a fizetéseképtelenségi szakértőre.
- (3) A tagállamok megállapítják azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén az illetékes hatóság kivételesen úgy határozhat, hogy megszünteti az adósnak az eszközeinek kezelésére és az azok feletti rendelkezésre vonatkozó jogát. E határozatnak az összes releváns jogi és ténybeli elemet szem előtt tartó eseti értékelésen kell alapulnia.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az adós már nem jogosult eszközeinek kezelésére és az azok feletti rendelkezésre, továbbá nem került sor fizetéseképtelenségi szakértő kijelölésére, az alábbiak egyike legyen alkalmazandó:
 - a) az adós fentiekre vonatkozó döntéseikhez az illetékes hatóság jóváhagyása szükséges, vagy
 - b) az illetékes hatóság egy hitelezőre ruházza az adós eszközeinek kezelésére és az azok feletti rendelkezésre vonatkozó jogot.

44. cikk

Az egyedi végrehajtási intézkedéseket felfüggesztő moratórium

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságnak az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításáról szóló határozata alapján az adósok az eljárás lezárásáig élhessenek az egyedi végrehajtási intézkedéseket felfüggesztő moratórium lehetőségével.
- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az illetékes hatóság az adós vagy a hitelező kérésére kizár valamely követelést az egyedi végrehajtási intézkedéseket felfüggesztő moratórium hatálya alól, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:
 - a) a végrehajtás valószínűsíthetően nem veszélyezteti a hitelezők összességének jogos elvárásait, valamint;
 - b) a moratórium méltánytalanul sértené az említett követelés hitelezőjének érdekeit.

45. cikk

Az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításának nyilvánossága

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításával kapcsolatos információkat az eljárás megindítását követően a lehető leghamarabb közvéleménynek az (EU) 2015/848 rendelet 24. cikkében említett fizetéseképtelenségi nyilvántartásban.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság egyéni értesítések útján haladéktalanul tájékoztassa az adósnak és az összes ismert hitelezőt az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításáról.

Az értesítés különösen az alábbiakat tartalmazza:

- a) a hitelező által megjelölt, az adóssal szembeni követelések jegyzéke;

- b) a hitelező felhívása arra, hogy az értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül nyújtsa be az a) pontban említett jegyzékben nem szereplő követeléseket, vagy helyesbítse az e követelésekre vonatkozó téves állításokat;
- c) arra vonatkozó tájékoztatás, hogy az a) pontban említett jegyzékben szereplő követeléseket a hitelező további intézkedésének hiányában az érintett hitelező által előterjesztettnek kell tekinteni.

3. fejezet

A követelések jegyzéke és a fizetéseketelenségi eljárás alá vont vagyon megállapítása

46. cikk

A követelések előterjesztése és elfogadása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adóssal szembeni követeléseket az érintett hitelezők további intézkedésének hiányában előterjesztettnek tekintés, amennyiben ezeket a követeléseket az adós az alábbi beadványok valamelyikében feltünteti:
 - a) az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása iránti kérelme;
 - b) az ilyen eljárás megindítása iránti, valamely hitelező által benyújtott kérelemre adott válasza;
 - c) a 41. cikk (7) bekezdése szerinti beadványa.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy bármely hitelező előterjeszthessen az (1) bekezdésben említett beadványokban nem szereplő követeléseket, vagy kifogást emelhessen az említett beadványokban szereplő követelésekkel szemben, illetve kifejthesse azokkal kapcsolatos aggályait az egyszerűsített felszámolási eljárás megindítása időpontjának a fizetéseketelenségi nyilvántartásban való közzétételétől, vagy – ismert hitelező esetében – a 45. cikkben említett egyéni értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül, attól függően, hogy melyik a későbbi időpont.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelező a (2) bekezdésben megjelölt határidőn belül nem emelt kifogást vagy nem fogalmazott meg aggályt, az (1) bekezdésben említett beadványokban szereplő követelést nem vitatottnak, és az abban foglaltak szerint véglegesen elfogadottnak tekintik.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság vagy – amennyiben kijelölték – a fizetéseketelenségi szakértő a (2) bekezdés és a nemzeti jogban meghatározott megfelelő kritériumok szerint az (1) bekezdésben említett követeléseken túl is elismerhessen hitelezők által előterjesztett követeléseket, vagy megtagadhassa azok elismerését.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság vagy bíróság haladéktalanul elbírálja a vitatott követeléseket. Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy folytatja az egyszerűsített felszámolási eljárást a nem vitatott követelések tekintetében.

47. cikk

Megtámadási keresetek

A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásban a következőképpen alkalmazzák a megtámadási keresetekre vonatkozó szabályokat:

- a) a megtámadási keresetek lefolytatása és végrehajtása nem kötelező, hanem azt a hitelezők vagy adott esetben a fizetéseképtelenségi szakértő mérlegelési jogkörébe kell utalni;
- b) a hitelezők azon döntése, hogy nem indítanak megtámadási keresetet, nem érinti az adós polgári jogi vagy büntetőjogi felelősségét, ha később kiderül, hogy elleplezte vagy meghamisította az eszközökre vagy kötelezettségekre vonatkozóan általa közölt információkat;
- c) az illetékes hatóság az egyszerűsített felszámolási eljárást rendes fizetéseképtelenségi eljárássá alakíthatja, ha a megtámadási kereset tárgyát képező követeléseknek a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon értékéhez viszonyított jelentősége, valamint a megtámadási eljárás várható hossza miatt az egyszerűsített felszámolási eljárás keretében nem lehetne lefolytatni a megtámadási eljárást.

48. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon megállapítása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság vagy – amennyiben kijelölték – a fizetéseképtelenségi szakértő meghatározza a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyont alkotó vagyoni eszközök végleges jegyzékét az adós által a 41. cikk (4) bekezdésének [c\)](#) pontja szerint benyújtott vagyonelejtár és az azt követően kapott releváns kiegészítő információk alapján.
- (2) A fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe tartoznak az egyszerűsített felszámolási eljárás megindításakor az adós birtokában lévő eszközök, az ezen eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását követően megszerzett eszközök, valamint a megtámadási vagy egyéb keresetek révén a tulajdonába került eszközök.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az adós vállalkozó, az illetékes hatóság vagy – ha kijelölték – a fizetéseképtelenségi szakértő meghatározza, hogy mely eszközök nem tartoznak a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe, és maradnak ezért az adós tulajdonában.

4. fejezet

Az eszközök értékesítése és a bevételek felosztása

49. cikk

Az alkalmazandó eljárásra vonatkozó határozat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárásban a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon megállapítása és az adóssal szembeni követelések jegyzékének meghatározása után az illetékes hatóság:
 - a) elvégezze az eszközök értékesítését és a bevételek felosztását; vagy
 - b) határozatot hozzon arról, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően az eszközök értékesítése nélkül lezárja az egyszerűsített felszámolási eljárást.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság kizárólag akkor hozhasson határozatot az egyszerűsített felszámolási eljárás azonnali, az eszközök értékesítése nélküli lezárásáról, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:
 - a) a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonban nincsenek eszközök,

- b) a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon értéke olyan alacsony, hogy az nem indokolná az értékesítés és a bevétel felosztása során jelentkező költségeket vagy az arra fordított időt;
 - c) a megterhelt eszközök értéke láthatóan alacsonyabb, mint a biztosított hitelező(k) felé fennálló tartozás összege, és az illetékes hatóság indokoltnak tartja annak engedélyezését, hogy e biztosított hitelező(k) átvegye/átvegyék az eszköz(öke)t.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóság elvégzi az adós (1) bekezdés a) pontjában említett eszközeinek értékesítését, az illetékes hatóság az eszközök értékesítésének módját is meghatározza. Az adós eszközeinek nyilvános elektronikus árverés útján történő értékesítésétől eltérő módszerek kizárólag akkor választhatók, ha alkalmazásuk azok jellege vagy az eljárás körülményei alapján megfelelőbbnek tekinthető.

50. cikk

Az adós eszközeinek értékesítésére szolgáló elektronikus árverési rendszerek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön egy vagy több elektronikus árverési felületet hozzanak létre és tartsanak fenn a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe tartozó eszközök egyszerűsített felszámolási eljárás keretében történő értékesítése céljából.
- A tagállamok előírhatják, hogy az adós eszközeinek értékesítése céljából a felhasználók az adós vállalkozásának működő üzemként történő megvásárlására is tehetnek ajánlatot.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett elektronikus árverési felületeket minden olyan esetben igénybe vegyék, amikor az adós egyszerűsített felszámolási eljárás hatálya alá tartozó vállalkozását vagy eszközeit árverés útján értékesítik.
- (3) A tagállamok kiterjeszhetik az (1) bekezdésben említett elektronikus árverési rendszerek használatát az adós olyan vállalkozásának vagy eszközeinek értékesítésére, amelyek a területükön indított más típusú fizetésképtelenségi eljárások tárgyát képezik.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett elektronikus árverési felületek a területükön vagy a többi tagállam területén lakóhellyel vagy bejegyzési hellyel rendelkező valamennyi természetes és jogi személy számára hozzáférhető legyenek. Az árverési rendszerhez való hozzáférés feltétele lehet a felhasználó elektronikus azonosítása, amely esetben a más tagállamban lakóhellyel vagy bejegyzési hellyel rendelkező személyek számára lehetővé kell tenni, hogy a 910/2014/EU rendelettel⁴¹ összhangban használhassák nemzeti elektronikus azonosítási rendszereiket.

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

Az elektronikus árverési rendszerek összekapcsolása

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján létrehozza az [50.](#) cikkben említett nemzeti elektronikus árverési rendszerek összekapcsolására szolgáló rendszert. A rendszernek nemzeti elektronikus árverési rendszerekből kell állnia, amelyek a rendszer központi elektronikus hozzáférési pontjaként szolgáló európai e-igazságügyi portál úján kapcsolódnak össze. A rendszernek az Unió mindegyik hivatalos nyelvén tartalmaznia kell a nemzeti elektronikus árverési felületeken bejelentett valamennyi árverési folyamatra vonatkozó információkat, lehetővé kell tennie a keresést ezen aukciós folyamatok között, és meg kell adnia a nemzeti rendszerek azon oldalaihoz vezető hiperhivatkozásokat, ahol az ajánlatok közvetlenül benyújthatók.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok nemzeti elektronikus árverési rendszereinek összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat, meghatározva a következőket:
 - a) az elektronikus árverési rendszerek összekapcsolására szolgáló rendszer interfészének leírása alapján az elektronikus kommunikáció és információcsere módjait meghatározó műszaki leírás(ok);
 - b) azon technikai intézkedések, amelyek biztosítják az informatikai biztonsági minimumkövetelmények betartását az elektronikus árverési rendszerek összekapcsolására szolgáló rendszerben való információáramlás és -megosztás tekintetében;
 - c) a központi platformon keresztül hozzáférhetővé teendő minimálisan szükséges információ;
 - d) a bejelentett árverési folyamatoknak az európai igazságügyi portálon keresztüli megjelenítésére vonatkozó minimumkövetelmények;
 - e) a bejelentett árverési folyamatoknak az európai igazságügyi portálon keresztüli lekérdezésére vonatkozó minimumkövetelmények;
 - f) a felhasználóknak a tagállam nemzeti árverési rendszerének azon platformjához irányítására vonatkozó minimumkövetelmények, ahol közvetlenül benyújthatják ajánlataikat a bejelentett árverési folyamatok során;
 - g) az összekapcsolásra szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének eszközei és műszaki feltételei;
 - h) az (EU) 2017/1132 irányelv⁴² 16. cikkének (1) bekezdésében említett európai egyedi azonosító használata,
 - i) annak meghatározása, hogy mely személyes adatokhoz lehet hozzáférni;
 - j) adatvédelmi garanciák.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 69. cikk [\(2\)](#) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében [egy évvel az átültetési határidőt követően]-ig kell elfogadni.

⁴² A társasági jog egyes vonatkozásairól szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikk (1) bekezdése.

52. cikk

Az elektronikus árverési rendszerek létrehozásának és összekapcsolásának költségei

- (1) Az elektronikus árverési rendszereknek az [50.](#) cikkben említettek szerinti összekapcsolására szolgáló rendszer létrehozását, fenntartását és jövőbeli fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.
- (2) Minden tagállam maga viseli a nemzeti elektronikus árverési rendszereinek létrehozásának és az európai e-igazságügyi portállal való interoperábilissá tételének, valamint azok kezelésének, üzemeltetésének és fenntartásának költségeit. Mindez nem érinti azt, hogy e tevékenységek elősegítésére az Unió pénzügyi programjai keretében támogatást lehet igényelni.

53. cikk

A Bizottság felelőssége az elektronikus árverési felületek összekapcsolására szolgáló rendszerben történő személyiadat-kezeléssel összefüggésben

- (1) A Bizottság az ebben a cikkben meghatározott felelősségi köreinek megfelelően gyakorolja az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének 8. pontja szerinti adatkezelő felelősségi körét.
- (2) A Bizottság meghatározza a szükséges adatkezelési politikát és alkalmazza az adatkezelői szerepkörében felmerülő felelősségi köreinek megfelelő ellátásához szükséges technikai megoldásokat.
- (3) A Bizottság végrehajtja a személyes adatok átvitel alatti biztonságának garantálásához szükséges technikai intézkedéseket, különös tekintettel az európai e-igazságügyi portál irányába vagy a portálról való adatátvitel során az adatok bizalmosságának és integritásának megőrzése érdekében szükséges intézkedésekre.
- (4) Az összekapcsolt nemzeti árverési rendszerekből származó információk tekintetében, az érintettekkel kapcsolatos személyes adatokat tilos az európai e-igazságügyi portálon tárolni. Minden ilyen adatot a tagállamok vagy egyéb szervek által üzemeltetett nemzeti árverési rendszerekben kell tárolni.

54. cikk

Az eszközök elektronikus árverés útján történő értékesítése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás keretében a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe tartozó eszközök elektronikus árverését kellő időben előre bejelentsék az [50.](#) cikkben említett elektronikus árverési felületen.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság vagy adott esetben a fizetésképtelenségi szakértő egyéni értesítés útján tájékoztassa az összes ismert hitelezőt az elektronikus árverés tárgyáról, időpontjáról és dátumáról, valamint az abban való részvétel követelményeiről.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy bármely érdekelt személy – beleértve az adós meglévő részvényeseit vagy igazgatóit is – részt vehessen az elektronikus árverésen és ajánlatot tehesen.
- (4) Ha mind az adós vállalkozásának működő üzemenként történő megvásárlására, mind pedig a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon körébe tartozó egyes eszközök

megvételére vonatkozóan érkeznek ajánlatok, a hitelezőknek kell eldönteniük, hogy melyik alternatívát részesítik előnyben.

55. cikk

Az egyszerűsített felszámolási eljárás lezárására vonatkozó határozat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adós vállalkozásának vagy eszközeinek értékesítéséből származó bevétel felosztását követően az illetékes hatóság a bevétel felosztásának befejezésétől számított legfeljebb két héten belül határozatot hozzon az egyszerűsített felszámolási eljárás lezárásáról.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás lezárásáról szóló határozat azt is meghatározza, hogy a vállalkozó adós vagy a korlátlan felelősséggel rendelkező mikrovállalkozás tartozásaiért személyükben felelős alapítók, tulajdonosok vagy tagok mennyi idő elteltével mentesülnek az adósság alól.

5. fejezet

A vállalkozók mentesítése az egyszerűsített felszámolási eljárásban

56. cikk

Adósság alóli mentesítés igénybevételének lehetősége

A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített felszámolási eljárás során a vállalkozó adóssokat, valamint a korlátlan felelősséggel rendelkező mikrovállalkozás tartozásaiért személyükben felelős alapítókat, tulajdonosokat vagy tagokat az (EU) 2019/1023 irányelv III. címével összhangban teljes mértékben mentesítsék adósságaik alól.

57. cikk

A vállalkozással kapcsolatos tartozásokra nyújtott személyes biztosítékok kezelése

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy egyszerűsített felszámolási eljárás keretében adósként szereplő mikrovállalkozás üzleti igényeire nyújtott személyes biztosítékokra vonatkozó fizetéseketelenségi eljárás vagy egyedi végrehajtási eljárás indult olyan kezessel szemben, aki – ha az érintett mikrovállalkozás jogi személy – e jogi személy alapítója, tulajdonosa vagy tagja, vagy amennyiben az érintett mikrovállalkozás vállalkozó, a vállalkozó családtagja, a személyes biztosítékra vonatkozó eljárást összehangolják vagy egyesítik az egyszerűsített felszámolási eljárással.

VII. cím

HITELEZŐI VÁLASZTMÁNY

1. fejezet

A hitelezői választmány létrehozása és tagjai

58. cikk

A hitelezői választmány létrehozása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány csak akkor jöjjön létre, ha a hitelezők közgyűlése így határoz.
- (2) Az [\(1\)](#) bekezdéstől eltérően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtt is létrehozható hitelezői választmány a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtásakor, ha egy vagy több hitelező ilyen választmány létrehozására irányuló kérelmet terjeszt a bíróság elé.
A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők első közgyűlése döntsön az (1) albekezdés szerint létrehozott hitelezői választmány működésének folytatásáról és összetételéről.
- (3) A tagállamok nemzeti jogukban kizárhatják annak lehetőségét, hogy a fizetésképtelenségi eljárás során hitelezői választmányt hozzanak létre, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon csekély gazdasági jelentősége, a hitelezők alacsony száma vagy azon körülmény miatt, hogy az adós mikrovállalkozás, az ilyen választmány közreműködése összességében indokolatlanul költséges volna.

59. cikk

A hitelezői választmány tagjainak kijelölése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezők közgyűlésén vagy a bíróság határozatával az (EU) 2015/848 rendelet 24. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett eljárás megindításának időpontjától számított 30 napon belül kijelöljék a hitelezői választmány tagjait.
- (2) Amennyiben a hitelezői választmány tagjait a hitelezők közgyűlésén jelölik ki, a tagállamok biztosítják, hogy a bíróság az arra vonatkozó értesítés időpontjától számított 5 napon belül igazolja a kijelölést.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány kijelölt tagjai hűen tükrözzék a hitelezők vagy hitelezői csoportok eltérő érdekeit.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelezők, akiknek a követeléseit csak ideiglenesen fogadták el, valamint a más tagállamokbeli hitelezők szintén kijelölhetők legyenek a hitelezői választmányba.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy bármely érdekelt fél bíróság előtt megtámadhassa a hitelezői választmány egy vagy több tagjának kijelölését azon az alapon, hogy a kijelölésre nem az alkalmazandó joggal összhangban került sor.

60. cikk

A hitelezők kötelezettségei a hitelezői választmány tagjaként

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány tagjai kizárólag a hitelezők összességének érdekeit képviseljék, és a fizetésképtelenségi szakértőtől függetlenül járjanak el.
Az előző albekezdéstől eltérve a tagállamok fenntarthatnak olyan nemzeti rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik több, különböző hitelezői csoportokat képviselő hitelezői választmány létrehozását ugyanazon fizetésképtelenségi eljárásban. Ebben az esetben a hitelezői választmány tagjai kizárólag az őket kijelölő hitelezők érdekeit képviselik.
- (2) A hitelezői választmány köteles feladatait minden általa képviselt hitelező érdekében ellátni.

61. cikk

A tagok száma

A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmányt alkotó tagok száma legalább három legyen, és ne haladja meg a hetet.

62. cikk

Tag visszahívása és helyettesítése

- (1) A tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek mind a hitelezői választmány tagjai visszahívásának és helyettesítésének indokait, mind pedig a kapcsolódó eljárásokat meghatározzák. Ezek a szabályok arra a helyzetre is kiterjednek, amikor a hitelezői választmány tagjai lemondanak vagy nem képesek ellátni az előírt feladatokat, például súlyos betegség vagy elhalálozás esetén.
- (2) A visszahívás indokai közé tartozik legalább a csalárd vagy súlyosan gondatlan magatartás, a szándékos kötelezettségzegés vagy a vagyongazdálkodási kötelezettségeknek a hitelezők érdekeit sértő megszegése.

2. fejezet

A hitelezői választmány munkamódszerei és működése

63. cikk

A hitelezői választmány munkamódszere

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány a tagok kijelölését követő 15 munkanapon belül elfogadja a munkamódszerekre vonatkozó jegyzőkönyvet. Ha a hitelezői választmány nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, a bíróság felhatalmazást kap arra, hogy az első 15 munkanap lejártát követő 15 munkanapon belül a hitelezői választmány nevében elfogadja a jegyzőkönyvet. A hitelezői választmány első ülésén a jelen lévő tagjainak egyszerű többségével jóváhagyja a munkamódszereket.
- (2) Az [\(1\)](#) bekezdésben említett jegyzőkönyvnek legalább a következő kérdésekkel kell foglalkoznia:
 - a) a hitelezői választmány ülésein való jelenlétre és az azokon való részvételre való jogosultság;
 - b) a szavazásra való jogosultság és a határozatképesség feltételei;
 - c) összeférhetetlenség;
 - d) az információk bizalmas kezelése.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az [\(1\)](#) bekezdésben említett jegyzőkönyv valamennyi hitelező, a bíróság és a fizetésképtelenségi szakértő rendelkezésére álljon.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány tagjai lehetőséget kapjanak a személyesen vagy elektronikus úton történő részvételre és szavazásra.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány tagjait meghatalmazással rendelkező fél képviselhesse.

- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabványos protokollt hoz létre. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 69. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

64. cikk

A hitelezői választmány feladatai, jogai, kötelességei és hatáskörei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány feladata legyen annak szavatolása, hogy a fizetésképtelenségi eljárás lefolytatása során védjék a hitelezők érdekeit és az egyes hitelezőket bevonják az eljárásba.

E célból a tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány legalább a következő jogokkal, kötelezettségekkel és hatáskörökkel rendelkezzen:

- a) a fizetésképtelenségi szakértő bármikori meghallgatásához való jog;
 - b) a fizetésképtelenségi eljárásban való megjelenéshez és meghallgatáshoz való jog;
 - c) a fizetésképtelenségi szakértő felügyeletére vonatkozó kötelezettség, többek között a fizetésképtelenségi szakértővel folytatott konzultáció és a fizetésképtelenségi szakértőnek a hitelezők szándékairól való tájékoztatása révén;
 - d) hatáskör arra, hogy a fizetésképtelenségi eljárás során bármikor releváns és szükséges információkat kérjen az adóstól, a bíróságtól vagy a fizetésképtelenségi szakértőtől;
 - e) a hitelezői választmány által képviselt hitelezők tájékoztatására vonatkozó kötelezettség és jogosultság arra, hogy tájékoztatást kapjon ezektől a hitelezőktől;
 - f) a hitelezői választmány által képviselt hitelezők érdekkörébe tartozó ügyekről – többek között az eszközök rendes üzletmeneten kívüli értékesítéséről – szóló értesítéshez és azokról folytatott konzultációhoz való jog;
 - g) hatáskör külső tanácsadás kérésére a hitelezői választmány által képviselt hitelezők érdekkörébe tartozó ügyekben.
- (2) Amennyiben a tagállamok bizonyos határozatok vagy jogügyletek jóváhagyására vonatkozó hatáskörrel ruházzák fel a hitelezői választmányt, egyértelműen meg kell határozniuk azokat a kérdéseket, amelyek tekintetében ilyen jóváhagyás szükséges.

65. cikk

Kiadások és díjazás

- (1) A tagállamok meghatározzák, hogy ki viseli a hitelezői választmány 64. cikkben említett feladatainak ellátása során felmerült költségeket.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett költségeket a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyontól fedezik, a tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői választmány nyilvántartást vezessen ezekről a kiadásokról, és a bíróság jogosult legyen korlátozni az indokolatlan és aránytalan kiadásokat.
- (3) Amennyiben a tagállamok engedélyezik, hogy a hitelezői választmány tagjai díjazásban részesüljenek, és ezt a díjazást a fizetésképtelenségi eljárás alá vont

vagyonból fedezik, gondoskodniuk kell arról, hogy a díjazás arányos legyen a tagok által ellátott feladattal, és hogy a hitelezői választmány nyilvántartást vezessen róla.

66. cikk

Felelősség

A hitelezői választmány tagjai választmányi tagi minőségükben végzett tevékenységüket illetően mentesülnek az egyéni felelősség alól, kivéve, ha súlyosan gondatlan vagy család magatartást tanúsítottak, szándékos kötelezettségszegést követtek el, vagy megszegték az általuk képviselt hitelezőkkel szembeni vagyonkezelői kötelezettséget.

67. cikk

Fellebbezés

- (1) Amennyiben a tagállamok bizonyos határozatok vagy ügyletek jóváhagyására vonatkozó hatáskörrel ruházzák fel a hitelezői választmányt, rendelkezniük kell az ilyen jóváhagyás elleni fellebbezés jogáról is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fellebbezési eljárás hatékony és gyors legyen.

VIII. cím

**A NEMZETI FIZETÉSKÉPTELENSÉGI JOGSZABÁLYOK
ÁTLÁTHATÓSÁGÁT FOKOZÓ INTÉZKEDÉSEK**

68. cikk

Kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató

- (1) A tagállamok az európai igazságügyi portál keretében a fizetési képtelenségi eljárásokra vonatkozó nemzeti jog egyes elemeivel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó tájékoztatót bocsátanak rendelkezésre.
- (2) Az [\(1\)](#) bekezdésben említett, kiemelt információkat feltüntető tájékoztató tartalmának pontosnak, egyértelműnek kell lennie, továbbá nem lehet félrevezető, valamint kiegyensúlyozott és méltányos módon kell ismertetnie a tényeket. Összhangban kell állnia a fizetési képtelenségi- és csődjogra vonatkozó azon egyéb információkkal, amelyek az (EU) 2015/848 rendelet 86. cikke értelmében az európai igazságügyi portál keretében biztosítanak.
- (3) A kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató:
 - a) [6 hónappal ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig az Unió valamely hivatalos nyelvén kerül megfogalmazásra és benyújtásra a Bizottságnak;
 - b) nyomtatott formában, olvasható méretű karakterek használata esetén legfeljebb öt A4-es oldal hosszúságú;
 - c) világos, nem technikai jellegű és érthető nyelven kerül megfogalmazásra.
- (4) A kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató az alábbi szakaszokat tartalmazza a következő sorrendben:
 - a) a fizetési képtelenségi eljárás megindításának feltételei;
 - b) a követelések előterjesztésének, igazolásának és elfogadásának szabályai;

- c) a hitelezői követelések kielégítési sorrendjének megállapítására és a fizetéseképtelenségi eljárásból származó vagyon értékesítéséből származó bevétel felosztására vonatkozó szabályok;
 - d) a fizetéseképtelenségi eljárások átlagos jelentett időtartama, az (EU) 2019/1023 irányelv⁴³ 29. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint.
- (5) A (4) bekezdés [a](#)) pontjában említett szakasz a következőket tartalmazza:
- a) azon személyek jegyzéke, akik fizetéseképtelenségi eljárás megindítását kérelmezhetik;
 - b) azon feltételek felsorolása, amelyek megvalósulása esetén megindul a fizetéseképtelenségi eljárás;
 - c) hol és hogyan nyújtható be a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem;
 - d) hogyan és mikor értesítik az adóst a fizetéseképtelenségi eljárás megindításáról.
- (6) A (4) bekezdés [b](#)) pontjában említett szakasz a következőket tartalmazza:
- a) azon személyek jegyzéke, akik követelést terjeszhetnek elő;
 - b) a követelés előterjesztésére vonatkozó feltételek felsorolása;
 - c) a követelések előterjesztésének határideje;
 - d) adott esetben hol található meg a követelés előterjesztésére szolgáló formanyomtatvány;
 - e) hogyan és hol terjeszhető elő követelés;
 - f) a követelés ellenőrzésének és jóváhagyásának módja.
- (7) A (4) bekezdés [c](#)) pontjában említett szakasz a következőket tartalmazza:
- a) a hitelezői jogok és követelések rangsorolásának rövid ismertetése;
 - b) a bevételek felosztásának rövid ismertetése.
- (8) A tagállamok a nemzeti joguk vonatkozó módosításainak hatálybalépését követő egy hónapon belül frissítik a (4) bekezdésben említett információkat. A kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató az alábbi nyilatkozatot tartalmazza: „Ez a kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató *[az információk Bizottsághoz történő benyújtásának vagy a frissítés dátumának időpontja]*-án/-én pontos.”
- A Bizottság gondoskodik arról, hogy a kiemelt információkat tartalmazó tájékoztatót lefordítsák angol, francia és német nyelvre, vagy ha a kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató e nyelvek valamelyikén készült, a másik két nyelvre, és azt az európai igazságügyi portálon az egyes tagállamok fizetéseképtelenségi/csődeljárására vonatkozó szakasz alatt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára.
- (9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján módosítsa a kiemelt információkat tartalmazó tájékoztató formátumát, vagy kiterjessze vagy szűkítse az abban szereplő technikai információk körét. Ezeket a végrehajtási jogi

⁴³ AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1023 IRÁNYELVE (2019. június 20.) a megelőző szerkezetátalakítási keretéről, az adósság alóli mentesítésről és az eltiltásokról, valamint a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és adósság alóli mentesítési eljárások hatékonyságának növelését célzó intézkedésekről, és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról.

aktusokat a 69. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

IX. cím

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

69. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az (EU) 2019/1023 európai parlamenti és tanácsi irányelv 30. cikkében említett, szerkezetátalakítással és fizetésképtelenséggel foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

70. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság [5 évvel ezen irányelv átültetési határidejét követően]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról és hatásáról.

71. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [2 évvel a hatálybalépés után]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.
Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

72. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [...] napon lép hatályba.

73. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
[...]

a Tanács részéről
az elnök
[...]